

รายงานวิจัย

คุณภาพชีวิตของคนไทย
ประจำปี 2550

Thais' Quality of life
Year 2007

สำนักวิจัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

กันยายน 2550
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รายงานวิจัย

**คุณภาพชีวิตของคนไทย
ประจำปี 2550**

**Thais' Quality of Life
Year 2007**

สำนักวิจัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

กันยายน 2550

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
118 ถนนเสรีไทย คลองจั่น บางกะปิ
กรุงเทพมหานคร 10240
ประเทศไทย

โทร : 662-375-8972
โทรสาร: 662-374-2759
E-mail : rcadmin@nida.ac.th

© 2550 โดยสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สงวนสิทธิ์: การคัดลอก การจัดเก็บไว้ในระบบที่จะเรียกกลับมาใช้ใหม่ หรือการส่งผ่านในรูปแบบใด หรือวิธีการใด ไม่ว่าทางไฟฟ้า เครื่องกล การถ่ายสำเนา การอัดเสียง หรือวิธีการอื่นใด ต้องขออนุญาตจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ยกเว้น การนำเสนอที่ประชุมทางวิชาการและนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการเผยแพร่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่การหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์

ข้อความและความคิดเห็น ในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ เป็นของผู้เขียน/คณะวิจัย มิใช่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลหรือทรัพย์สินอันเป็นผลมาจากสิ่งใดในรายงานฉบับนี้

ชื่อสถานที่พิมพ์ ทิพนตร์การพิมพ์ 253/986 หมู่บ้านพูนสินธานี 3 ถนนราษฎร์พัฒนา
แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กทม. 10520

รายงานวิจัย

คุณภาพชีวิตของคนไทย ปี 2550

Thais' Quality of Life in year 2007

สำนักวิจัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ตุลาคม 2550

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รายงานวิจัย

คุณภาพชีวิตของคนไทย ปี 2550

Thais' Quality of Life in year 2007

สำนักวิจัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ตุลาคม 2550

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
118 ถนนเสรีไทย คลองจั่น บางกะปิ
กรุงเทพมหานคร 10240
ประเทศไทย

โทร : 662-375-8972

โทรสาร: 662-374-2759

E-mail : rcadmin@nida.ac.th

© 2550 โดยสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สงวนสิทธิ์: การคัดลอก การจัดเก็บไว้ในระบบที่จะเรียกกลับมาใช้ใหม่ หรือการส่งผ่านในรูปแบบใด หรือวิธีการใด ไม่ว่าจะทางไฟฟ้า เครื่องกล การถ่ายสำเนา การอัดเสียง หรือวิธีการอื่นใด ต้องขออนุญาตจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ยกเว้น การนำเสนอที่ประชุมทางวิชาการและนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการเผยแพร่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่การหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์

ข้อความและความคิดเห็น ในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ เป็นของผู้เขียน/คณะวิจัย มิใช่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลหรือทรัพย์สินอันเป็นผลมาจากสิ่งใดในรายงานฉบับนี้

ชื่อสถานที่พิมพ์ (ถ้ามี).....

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนไทย เป็นโครงการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจคุณภาพชีวิตและเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยกับช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ เพื่อจัดทำดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทยในแต่ละปี โดยมีระบบจัดเก็บฐานข้อมูลในลักษณะของห้องข้อมูล (Data Archive) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างองค์ความรู้ด้านคุณภาพชีวิตของคนไทย ตลอดจนสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับรัฐในการดูแลคุณภาพชีวิตของคนไทย ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญได้ด้วย ทั้งนี้ มีระยะเวลาดำเนินการในระยะแรก 3 ปี (ปีงบประมาณ 2550 – 2552) ในปีแรกของการดำเนินการเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล โดยตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 4,500 คน จากประชากรอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดที่เป็นตัวอย่างใน 4 ภาค และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคละ 3 จังหวัด รวม 15 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นครปฐม พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ชลบุรี เชียงใหม่ พิษณุโลก อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี หนองคาย นครราชสีมา นครศรีธรรมราช สตูล และชุมพร ช่วงเวลาเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน 2550

ตัวอย่าง เป็นหญิงร้อยละ 61.1 ชายร้อยละ 38.9 อายุเฉลี่ย 45.14 ปี ร้อยละ 53.2 มีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมปีที่ 6 ขึ้นไป ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และรับจ้าง/กรรมกร รายได้บุคคลเฉลี่ย 15,070 บาท/ปี รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 20,481 บาท/ปี รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 12,942 บาท/ปี ตัวอย่างร้อยละ 56.5 มีเงินออม และร้อยละ 46.9 มีหนี้สิน

คุณภาพชีวิตของคนไทยที่ได้จากการประเมินจากมาตรวัด มีดังนี้ คุณภาพชีวิตด้านการทำงานตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (คะแนน 8.14 จาก 10) คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด (คะแนน 8.99 จาก 10) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก (คะแนน 8.14 จาก 10) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด อยู่ในระดับไม่ดีนัก โดยตัวอย่างกว่าร้อยละ 30 ที่เคยเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาล และมีอาการผิดปกติที่แสดงถึงความเครียดกว่าร้อยละ 20 ในแต่ละภาค คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ตัวอย่างร้อยละ 31.1 เห็นว่าดีกว่า 5 ปีที่แล้ว ร้อยละ 17.0 เห็นว่าเลวลง ที่เหลือเห็นว่าเหมือนเดิม และโดยสรุปคุณภาพชีวิตของคนไทยในทุก ๆ ภาค ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีและใกล้เคียงกัน ยกเว้นคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมที่ตัวอย่างในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อยู่ในระดับดีกว่าตัวอย่างในภาคกลางและกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	จ
สารบัญแผนภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	1-3
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	1-4
1.4 นิยามศัพท์	1-4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	1-5
1.6 แผนการดำเนินงาน	1-6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2-1
2.1 การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตในต่างประเทศ	2-1
2.2 การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตในประเทศไทย	2-3
2.3 การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองของสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2-4
2.4 คุณภาพชีวิตในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	2-6
2.5 กรอบแนวคิด	2-10
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	3-1
3.1 วิธีการศึกษา	3-1
3.2 ประชากรและตัวอย่าง	3-1
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	3-2
3.4 การเก็บข้อมูลภาคสนาม	3-5

	หน้า
3.5 ปัญหาและอุปสรรคในการเก็บข้อมูล	3-6
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	3-6
บทที่ 4	
ลักษณะทั่วไป วิถีชีวิต และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของตัวอย่าง	4-1
4.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง	4-1
4.1.1 ลักษณะด้านประชากรและสังคม	4-1
4.1.2 การทำงานและรายได้ของตัวอย่าง	4-2
4.2 วิถีการดำเนินชีวิตของตัวอย่าง	4-9
4.2.1 การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยและยานพาหนะ	4-9
4.2.2 การเป็นเจ้าของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4-10
4.2.3 การพักผ่อนหย่อนใจ	4-14
4.2.4 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ	4-23
4.2.5 ความต้องการและโอกาสในการศึกษาต่อ	4-25
4.3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง	4-29
บทที่ 5	
คุณภาพชีวิตของคนไทย	5-1
5.1 คุณภาพชีวิตของคนไทย	5-1
5.1.1 คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน	5-1
5.1.2 คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว	5-9
5.1.3 คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด	5-16
5.1.4 คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	5-19
5.1.5 คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน	5-26
5.2 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ และ เปรียบเทียบกับคุณภาพชีวิตในช่วงเวลาที่ผ่านมา	5-37
5.2.1 คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน	5-37
5.2.2 คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว	5-37
5.2.3 คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด	5-38
5.2.4 คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	5-38
5.2.5 คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน	5-38
5.2.6 ชีวิตปัจจุบันเปรียบเทียบกับเมื่อห้าปีที่ผ่านมา	5-39

	หน้า
บทที่ 6 ระบบฐานข้อมูลดัชนีคุณภาพชีวิต http://qol.nida.ac.th	6-1
- โครงสร้าง	6-1
- เว็บไซต์โครงการวิจัยดัชนีคุณภาพชีวิตของคนไทย – Prototype	6-4
บทที่ 7 สรุปและข้อเสนอแนะ	7-1
7.1 สรุปผลการศึกษา	7-1
7.2 ข้อเสนอแนะ	7-3
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ก - แบบสัมภาษณ์	
ข – รายละเอียดการสุ่มตัวอย่าง	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 4.1	ร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางด้านประชากรและสังคม และตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-4
ตารางที่ 4.2	ร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการมีงานทำ และระยะเวลาที่ทำงาน จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-6
ตารางที่ 4.3	ร้อยละของรายได้ต่อเดือนของบุคคล คร่าวเรือน และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-7
ตารางที่ 4.4	ร้อยละของการมีเงินออมและการมีหนี้สินของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-8
ตารางที่ 4.5	ร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-11
ตารางที่ 4.6	ร้อยละของตัวอย่างที่มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (อย่างน้อยอย่างละ 1 หน่วย) จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-13
ตารางที่ 4.7	ร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเวลาพักผ่อนหย่อนใจ (ไม่รวมเวลานอน) และตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-15
ตารางที่ 4.8	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนความถี่กิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-15
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนของกิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-19
ตารางที่ 4.10	ร้อยละของการไปทัศนจาร / ทัศนศึกษาของตัวอย่างในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-20
ตารางที่ 4.11	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจกับเวลาและกิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-22

		หน้า
ตารางที่ 4.12	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนความถี่ในการได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-23
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนของความถี่ในการได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-25
ตารางที่ 4.14	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความน่าเชื่อถือได้ของข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-26
ตารางที่ 4.15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือได้ของข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-28
ตารางที่ 4.16	ร้อยละของความต้องการและโอกาสเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติมของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-28
ตารางที่ 4.17	ร้อยละของการติดตามข่าวสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-30
ตารางที่ 4.18	ร้อยละของการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองและการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	4-31
ตารางที่ 4.19	ร้อยละของความคิดเห็นทางการเมืองด้านต่าง ๆ ของตัวอย่างจำแนกตามภาค และรวมทั้งประเทศ	4-32
ตารางที่ 5.1	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-2
ตารางที่ 5.2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-5
ตารางที่ 5.3	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจกับชีวิตการทำงานของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-6
ตารางที่ 5.4	ร้อยละของการทำงานบ้านของแม่บ้าน (แม่บ้านที่อยู่บ้านโดยมิได้ทำการค้าหรือกิจการใด ๆ) จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-7
ตารางที่ 5.5	ร้อยละความรู้สึทักของแม่บ้านต่อการเป็นแม่บ้าน จำแนกตามภาค	5-7

	หน้า
	และรวมทั้งประเทศ
ตารางที่ 5.6	ร้อยละของการมีกิจกรรมพิเศษนอกบ้านของแม่บ้านจำแนกตามภาค และรวมทั้งประเทศ 5-8
ตารางที่ 5.7	ร้อยละของแม่บ้านที่ต้องการไปทำอาชีพอื่น จำแนกตามภาคและ รวมทั้งประเทศ 5-8
ตารางที่ 5.8	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น ต่อครอบครัวของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-10
ตารางที่ 5.9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อครอบครัว ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-12
ตารางที่ 5.10	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจ กับชีวิตครอบครัวของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-13
ตารางที่ 5.11	ร้อยละของบุคคลที่ตัวอย่างเมื่อเดือนร้อนพึ่งได้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-14
ตารางที่ 5.12	ร้อยละของจำนวนคนในบ้านและการทะเลาะวิวาทใน ครอบครัวของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-15
ตารางที่ 5.13	ร้อยละของคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียดของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-17
ตารางที่ 5.14	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนของ ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกในชีวิตประจำวันของ ตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-20
ตารางที่ 5.15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มี ผลกระทบต่อความรู้สึกในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตาม ภาคและรวมทั้งประเทศ 5-23
ตารางที่ 5.16	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจใน สิ่งแวดล้อมของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ 5-24
ตารางที่ 5.17	ร้อยละของปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของ ตัวอย่างมากที่สุดเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 จำแนกตาม ภาคและรวมทั้งประเทศ 5-25

		หน้า
ตารางที่ 5.18	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-27
5ตารางที่ 5.19	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-29
ตารางที่ 5.20	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการของรัฐด้านต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-30
ตารางที่ 5.21	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการของรัฐด้านต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-31
ตารางที่ 5.22	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความยุติธรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-32
ตารางที่ 5.23	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความยุติธรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-34
ตารางที่ 5.24	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจในสาธารณูปโภค และสภาพสังคมของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-35
ตารางที่ 5.25	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจในสาธารณูปโภคและสภาพสังคมของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-36
ตารางที่ 5.26	ร้อยละของความคิดเห็นของตัวอย่างในการเปรียบเทียบชีวิตปัจจุบันกับห้าปีที่ผ่านมา จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ	5-40

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการศึกษา	2-11

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ได้มีบทบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการ โดยกำหนดไว้ในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในมาตราต่าง ๆ อย่างน้อย 7 มาตรา ซึ่งถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีการยกระดับความสำคัญของการที่รัฐจะต้องให้การบริการและยังประโยชน์ทางด้านชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ที่ถึงแม้จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการดูแลคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเช่นเดียวกับจำนวน 7 มาตรา แต่ในบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้รัฐพึงกระทำเท่านั้น ซึ่งหมายถึงว่ารัฐจะดำเนินการหรือไม่ดำเนินการให้ก็ได้ สำหรับรัฐธรรมนูญฯ ฉบับปี พุทธศักราช 2540 ที่ประกาศใช้ตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมาได้กำหนดให้การดูแลคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการ และถึงแม้ว่าจะมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับดังกล่าวโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข (คปค.) เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 และต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2550 เนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนก็ถูกบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทุกเรื่อง โดยปรากฏอยู่ในมาตราที่ 78 มาตราที่ 79 มาตราที่ 80 มาตราที่ 84 และมาตราที่ 85 สำหรับบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในรัฐธรรมนูญฯ ฉบับปี พ.ศ. 2540 มีดังนี้

1. รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต (มาตรา 73)

2. รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริมบำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีต่อสุขภาพอนามัยสวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน (มาตรา 79)

3. รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มี **คุณภาพชีวิตและพึ่งตนเองได้** (มาตรา 80)

4. รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภค ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น (มาตรา 78)

5. รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง (มาตรา 82)

6. รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคมและรวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม (มาตรา 86)

7. รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาดกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาด ตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจกรรมแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ร่วมกัน หรือการจัดการสาธารณูปโภค (มาตรา 87)

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตมาเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 โดยได้มีการดำเนินการโครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองของไทย” ซึ่ง ประกอบด้วย โครงการย่อย 5 โครงการ คือ

1) โครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร” ดำเนินการในปีพ.ศ. 2536 (สำนักวิจัย 2541 ก)

2) โครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ดำเนินการในปีพ.ศ. 2537 (สำนักวิจัย 2541 ข)

3) โครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคเหนือ” ดำเนินการในปีพ.ศ. 2538 (สำนักวิจัย 2541 ค)

4) โครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคใต้” ดำเนินการในปี พ.ศ. 2539 (สำนักวิจัย 2541 ง) และ

5) โครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคกลาง” ดำเนินการในปี พ.ศ. 2541 (สำนักวิจัย 2541 จ)

สำหรับในปี พ.ศ. 2544 สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนในเขตกรุงเทพมหานครในยุคเศรษฐกิจถดถอย” (วันเพ็ญ วอกลาง สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และมนตรี เกิดมีมูล 2545) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจคุณภาพชีวิตของคนในเขตกรุงเทพมหานครอีกครั้งหนึ่ง และเป็นการมุ่งเน้นการสำรวจสภาพคุณภาพชีวิตในช่วงที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2540-2543

โครงการวิจัยของสำนักวิจัยทั้งหมดที่ได้ดำเนินการมาตามทีกล่าวมาแล้วนั้น ทุกโครงการล้วนเป็นโครงการที่เป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนเฉพาะในเขตเมืองของไทยเท่านั้น ยังไม่ได้มีการดำเนินการโครงการวิจัยที่เป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในเขตชนบท ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ในปี พ.ศ. 2546 หลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 มาได้ 6 ปี สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ดำเนินการโครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนไทย : ผลจากการดำเนินการของรัฐภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540” (สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และคณะ. 2549) โดยเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท หลังจากมีการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่มีบทบัญญัติกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ในการดูแลคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

จากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดังกล่าวมาแล้วและจากการที่สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้มีการดำเนินโครงการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนไทยติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน สำนักวิจัยจึงเห็นสมควรให้มีการดำเนินการโครงการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนไทย โดยทำเป็นโครงการวิจัยต่อยอดจากเรื่องคุณภาพชีวิตของคนไทย ที่สำนักวิจัยได้ดำเนินการมาแล้ว ทั้งนี้ เพื่อสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยและสร้างดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทยในแต่ละปี โดยมีระบบจัดเก็บฐานข้อมูลในลักษณะของห้องข้อมูล (Data Archive) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างองค์ความรู้ด้านคุณภาพชีวิตของคนไทย ตลอดจนสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับรัฐในการดูแลคุณภาพชีวิตของคนไทยตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญได้ด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

โครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนไทยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระยะ และมีวัตถุประสงค์หลักในภาพรวม ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยเป็นรายปี

-
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ และเปรียบเทียบกับคุณภาพชีวิตในช่วงเวลาที่ผ่านมา และ
 3. เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนไทย

สำหรับการศึกษาวิจัยระยะที่หนึ่ง ในปีงบประมาณ 2550 นี้ จะเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในพื้นที่เขตเมือง ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2550 ระยะที่สอง จะดำเนินโครงการในปีงบประมาณ 2551 จะเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในพื้นที่เขตชนบท หรือปรับปรุงฐานข้อมูลและโปรแกรมการบันทึกข้อมูลให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น และระยะที่สามจะเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในพื้นที่เมืองอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาในปี 2550 และปรับปรุงข้อมูลในฐานข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาคูณภาพชีวิตของคนไทยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประกอบด้วย การศึกษาคูณภาพชีวิตของบุคคลโดยใช้ตัวชี้วัดทางอัตวิสัย (Subjective Indicators) และใช้ตัวชี้วัดทางวัตถุวิสัย (Objective Indicators) จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประชากรตัวอย่างที่ศึกษาคือประชาชนสัญชาติไทยทั่วประเทศ ที่อาศัยอยู่ ณ จังหวัดที่เป็นตัวอย่าง การสำรวจจะดำเนินการทุกปี เป็นเวลา 3 ปีต่อเนื่องกัน คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2550 - 2552

การศึกษานี้ใช้ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตจากมาตรวัดคุณภาพชีวิตของกรุงเทพมหานครและภาคต่าง ๆ ที่สำนักวิจัยพัฒนาไว้ระหว่างปี พ.ศ. 2536-2547 ประกอบด้วยมิติต่าง ๆ เช่น มิติด้านการทำงาน ครอบครัว สุขภาพจิต และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

นอกจากการวิจัยเชิงสำรวจ โครงการนี้จะได้พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูลและระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลคุณภาพชีวิตคนไทยเป็นแฟ้มข้อมูล (Data Files) ในห้องข้อมูล (Data Archives)

ในการศึกษาในปี พ.ศ. 2550 นี้ จะเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในพื้นที่เมือง เพื่อใช้เป็นฐานเริ่มต้นในการพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบอย่างต่อเนื่องต่อไป

1.4 นิยามศัพท์

คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน หมายถึง ความพึงพอใจในงาน/อาชีพในเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง ความก้าวหน้าของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนความพึงพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว หมายถึง ความพึงพอใจเกี่ยวกับความผูกพันการช่วยเหลือและความรับผิดชอบต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งในด้านจิตใจและวัตถุ

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด หมายถึง อาการทางด้านร่างกายและจิตใจที่แสดงออกมา อันจะบ่งบอกถึงภาวะของสุขภาพทางกาย และระดับความเครียดของจิตใจ

คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความรู้สึกทางกายที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณใกล้บ้าน

คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน หมายถึง ความพึงพอใจต่อการได้รับการให้บริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่าง ๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความพึงพอใจในด้านราคาสินค้าอุปโภค บริโภค และราคาค่าสาธารณูปโภคที่เป็นอยู่ด้วย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ประโยชน์ต่อส่วนรวม

- 1) เป็นการเพิ่มองค์ความรู้ทางด้านสังคมวิทยาในเรื่องคุณภาพชีวิต และตัวแปรที่มีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย
- 2) ผลการศึกษาจะได้มาตรวจวัดคุณภาพชีวิตคนไทยที่ได้มาตรฐานเพื่อใช้ในการหาดัชนีคุณภาพชีวิตของคนไทยต่อไป
- 3) ได้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูลและฐานข้อมูลคุณภาพชีวิตในห้องข้อมูล (Data Archives) ที่ผู้ใช้สามารถนำไปวิเคราะห์ต่อไปได้
- 4) ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลความสำเร็จในความพึงพอใจของสังคมต่อการดูแลเอาใจใส่ของรัฐ และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยด้วย

1.5.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆ

- 1) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุงการพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย
- 2) กรมการพัฒนาชุมชนซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ “งานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท” สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนาเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ได้ด้วย

3) กระทรวงที่มีหน้าที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชีวิต สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการดำเนินงานได้

4) หน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้

5) สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สามารถนำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาได้

1.6 แผนการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2550 - กันยายน 2553 รวม 36 เดือน โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ๆ ละ 12 เดือน โดยมีแผนการดำเนินงานในแต่ละระยะไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนี้

กิจกรรม	ระยะที่ 1 ปี พ.ศ. 2549-2550											
	ระยะที่ 2 ปี พ.ศ. 2550-2551				ระยะที่ 3 ปี พ.ศ. 2551-2552							
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. ทบทวนวรรณกรรมและปรับปรุงเครื่องชี้วัด สร้างแบบสัมภาษณ์	■	■										
2. ทดสอบแบบสัมภาษณ์ แก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์		■	■									
3. การพัฒนาโปรแกรมบันทึกข้อมูล*			■	■	■							
4. กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่าง			■		■							
5. จัดทำแบบสัมภาษณ์และอบรมพนักงานสัมภาษณ์				■								
6. ออกภาคสนามเก็บข้อมูล					■	■	■					
7. บันทึกข้อมูลโดยโปรแกรมบันทึกข้อมูล					■	■	■					
8. วิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์							■	■	■			
9. จัดทำฐานข้อมูล**								■	■	■	■	
10. สัมมนาระดมความคิดเห็นในการพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิต เขียนรายงานฉบับร่าง และฉบับสมบูรณ์											■	■

หมายเหตุ: * ในปีที่ 2 และปีที่ 3 จะเป็นการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูล

** ในปีที่ 2 และปีที่ 3 จะเป็นการปรับปรุงฐานข้อมูล

บทที่ 2

บทบาทวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยนี้ จะประกอบด้วยงานวิจัยในด้านการพัฒนา
มาตรวัดคุณภาพชีวิตทั้งในต่างประเทศและในประเทศ ได้แก่

การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตในต่างประเทศ

การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตในประเทศไทย

3) การพัฒนามาตรวัดของสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จาก
โครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร และคนในเขตเมืองของภาคต่าง ๆ อีก 4 ภาค
คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคกลาง รวมทั้งงานวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของ
คนกรุงเทพมหานครในยุคเศรษฐกิจถดถอย

2.1 การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตในต่างประเทศ

ในระยะแรกของการประเมินคุณภาพชีวิตในงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต จะใช้
มาตรวัดในเชิงปริมาณ (Objective Indicators) เช่น อัตราการเพิ่มของประชากร สุขภาพ ที่อยู่อาศัย
และอัตราการเกิดคดีอาชญากรรม เป็นต้น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1933 มีรายงาน
เรียกว่า “Recent Social Trends in the U.S.” ซึ่งเป็นรายงานมาตรวัดทางสังคมชิ้นแรกจัดทำโดย
คณะกรรมการด้านแนวโน้มของสังคม ของประธานาธิบดีฮูเวอร์ ในรายงานของ Rossi และ
Gilmartin (1980) พบว่าระหว่างปี พ.ศ.2516-2520 มีอย่างน้อย 21 ประเทศ ที่มีการจัดทำรายงาน
ประจำปี เกี่ยวกับมาตรวัดทางสังคม อย่างไรก็ตามแม้ว่าการวัดคุณภาพชีวิตในเชิงปริมาณจะทำได้
ง่าย แต่ก็ก็เป็นเพียงการกำหนดค่าให้ประสบการณ์ชีวิตตัวแบบเท่านั้น (Andrews and Withney,
1976)

การใช้มาตรวัดคุณภาพชีวิต “เชิงคุณภาพ” ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี 1960 โดยมีงานศึกษา
หลายชิ้น เช่น การศึกษาวิจัยปัญหาสุขภาพจิตกับสภาวะสุขภาพอนามัยของ Gurin Veroff & Feld
(1960) การวิจัยสุขภาพจิตกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของ Bradburn & Caplovitz (1960) และมาตรวัด

ทางสังคมสำหรับประเมินคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากทัศนของคนอเมริกันต่อคุณภาพชีวิต โดย Andrews & Withney (1976)

จากผลงานวิจัยที่ศึกษา คุณภาพชีวิตที่ผ่านมาถ้าใช้ประเภทของมาตรวัดโดยมีตัวชี้วัด (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ) และระดับของกลุ่มเป้าหมาย (บุคคล/ชุมชน) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาที่อาจจำแนกผลงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตออกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประเภทของตัวชี้วัดที่ใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต

ระดับกลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ	ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ
บุคคล	กลุ่มที่ 1: รายได้ การศึกษา สถานภาพสมรส สถานภาพการจ้างงาน	กลุ่มที่ 2: ทัศนคติเกี่ยวกับความสุข คุณภาพชีวิต
ชุมชน	กลุ่มที่ 3: รายได้ประชาชาติ อัตรา การเกิดอาชญากรรม อัตรา การตาย	กลุ่มที่ 4: ความพึงพอใจในชีวิต และความพึงพอใจต่อ ชุมชน

จากตารางที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นงานวิจัยคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณในระดับบุคคล ตัวอย่างการศึกษาในแนวนี้นี้ได้แก่ งานวิจัยของ Wilson (1967) เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 เป็นงานวิจัยคุณภาพชีวิตที่ใช้ตัวชี้วัดเป็นนามธรรมหรือในเชิงคุณภาพในระดับบุคคล ตัวอย่างงานวิจัยในกลุ่มนี้ได้แก่ งานวิจัยของ Andrews และ Withney (1976) และ Zandra (1983) เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 เป็นงานวิจัยคุณภาพชีวิตในระดับชุมชน (เมือง รัฐ ประเทศ) ตัวอย่างงานวิจัยคุณภาพชีวิตแนวนี้นี้ เช่น งานวิจัยของ Smith (1973) และ Liu (1974, 1975a, 1976b, 1976) เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 เป็นงานวิจัยคุณภาพชีวิตในระดับชุมชน ตัวชี้วัดในการศึกษาของงานวิจัยในกลุ่มนี้คือ ค่าเฉลี่ยของอัตราความพึงพอใจที่แต่ละบุคคลมีต่อชีวิตของตนเอง

นอกจากนี้การวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตอาจแบ่งออกเป็นลักษณะอื่น ๆ ได้อีก เช่น แบ่งเป็น วิถีชีวิตทั่วไป (General Life) กับวิถีชีวิตในแง่เฉพาะ (Specific Domains of Life) เช่น การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตสมรส ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Glenn (1985) และ Haring-Hidore (1985) การศึกษาวิจัยความพึงพอใจในงานและความพึงพอใจในชีวิต เช่นงานของ Rice, Near และ Hunt (1980) และงานวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัย เช่น งานวิจัยของ Zantra และ Hempel (1984) ส่วนตัวอย่างการศึกษาคุณภาพชีวิตของวิถีชีวิตทั่วไป ได้แก่ การศึกษาคุณภาพชีวิตของคนอเมริกัน โดย Andrews และ Withney (1976) เป็นต้น

2.2 การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตในประเทศไทย

ประเทศไทยเริ่มมีรายงานตัวชี้วัดทางสังคม (Social Indicators) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้จัดทำ ลักษณะรายงานมีลักษณะเป็นข้อมูลรายปี นอกจากนี้ยังมีการก่อตั้งโครงการพัฒนาสังคมขึ้นในปี พ.ศ. 2523 เพื่อวิเคราะห์หาตัวแบบของการพัฒนาสังคมระยะยาว ซึ่งผลจากการดำเนินโครงการดังกล่าวสามารถกำหนดขึ้นเป็น “ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ)” ซึ่งเป็นตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทยในเชิงปริมาณและเริ่มมีการรณรงค์ให้มีการพัฒนาตามความจำเป็นพื้นฐานอย่างจริงจัง จะเห็นได้จากการพัฒนาให้มีโครงการปรีณรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ (พ.ศ.2528-2530) อย่างไรก็ตาม จุดเน้นในการพัฒนา จปฐ ขึ้นมาก็เพื่อเป็นตัวชี้วัดคุณภาพคนไทย มิได้มีจุดเน้นที่การระดมองค์ความรู้ แต่เน้นที่ความสำเร็จของการนำไปประยุกต์ใช้เป็นสิ่งสำคัญ

ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทย Leelakulthanit (1989) ได้เริ่มทำการวิจัยโดยได้ปรับปรุงแนวคิดเกี่ยวกับมิติต่าง ๆ ของชีวิตซึ่งเสนอโดย Day (1987) โดยเน้นการศึกษาหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการตลาดกับความพึงพอใจของบุคคลเหล่านั้น ต่อมา สุพรรณิ ไชยอำพร และ สนิท สมักรการ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทยให้มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ขึ้นในแต่ละมิติ โดยได้จำแนกคุณภาพชีวิตออกเป็น 13 ด้าน คือ 1) ครอบครัว 2) การงาน 3) สังคม 4) การพักผ่อน 5) สุขภาพ 6) สาธารณสุข 7) สินค้าบริการ 8) ความเชื่อศาสนา 9) ทรัพย์สิน 10) ตนเอง 11) ท้องถิ่น 12) รัฐบาล และ 13) ประเทศ

2.3 การพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองของ สำนักวิจัย สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้เริ่มจัดทำโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองขึ้นเป็นโครงการต่อเนื่อง โดยเริ่มจากโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร ในปี 2536 โครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี 2537 โครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคเหนือ ในปี 2538 โครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคใต้ ในปี 2539 และโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตในเขตเมืองภาคกลาง ในปี 2541 และในปี 2544 ได้ดำเนินการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานครในยุคเศรษฐกิจถดถอย

ในการดำเนินโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตโครงการแรก ได้พัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตโดยมีขั้นตอนในการพัฒนา 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและของต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 ออกสำรวจเบื้องต้นว่า ในความคิดเห็นของคนไทย ความหมายของคุณภาพชีวิตนั้นหมายถึงอะไร ครอบคลุมอะไรบ้าง หรือจากการสำรวจแล้วพบว่า จาก 13 มิติที่ได้จากข้อค้นพบของ สุพรรณิ ไชยอำพร และ สนิท สมักรการ (2534) มีมิติคุณภาพชีวิตที่ผู้ตอบให้ความสนใจเป็นพิเศษ 4 มิติ คือ ครอบครัว การงาน ความเครียด และสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการระดมความคิดของผู้เชี่ยวชาญ จากทั้งภายในและภายนอกสถาบันเกี่ยวกับการสร้างมาตรวัดในมิติต่าง ๆ และในบางมิติได้ใช้ข้อมูลจากมาตรวัดต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการทดสอบมาแล้วในประเทศไทย นำมาใช้ในงานสำรวจคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเมือง

ขั้นตอนที่ 4 หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จ นำมาวิเคราะห์ข้อถามในแต่ละมาตรวัดเป็นรายข้อ (Item Analysis) จากผลการวิเคราะห์จึงได้คัดเลือกชุดข้อถาม ที่รวมกันแล้วจะได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ (Reliability Coefficient) สูงสุด โดยคำนวณตามสูตรของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha)

ขั้นตอนที่ 5 นำมาทดสอบความแม่นยำตรงมโนทัศน์ (Construct Validity) ของมาตรวัดทั้ง 4 มิติ

ขั้นตอนที่ 6 สร้างมาตรวัดที่ประกอบด้วยข้อถามที่ได้ผ่านการทดสอบในขั้นที่ 4 และ 5 ซึ่งมาตรวัดหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยผลบวกของค่าตัวแปรในแต่ละข้อ ข้อถามที่บรรจุในมาตร

วัดนั้น ๆ หารด้วยจำนวนข้อถามที่บรรจุในมาตรวัด จากนั้นจึงได้คำนวณค่าความเชื่อถือได้อีกครั้งหนึ่ง

จากการพัฒนาทั้ง 6 ขั้นตอน จะได้มาตรวัดคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ดังนี้

- 1) คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ประกอบด้วยข้อถาม 12 ข้อถาม
- 2) คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน ประกอบด้วยข้อถาม 7 ข้อถาม
- 3) คุณภาพชีวิตด้านความเครียด ประกอบด้วยข้อถาม 12 ข้อถาม
- 4) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยข้อถาม 7 ข้อถาม

สำหรับการพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตของโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ได้พัฒนาต่อจากโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร และโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของแต่ละภาคที่ดำเนินการไปก่อนตามลำดับ ซึ่งสรุปแล้วจนถึงโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตคนในเขตเมืองภาคใต้จะได้มาตรวัดเพิ่มขึ้นจากมาตรวัดคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานครอีก 1 ด้าน คือ คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง และมีจำนวนข้อถามในแต่ละมาตรวัด ดังนี้

- 1) คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ประกอบด้วยข้อถาม 16 ข้อถาม
- 2) คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน ประกอบด้วยข้อถาม 13 ข้อถาม
- 3) คุณภาพชีวิตด้านความเครียด ประกอบด้วยข้อถาม 15 ข้อถาม
- 4) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยข้อถาม 18 ข้อถาม
- 5) คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง ประกอบด้วย 19 ข้อถาม

เมื่อมาถึงการดำเนินการโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตในเขตเมืองภาคกลาง ในปี พ.ศ. 2541 สำนักวิจัย ได้ปรับปรุงและพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นเป็น 13 มิติ ดังนี้

- 1) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยข้อถาม 8 ข้อถาม
- 2) คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชนประกอบด้วยข้อถาม 7 ข้อถาม
- 3) คุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุขปกอก ประกอบด้วยข้อถาม 9 ข้อถาม
- 4) คุณภาพชีวิตด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วยข้อถามเกี่ยวกับความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารและความพอใจ
- 5) คุณภาพชีวิตด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ประกอบด้วยข้อถาม 4 ข้อถาม
- 6) คุณภาพชีวิตด้านสังคม ประกอบด้วยข้อถาม 6 ข้อถาม

- 7) คุณภาพชีวิตด้านการงาน ประกอบด้วยข้อถาม 14 ข้อถาม
 - 8) คุณภาพชีวิตด้านความสุขทางครอบครัว ประกอบด้วยข้อถาม 15 ข้อถาม
 - 9) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย ประกอบด้วยข้อถาม 7 ข้อถาม
 - 10) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพจิต ประกอบด้วยข้อถาม 21 ข้อถาม
 - 11) คุณภาพชีวิตด้านสติปัญญา ประกอบด้วยข้อถาม 6 ข้อถาม
 - 12) คุณภาพชีวิตด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินประกอบด้วยข้อถาม 6 ข้อถาม
 - 13) คุณภาพชีวิตโดยรวม ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวมของคุณภาพชีวิต ทั้ง 12 ด้าน และการประเมินคุณภาพชีวิตของตนเองกับรุ่นลูกหลานและรุ่นพ่อแม่
- สำหรับโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร ในยุคเศรษฐกิจถดถอย ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. 2544 ได้ใช้มาตรวัดคุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานครที่ศึกษาไว้ในปี พ.ศ.2536 ซึ่งมีด้วยกัน 4 มิติ คือ มิติด้านการงาน ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพจิต และสิ่งแวดล้อม และได้เพิ่มเติมอีก 1 มิติ คือ มิติคุณภาพชีวิตด้านความพึงพอใจชีวิตในเมือง เมื่อพัฒนาจากมาตรวัดมิติต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วจึงได้มาตรวัดมิติต่าง ๆ ดังนี้
- 1) คุณภาพชีวิตด้านการงาน ประกอบด้วยข้อถาม 9 ข้อถาม
 - 2) คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ประกอบด้วยข้อถาม 13 ข้อถาม
 - 3) คุณภาพชีวิตด้านความเครียด ประกอบด้วย 12 ข้อถาม
 - 4) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยข้อถาม 8 ข้อถาม
 - 5) คุณภาพชีวิตด้านความพึงพอใจชีวิตในเมือง ประกอบด้วยข้อถาม 18 ข้อถาม

2.4 คุณภาพชีวิตในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่กล่าวกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ที่นอกจากจะมีบทบัญญัติซึ่งให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการร่างมากกว่าฉบับอื่น ๆ ที่ผ่านมา ยังได้สร้างความตื่นตัวในทางการเมือง และความตระหนักในสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น และแม้ต่อมาจะมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และมีการประกาศใช้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2550 เนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากรก็ถูกบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วยทุกเรื่อง โดยปรากฏอยู่ในมาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 84 และมาตรา 85 ทั้งนี้ อาจแยกบทบัญญัติที่ให้รัฐดูแลคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1) **คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน** ในความหมายถึงการที่ประชาชนมีงานทำโดยที่มีความพึงพอใจในงาน/อาชีพในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคง มีความก้าวหน้าของงานที่ทำ ตลอดจนมีความพึงพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานด้วย ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 86 ว่า **รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ ค้ำครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม**

ส่วนในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 84 ว่ารัฐต้องดำเนินการส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ ค้ำครองแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่มีผู้มีงานทำมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

2) **คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว** ในความหมายถึงการที่ประชาชนมีครอบครัวที่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับความผูกพัน การช่วยเหลือและความรับผิดชอบต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งในด้านจิตใจและวัตถุ ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 80 ว่า **รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้**

ในเรื่องคุณภาพชีวิตของครอบครัว รัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ (1) **คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้**

ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้

3) **คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด** ในความหมายถึงการที่ประชาชนมีภาวะของสุขภาพกายที่แข็งแรงและมีสุขภาพจิตที่ดี ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 82 ว่า **รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง และในมาตรา 73 ว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต**

ในคุณภาพชีวิตด้านนี้ ในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ โดยใน (2) มีความว่า **ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย**

ส่วนในด้านสุขภาพจิต ในด้านศาสนา กำหนดไว้ในมาตรา 79 ว่า **รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต**

4) **คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม** ในความหมายถึงการที่ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่ได้มีความรู้สึกว่าได้ประสบผลกระทบจากมลภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณที่อยู่อาศัยและในชีวิตประจำวัน ในด้านนี้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 79 ว่า **รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน**

ส่วนในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 85(5) ว่า **ส่งเสริม บำรุงรักษา ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน**

5) **คุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมือง** ในความหมายถึงการที่ประชาชนได้รับการบริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่าง ๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความพึงพอใจในด้านราคาสินค้าอุปโภค บริโภค และสาธารณูปโภคที่เป็นอยู่ด้วย ในด้านนี้ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 78 และ 87 โดยมาตรา 78 กำหนดว่า **รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น** และมาตรา 87 กำหนดว่า **รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจและต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค**

สำหรับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2550 ในเรื่องนี้อยู่ในมาตรา 78 (3) และ 84 (1) โดยมีความดังต่อไปนี้ **มาตรา 78 (3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น** และมาตรา 84 **รัฐต้องดำเนินการตามแผนนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้ (1) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือจัดให้มีการสาธารณูปโภค**

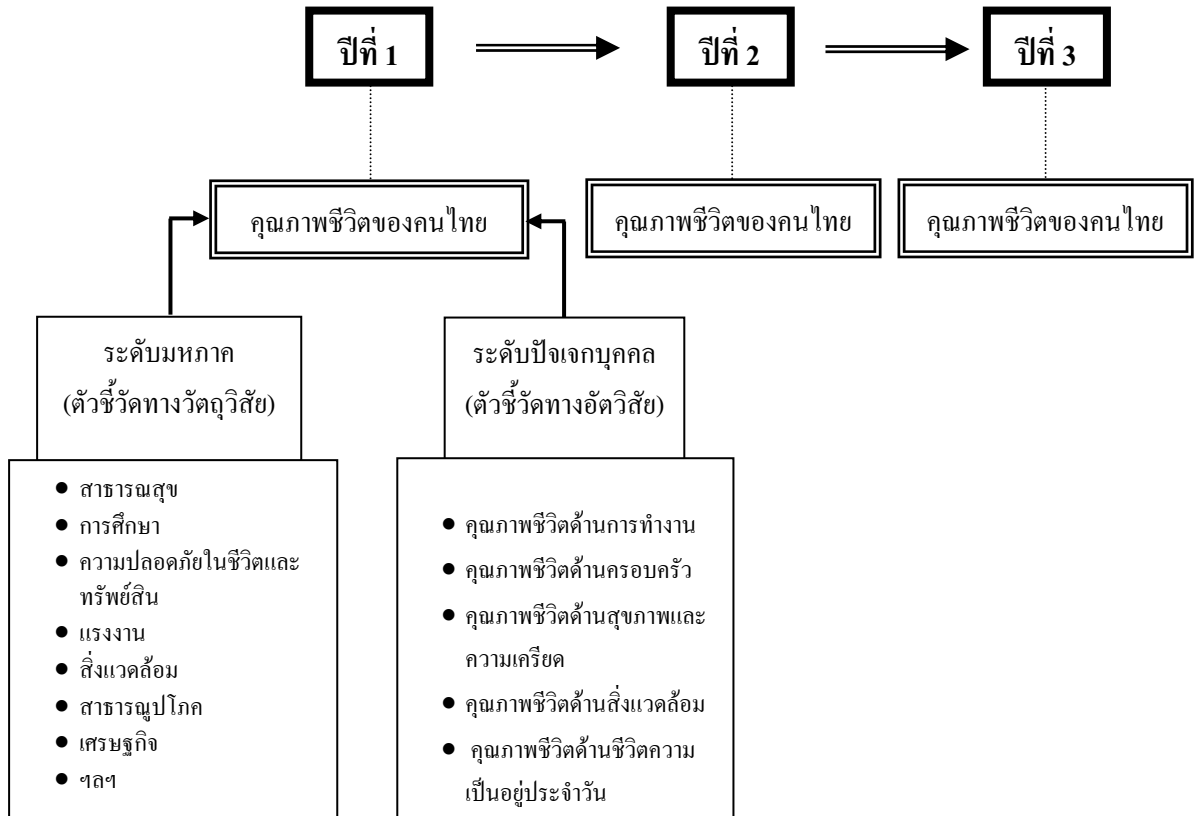
2.5 กรอบแนวคิด

จากการที่บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ได้เปลี่ยนไปจากรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับมีบทบัญญัติกำหนดเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้น การวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตของคนไทยภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้รัฐต้องเป็นผู้รับผิดชอบ และเป็นการศึกษาดำรงคุณภาพชีวิตโดยใช้ตัวชี้วัด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ในระดับมหภาค ใช้ตัวชี้วัดทางวัตถุวิสัย (Objective Indicators) ได้มาจากการสำรวจวิเคราะห์และสังเคราะห์จากข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งรวบรวมมาจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวมี อาทิเช่น ข้อมูลทางด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านแรงงาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณูปโภค และด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวชี้วัดทางด้านวัตถุวิสัยให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตของคนไทยที่ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและการดำเนินการของรัฐ

2. ในระดับปัจเจกบุคคล ใช้ตัวชี้วัดทางอัตวิสัย (Subjective Indicators) ในเรื่องคุณภาพชีวิต 4 มิติ คือ 1) คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน 2) คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว 3) คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด 4) คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

นอกจากการศึกษาด้านสถานการณ์ของคุณภาพชีวิตแล้ว การวิจัยนี้ยังต้องการศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในแต่ละมิติต่าง ๆ ในภาพรวมกับลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในแต่ละมิติ คือ ด้านการงาน ด้านครอบครัว ด้านความเครียด ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความพึงพอใจในสาธารณูปโภค และความพึงพอใจในชีวิตโดยรวม ในแต่ละปีติดต่อกัน 3 ปี เพื่อที่จะนำผลการศึกษาที่ได้มาพัฒนามาตรวัดคุณภาพชีวิตของคนไทยที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้สำรวจดัชนีคุณภาพชีวิตของคนไทยปีต่อปี รวมทั้งนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในแต่ละปีมาจัดเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนไทยอย่างเป็นระบบ รายละเอียดของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัดในการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงสรุปไว้ในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจศึกษาโดยวิธีรวบรวมข้อมูล และสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในบทนี้จะเป็นการนำเสนอถึงขั้นตอนในการดำเนินการ ประกอบด้วยวิธีการศึกษา ประชากรและตัวอย่าง เครื่องที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลภาคสนาม ปัญหาและอุปสรรคในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการศึกษา

ข้อมูลที่รวบรวมมาเพื่อการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้มี 2 ส่วน คือ

ส่วนแรก ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาจากการรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ประชาชน 4,500 คน ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีระบบจากประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 15 จังหวัด ที่เป็นจังหวัดตัวอย่าง

ส่วนที่สอง ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการรวบรวมจากเอกสาร และรายงานการดำเนินงานประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคุณภาพชีวิตของคนไทย เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมอนามัย กรมป่าไม้ กรมอุตุนิยมวิทยา กรมทรัพยากรธรณี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เช่น สำนักแผนจังหวัด และ อบต. เป็นต้น

3.2 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร เป้าหมายที่ศึกษา คือ ประชาชนอายุ 18 ปี ขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองในจังหวัดต่างๆ ใน 4 ภาค และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคละ 3 จังหวัด รวม 15 จังหวัด

การสุ่มตัวอย่าง ขนาดตัวอย่างประชาชนที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้มีจำนวน 4,500 ตัวอย่าง จากจำนวนประชากรทั้งประเทศ 62,828,706 คน เมื่อสิ้นปี พ.ศ.2549 (ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ของสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย) ซึ่งอยู่ในระดับ

ความเชื่อมั่น 95% และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน $\pm 2\%$ (Welch and Comer, 1983 อ้างใน สุจิตรา บุญรัตพันธุ์, 2546: 158) ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากจังหวัดต่างๆ 4 ภาค และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวม 5 ภาค ภาคละ 3 จังหวัด รวม 15 จังหวัด รายละเอียดของการสุ่มตัวอย่างมีดังนี้

กำหนดให้กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ของจังหวัดที่เป็นตัวอย่าง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากชุมนุมอาคารในเขตเทศบาลที่ทางกองสุ่มตัวอย่าง สำนักงานสถิติแห่งชาติเลือกมาให้ จำนวนหน่วยตัวอย่างของแต่ละจังหวัด จังหวัดละ 300 ตัวอย่าง รวม 15 จังหวัด เป็นจำนวน 4,500 ตัวอย่าง

ตัวอย่างจังหวัด ที่ได้จากการสุ่มตามขั้นตอนดังกล่าว ประกอบด้วย

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1) กรุงเทพมหานคร	2) สมุทรปราการ	3) นครปฐม

ภาคกลาง

1) พระนครศรีอยุธยา	2) ราชบุรี	3) ชลบุรี

ภาคเหนือ

1) เชียงใหม่	2) พิชญ โลก	3) อุตรดิตถ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) อุบลราชธานี	2) หนองคาย	3) นครราชสีมา

ภาคใต้

1) นครศรีธรรมราช	2) สตูล	3) ชุมพร

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ในส่วนของแบบสัมภาษณ์ประชากรในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตนั้น ทีมนักวิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสัมภาษณ์จากโครงการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคต่างๆ ทั้ง 5 ภาคของสำนักวิจัย โครงการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานครในยุคเศรษฐกิจถดถอยของ วันเพ็ญ วอกลาง สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และ มนตรี เกิดมีมูล (2544) และโครงการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนไทย : ผลจากดำเนินการของรัฐภายใต้

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ของ สิทธีเชช นิลสัมฤทธิ์และคณะ (2548) สำหรับขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือมี ดังนี้

3.3.1 การพัฒนาของมาตรวัดคุณภาพชีวิต

มาตรวัดคุณภาพชีวิตในแบบสัมภาษณ์ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการพัฒนาจากมาตรวัดคุณภาพชีวิตต่างๆ จากโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของสำนักวิจัยที่ได้ดำเนินการมาแล้ว (ตามรายละเอียดในบทที่ 2) โดยประกอบด้วยมาตรวัดด้านต่างๆ 5 ด้าน ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน ประกอบด้วย ข้อถาม 8 ข้อถาม (รายละเอียดในภาคผนวก) มีค่าความน่าเชื่อถือได้เท่ากับค่า Cronbach Alpha 0.99
2. คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ประกอบด้วย ข้อถาม 9 ข้อถาม (รายละเอียดในภาคผนวก) มีค่าความน่าเชื่อถือได้เท่ากับค่า Cronbach Alpha 0.96
3. คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด ประกอบด้วย ข้อถาม 8 ข้อถาม (รายละเอียดในภาคผนวก) มีค่าความน่าเชื่อถือได้เท่ากับค่า Cronbach Alpha 0.76
4. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ข้อถาม 8 ข้อถาม (รายละเอียดในภาคผนวก) มีค่าความน่าเชื่อถือได้เท่ากับค่า Cronbach Alpha 0.69
5. คุณภาพชีวิตด้านความเป็นอยู่ปัจจุบัน ประกอบด้วย ข้อถาม 16 ข้อถาม (รายละเอียดในภาคผนวก) มีค่าความน่าเชื่อถือได้เท่ากับค่า Cronbach Alpha 0.83

3.3.2 การจัดทำแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามที่ใช้เป็นการพัฒนาจากแบบสอบถามเดิมที่ได้รับการพัฒนามาแล้ว จากโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของสำนักวิจัยที่ได้ดำเนินการมาแล้ว (ตามรายละเอียดในบทที่ 2) ซึ่งได้มีการทดสอบ Validity และ Reliability มาแล้ว และได้มีการประชุมระดมความคิดเห็นหลายครั้ง จนได้มาตรวัดคุณภาพชีวิตและองค์ประกอบอื่นที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลแล้วจึงได้จัดทำแบบสัมภาษณ์แบบสมบูรณ์ เมื่อแล้วเสร็จทีมงานนำไปทดสอบ (Pre-test) กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อทดสอบจำนวนคำถาม แล้วนำมาประชุมปรึกษาหารือและแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยนี้ในส่วนของประชาชน ส่วนหนึ่งจะเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะของที่อยู่อาศัย ข้อมูลส่วนตัว รายได้ ทรัพย์สิน เงินออม และหนี้สิน อีกส่วนหนึ่งจะเป็นเรื่องของคุณภาพชีวิต ซึ่งส่วนนี้จะมีคำถามหลัก 8 ข้อ

- 1) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการอยู่อาศัยในจังหวัดที่อาศัยอยู่ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับจังหวัดที่เกิดและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดดังกล่าว
- 2) ข้อมูลความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยปัญหาสิ่งแวดล้อมประจำวัน ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อความรู้สึกมากที่สุด และความพึงพอใจกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดที่อาศัยอยู่
- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตประจำวันส่วนแรกเกี่ยวกับการรับข่าวสาร การศึกษาเพิ่มเติม การพักผ่อน/กิจกรรมการพักผ่อน การทัศนอาจร/ทัศนศึกษาและความพึงพอใจในกิจกรรมการพักผ่อน ส่วนที่สอง เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ราคาสินค้าด้านสาธารณูปโภค ความพึงพอใจในการบริการของรัฐ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน และการเปรียบเทียบชีวิตปัจจุบันกับห้าปีที่ผ่านมา
- 4) ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านการทำงาน ประกอบด้วย สถานภาพการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน รายได้ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งความพึงพอใจกับชีวิตการทำงาน
- 5) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด ประกอบด้วย เรื่องของความเจ็บป่วย โรคประจำตัว และอาการต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเครียด
- 6) ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของครอบครัว ประกอบด้วย ความเป็นเจ้าของบ้าน/ที่ดิน จำนวนคนในบ้าน สถานภาพในครอบครัวและบุคคลที่พึ่งได้มากที่สุด
- 7) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัว ประกอบด้วย ความภูมิใจ ความอบอุ่น ความผูกพัน ความไว้วางใจ ความสัมพันธ์ การช่วยเหลือกันในครอบครัว และความพึงพอใจกับชีวิตครอบครัว
- 8) ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประกอบด้วย การติดตามข่าวสารทางการเมือง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การใช้สิทธิเลือกตั้ง และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองกับการพัฒนาประเทศ ปัญหาหลักของการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และความพอใจกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในปัจจุบัน

3.4 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในการออกเก็บข้อมูลภาคสนามในโครงการวิจัยนี้ มีทีมงานภาคสนาม 4 ทีม ประกอบด้วย นักวิจัยผู้ร่วมโครงการวิจัย เป็นหัวหน้าทีม และพนักงานสัมภาษณ์ที่คัดเลือกจากผู้ที่จบปริญญาตรี หรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม จำนวนทีมละ 8-10 คน ทำหน้าที่สัมภาษณ์ประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างในพื้นที่ ทั้งนี้ ทีมงานภาคสนามทั้ง 4 ทีมจะแบ่งความรับผิดชอบงานภาคสนามแต่ละจังหวัด รวมทั้งหมด 15 จังหวัด และดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนามระหว่างวันที่ 3 มีนาคม 2550 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2550 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1) ประชุมอบรมพนักงานสัมภาษณ์ที่คัดเลือกมา เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย แบบสัมภาษณ์ การปฏิบัติงานภาคสนามและวิธีการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งฝึกให้พนักงานสัมภาษณ์ทดลองถามซักซ้อมความเข้าใจและวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าพนักงานสัมภาษณ์จะปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2) หัวหน้าทีมงานภาคสนามแต่ละทีมประชุมร่วมกันในการเตรียมแผนงานเตรียมแผนที่ และซักซ้อมแนวปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3) ทีมงานภาคสนามแต่ละทีมเดินทางไปยังเขตเทศบาลของจังหวัดที่เป็นตัวอย่าง โดยใช้รถตู้โดยสารเป็นยานพาหนะ การทำงานแต่ละวันจะเริ่มงานตั้งแต่วเวลาประมาณ 08.00 น. จนถึงประมาณ 18.00 น. หรือพลบค่ำ โดยนักวิจัยหัวหน้าทีมจะเป็นผู้ควบคุมแบ่งงานให้พนักงานสัมภาษณ์ไปปฏิบัติงานตามพื้นที่ในแผนที่คุมเขตที่สุ่มไว้ พนักงานสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์ตัวอย่างครัวเรือนที่อยู่ในเขตชุมชนอาคารที่กำหนด และสุ่มตัวอย่างครัวเรือนละ 1 ตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างมีระบบ สำหรับตัวอย่างจะเป็นเจ้าของบ้านหรือคู่สมรส บุตร หรือผู้อาศัยที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในจังหวัดนั้นอย่างน้อย 1 ปี

ระหว่างการเก็บข้อมูลแต่ละวัน นักวิจัยหัวหน้าทีมงานนอกจากจะทำหน้าที่กำหนดเขตพื้นที่แล้ว ยังต้องทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล หากมีข้อผิดพลาดจะได้ให้พนักงานสัมภาษณ์นำกลับไปแก้ไขทันที และในแต่ละวันต้องมีการพูดคุยซักถามปัญหาต่างๆ ที่พนักงานสัมภาษณ์ประสบมา เพื่อจะได้แก้ไขให้การปฏิบัติงานในวันต่อไปจะได้ไม่มีปัญหา ซึ่งการเก็บข้อมูลภาคสนามของแต่ละจังหวัด จำนวน 300 ตัวอย่าง แต่ละจังหวัดจะใช้เวลาปฏิบัติงานประมาณ 4-7 วัน

3.5 ปัญหาและอุปสรรคในการเก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลภาคสนามในงานวิจัยนี้ จากประชาชนใน 15 จังหวัด โดยวิธี สัมภาษณ์ประชาชนที่เป็นตัวอย่งนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จะมีปัญหา อุปสรรคบ้างเฉพาะครัวเรือนที่มีอาชีพค้าขาย ซึ่งมักจะไม่มีเวลาว่างทำให้ใช้เวลานานในการ สัมภาษณ์ และปัญหาครัวเรือนที่เป็นบ้านเดี่ยวทั้งขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ที่มีรั้วรอบขอบชิดบาราย จะไม่ให้ความร่วมมือไม่เปิดประตูรับ ทำให้จำนวนตัวอย่างของครัวเรือนลักษณะนี้จะมีน้อยกว่าที่ ควรจะเป็น ปัญหาอีกประการหนึ่งคือการที่ปัจจุบันในวันเสาร์- อาทิตย์ มักจะมีการถ่ายทอดการ แข่งขันการชกมวยทางโทรทัศน์ในช่วงเวลาดังกล่าวหัวหน้าครอบครัวที่เป็นชายมักจะให้คู่สมรส เป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ได้ตัวอย่างที่เป็นหญิงมากกว่าชายมากกว่าที่ควร จะเป็น

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ที่ได้จาก การออกเก็บข้อมูลภาคสนามแล้ว จากนั้นจะนำมาลงรหัสตามคู่มือลงรหัส (Code Book) โดย พนักงานลงรหัส ส่วนข้อมูลคำถามเปิดแต่ละข้อจะมีเจ้าหน้าที่รวบรวมและจัดหมวดหมู่สำหรับการ นำไปใช้ประกอบการวิเคราะห์ เมื่อลงรหัสเรียบร้อยแล้วนำไปบันทึกข้อมูลโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS ในการหาค่าสถิติเบื้องต้นและหาสถิติวิเคราะห์ โดย

1) ใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์และอธิบาย เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง คุณภาพชีวิตแต่ละด้านรวมทั้งการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของ ตัวอย่างในแต่ละภาคด้วย

2) ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability test) ของมาตรวัดคุณภาพชีวิตแต่ละ ด้าน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือได้ของครอนบาค อัลฟา (Cronbach's Alpha)

บทที่ 4

ลักษณะทั่วไป วิถีชีวิต และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างที่สำรวจมาเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์และอธิบายคุณภาพชีวิตของตัวอย่าง ซึ่งจะนำเสนอในบทนี้ จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง ทั้งด้านลักษณะประชากรและสังคม การทำงานและรายได้ ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิต ที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน การพักผ่อนหย่อนใจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ จะมีดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

4.1.1 ลักษณะด้านประชากรและสังคม

ตัวอย่างรวมทั้งประเทศเป็นหญิง ร้อยละ 61.1 ชาย ร้อยละ 38.9 โดยตัวอย่างในแต่ละภาคจะมีจำนวนที่เป็นหญิงมากกว่า ร้อยละ 60 ทุกภาค ยกเว้น กรุงเทพฯ และปริมณฑล ที่มีตัวอย่างที่เป็นหญิง ร้อยละ 59.0 ชาย ร้อยละ 41.0 อายุเฉลี่ยของตัวอย่างรวมทั้งประเทศ 45.14 ปี และค่าเฉลี่ยแต่ละภาคจะอยู่ตั้งแต่ 43.52 – 46.31 ปี ทั้งนี้ ตัวอย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อายุเฉลี่ยน้อยกว่าทุกภาค คือ 43.52 ปี ตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุของวัยทำงาน (30-40 ปี) รวมทั้งประเทศมีจำนวนร้อยละ 42.8 ส่วนตัวอย่างที่อยู่ในวัยสูงอายุ (ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป) รวมทั้งประเทศจะมีสูงถึงร้อยละ 37.7 และแต่ละภาคจะมีจำนวนมากที่สุดตั้งแต่ร้อยละ 34.1 – 41.7 ระดับการศึกษา ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.2 มีระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยกเว้นตัวอย่างในภาคกลางที่ตัวอย่างมีระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 และต่ำกว่า รวมร้อยละ 53.9 สำหรับตัวอย่างที่มีการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปในแต่ละภาคมีตั้งแต่ร้อยละ 10.5 – 24.3 โดยรวมทั้งประเทศ มีจำนวนร้อยละ 14.0

สถานภาพสมรส ตัวอย่างจำนวนกว่าร้อยละ 60 สมรสและอยู่ด้วยกัน โดยรวมทั้งประเทศมีตัวอย่างที่สมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 67.4 เป็นโสด ร้อยละ 17.8 จะมีที่สมรสแล้วไม่ได้อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง/แยกกันอยู่และม่ายเพียงร้อยละ 14.8 เท่านั้น **สถานภาพในครอบครัว** ตัวอย่างส่วนใหญ่

ร้อยละ 70.8 เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือคู่สมรสโดยในแต่ละภาคมีจำนวนตัวอย่างร้อยละ 67.2 (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) จนถึงสูงสุด ร้อยละ 74.1 (ภาคเหนือ) ตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดในจังหวัดที่อยู่ในปัจจุบัน โดยรวมทั้งประเทศมีจำนวนร้อยละ 72.2 และเฉลี่ยแล้วอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ มากกว่า 30 ปี รวมทั้งประเทศมีจำนวนร้อยละ 61.9 รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.1

4.1.2 การทำงานและรายได้ของตัวอย่าง

ภาวะการมีงานทำ ลักษณะของงาน/อาชีพที่ทำ รายได้-รายจ่าย เงินออมและหนี้สินของ ตัวอย่างที่ได้จากการสัมภาษณ์ มีดังนี้

1) การมีงานทำ ตัวอย่างรวมทั้งประเทศที่ไม่ได้ทำงาน มีจำนวนร้อยละ 26.7 โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีตัวอย่างที่ไม่มีงานทำมากที่สุด จำนวนร้อยละ 34.7 ภาคที่เหลือมีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 21.4–27.9 สำหรับการทำงาน/อาชีพที่มีรายได้ของตัวอย่าง ปรากฏว่าอาชีพค้าขายจะมีจำนวนมากที่สุดของในแต่ละภาคและรวมทั้งประเทศ คือ มีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 20.9–30.4 ซึ่งภาคเหนือจะเป็นภาคที่ตัวอย่างมีอาชีพค้าขายมากที่สุด อาชีพที่มีจำนวนมากรองลงมา ได้แก่ อาชีพรับจ้าง/กรรมกร ที่รวมทั้งประเทศมีสูงถึงร้อยละ 14.5 และอาชีพการประกอบธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็กของตัวอย่างรวมทั้งประเทศ มีจำนวนร้อยละ 11.8 สำหรับอาชีพเกษตรกรรมของตัวอย่างรวมทั้งประเทศ มีจำนวนร้อยละ 4.5 ส่วนอาชีพที่มีรายได้ประจำเป็นเงินเดือน คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างเอกชน มีจำนวนรวมของตัวอย่างรวมทั้งประเทศ ร้อยละ 13.3

สำหรับระยะเวลาในการทำงานของตัวอย่างตั้งแต่เริ่มทำงานมา ตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุการทำงาน 1-10 ปี โดยมีจำนวนรวมทั้งประเทศ ร้อยละ 60.3 และแต่ละภาคจะมีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 56.8–65.0 ตัวอย่างที่เหลือที่มีอายุการทำงาน 11-20 ปี มีมากกว่าร้อยละ 20 ในแต่ละภาคและรวมทั้งประเทศ ส่วนตัวอย่างที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป จะมีจำนวนน้อยที่สุด โดยในจำนวนนี้ภาคกลางและภาคใต้จะไม่มีตัวอย่างที่มีอายุการทำงานมากกว่า 50 ปีเลย ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของอายุการทำงานของตัวอย่างจะเป็น 12.53 ปี โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นตัวอย่างที่มีอายุการทำงานเฉลี่ยสูงสุด คือ 13.56 ปี รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.2

2) รายได้บุคคลเฉลี่ยต่อเดือนของตัวอย่าง รวมทั้งประเทศจะเป็น 10,025 บาทต่อเดือน โดยตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีรายได้บุคคลเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด คือ 12,790.- บาท และต่ำสุดตัวอย่างภาคกลางมีรายได้บุคคลเฉลี่ยต่อเดือน 8,021.- บาท ทั้งนี้ ตัวอย่างทุกภาคที่มีรายได้ตั้งแต่ 2,001–10,000.- บาทต่อเดือนต่อคน จะมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ยกเว้นตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนผู้มีรายได้ในช่วงดังกล่าวเพียงร้อยละ 37.7 เท่านั้น ส่วนตัวอย่างที่ไม่มี

รายได้และมีรายได้ไม่เกิน 2,000.- บาทต่อเดือนต่อคน ในแต่ละภาคจะมีจำนวนรวมตั้งแต่ร้อยละ 14.9 (ภาคกลาง) ถึงร้อยละ 31.0 (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) แสดงว่าโดยรวมแล้วตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีรายได้บุคคลต่อเดือนตั้งแต่ 2,001.- บาท จะมีจำนวนมากที่สุด และตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้บุคคลต่อเดือนไม่เกิน 2,000.- บาท และไม่มีรายได้จะมีจำนวนมากกว่าทุก ๆ ภาค

รายได้ของครัวเรือน ตัวอย่างที่มีรายได้ของครัวเรือนมากกว่า 10,000.- บาทขึ้นไปจะมีจำนวนรวมมากตัวอย่างที่มีรายได้ของครัวเรือนตั้งแต่ 10,000.- บาท และน้อยกว่าลงมาโดยตัวอย่างที่มีรายได้ของครัวเรือนมากกว่า 10,000.- จะมีจำนวนรวมกว่าร้อยละ 50 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ตัวอย่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และตัวอย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีจำนวนที่มีรายได้ของครัวเรือนมากกว่า 10,000.- บาท สูงที่สุด คือ ร้อยละ 72.1 และร้อยละ 72.4 ตามลำดับ ส่วนตัวอย่างภาคใต้ จะมีรายได้ของครัวเรือนมากกว่า 10,000.- บาท เป็นจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 53.5 เท่านั้น สำหรับค่าเฉลี่ยรายได้ของครัวเรือนรวมทั้งประเทศ จะเป็น 20,481.- บาทต่อเดือน และรายได้ของครัวเรือนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 24,857.- บาทต่อเดือน รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.3

3) รายจ่ายของครัวเรือน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยรายได้ของครัวเรือนในแต่ละภาคจะมีจำนวนตั้งแต่ 16,844.- บาทต่อเดือน (ภาคใต้) จนถึง 24,857.- บาทต่อเดือน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) รายจ่ายของครัวเรือนเฉลี่ยในแต่ละภาคจะมีจำนวนตั้งแต่ 11,351.- บาทต่อเดือน ถึง 14,974 บาทต่อเดือน โดยตัวอย่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และตัวอย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีรายจ่ายของครัวเรือนเฉลี่ยสูงสุดเป็น 14,424.- บาทต่อเดือน และ 14,974.- บาทต่อเดือน ตามลำดับ จากรายได้และรายจ่ายของครัวเรือนจะเห็นว่าตัวอย่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและตัวอย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีรายได้ของครัวเรือนสูงมากกว่าภาคอื่น ๆ แต่ก็มีการจ่ายของครัวเรือนสูงกว่าภาคอื่น ๆ เช่นกัน สำหรับค่าเฉลี่ยของรายจ่ายของครัวเรือนทั่วประเทศ จะเป็น 12,942.- บาทต่อเดือน รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.3

4) เงินออมและหนี้สิน ตัวอย่างรวมทั้งประเทศ ร้อยละ 56.5 มีเงินออมโดยตัวอย่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และตัวอย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเงินออมถึงร้อยละ 62.4 และ 61.8 ตามลำดับ ตัวอย่างภาคที่เหลือตัวอย่างภาคกลางมีเงินอมน้อยสุด ร้อยละ 48.6 ส่วนตัวอย่างภาคเหนือมีเงินออมร้อยละ 57.6 และตัวอย่างภาคใต้มีเงินออมร้อยละ 52.0

สำหรับการมีหนี้สินของตัวอย่างทุกภาค แต่ละภาคมีจำนวนที่เป็นหนี้สินมากกว่าร้อยละ 40 ทุกภาค โดยตัวอย่างภาคกลางมีจำนวนหนี้สินสูงสุด ร้อยละ 54.5 และตัวอย่างภาคใต้มีหนี้สิน

จำนวนร้อยละ 40.8 ทั้งนี้ ตัวอย่างรวมทั้งประเทศมีหนี้สินจำนวนร้อยละ 46.9 สำหรับมูลค่าของหนี้สินของตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นหนี้สินตั้งแต่หลักหมื่นบาทถึงหลักแสนบาท โดยมีจำนวนรวมสูงถึงร้อยละ 38.4 ของตัวอย่างรวมทั้งประเทศ ส่วนประเภทหนี้สินที่ตัวอย่างแต่ละภาคเป็นอยู่นั้น จะประกอบด้วยหนี้ในการผ่อนชำระเช่าซื้อบ้าน (ร้อยละ 9.9 ถึงร้อยละ 18.9) และหนี้ผ่อนส่งรถยนต์ (ร้อยละ 15.4 ถึงร้อยละ 29.4) หนี้อื่น ๆ นอกจาก 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้วจะเป็นหนี้ในการผ่อนจักรยานยนต์ หนี้บัตรเครดิต และหนี้นอกระบบ ซึ่งมีจำนวนรวมสูงมากสูงกว่าร้อยละ 60 ในทุก ๆ ภาค รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางด้านประชากรและสังคมและตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ลักษณะทางประชากรและสังคม	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
เพศ (n)	(899)	(899)	(900)	(900)	(900)	(4,498)
ชาย	41.0	39.5	39.6	35.8	38.6	38.9
หญิง	59.0	60.5	60.4	64.2	61.4	61.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100
อายุ (n)	(899)	(900)	(900)	(898)	(899)	(4,496)
18 – 19 ปี	1.4	1.0	0.8	6.0	1.8	2.2
20 – 29 ปี	12.4	9.6	12.9	13.1	13.1	12.2
30 – 39 ปี	22.3	20.4	20.7	20.9	21.3	21.1
40 – 49 ปี	29.8	28.0	23.9	25.1	26.9	26.8
50 – 59 ปี	19.7	23.1	20.5	18.6	17.1	19.8
60 – 69 ปี	10.8	14.8	15.3	11.3	14.2	13.3
70 ปี ขึ้นไป	3.6	3.1	5.9	5.0	5.6	4.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
อายุเฉลี่ย (ปี)	44.40	46.13	46.31	43.52	45.33	45.14
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	13.28	13.12	14.40	14.77	14.68	14.10
ระดับการศึกษา (n)	(898)	(893)	(900)	(895)	(893)	(4,479)
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	28.4	44.1	37.3	25.0	35.6	34.1
ประถมศึกษาปีที่ 6	17.3	9.8	9.9	11.4	15.1	12.7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	16.0	12.9	15.7	8.5	13.8	13.4
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช.	16.7	15.3	15.3	20.4	17.3	17.0
อนุปริญญา หรือ ปวส.	8.8	7.1	10.0	10.4	7.7	8.8
ปริญญาตรี	11.6	10.1	11.1	22.2	10.3	13.0
สูงกว่าปริญญาตรี	1.2	0.7	0.7	2.1	0.2	1.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรและสังคม	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
สถานภาพสมรส (n)	(900)	(897)	(899)	(896)	(899)	(4,491)
โสด	18.6	14.4	18.2	21.4	16.1	17.8
สมรสอยู่ด้วยกัน	61.1	68.0	64.8	67.9	69.2	67.4
สมรสไม่ได้อยู่ด้วยกัน	2.7	4.0	1.9	1.7	2.8	2.6
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3.9	3.8	3.6	2.3	2.3	3.2
ม้าย	7.7	9.8	11.5	6.7	9.6	9.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
สถานภาพในครอบครัว (n)	(899)	(900)	(899)	(899)	(900)	(4,497)
หัวหน้าครอบครัว	37.3	40.1	39.9	32.8	38.6	37.7
คู่สมรส	29.9	30.0	34.2	35.8	35.3	33.1
บุตร	11.6	10.7	10.0	20.9	15.4	13.7
ผู้อาศัย	21.2	19.2	15.9	10.5	10.7	15.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จังหวัดที่เกิด (n)	(900)	(899)	(900)	(900)	(900)	(4,499)
เกิดในจังหวัดที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน	55.3	69.6	78.6	80.3	79.2	72.2
เกิดในจังหวัดอื่น	46.7	30.4	21.4	19.7	20.8	27.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
อยู่ในจังหวัดนี้มากี่ปี (n)	(889)	(900)	(886)	(898)	(900)	4,473)
1 – 10 ปี	20.8	13.3	9.0	6.7	7.2	11.4
11 – 20 ปี	18.8	11.6	8.5	12.3	9.9	12.2
21 – 30 ปี	15.0	12.7	13.4	15.9	15.6	14.5
มากกว่า 30 ปี	45.4	62.4	69.1	65.1	67.3	61.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย (ปี)	30.65	37.04	40.30	38.45	39.39	37.17
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	18.82	18.78	18.30	17.10	17.62	18.45

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการมีงานทำ และระยะเวลาที่ทำงาน และจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ลักษณะการมีงานทำ และระยะเวลา	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
ลักษณะการทำงาน (n)	(899)	(899)	(898)	(897)	(900)	(4,493)
● ไม่ได้ทำงาน	21.4	27.9	23.1	34.7	26.3	26.7
● ทำงาน / อาชีพที่มีรายได้						
- เกษตรกรรม	0.9	2.2	6.1	4.6	8.8	4.5
- ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.2	6.9	4.9	11.7	4.7	6.5
- ลูกจ้างเอกชน	11.2	9.7	5.1	6.2	2.0	6.8
- ประกอบธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็ก	15.3	10.1	14.3	6.9	12.4	11.8
- ค้าขาย	29.9	20.9	30.4	24.1	27.3	26.5
- รับจ้าง / กรรมกร	14.0	17.9	14.1	9.5	17.0	14.5
- แม่บ้าน	1.1	1.1	0.2	0.4	0.6	0.7
- อื่น ๆ เช่น เสริมสวย รีดผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้า	2.0	3.3	1.8	1.9	0.9	2.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ระยะเวลาในการทำงาน (n)	(648)	(588)	(648)	(581)	(651)	(3,152)
1 – 10 ปี	65.0	58.8	62.7	56.8	57.6	60.3
11 – 20 ปี	21.1	26.5	20.8	22.9	26.0	23.4
21 – 30 ปี	10.0	9.5	10.8	14.3	10.7	11.0
31 – 40 ปี	2.8	4.3	3.7	4.1	4.6	3.9
41 – 50 ปี	0.9	0.9	1.9	1.7	1.1	1.3
มากกว่า 50 ปี	0.2	0.0	0.1	0.2	0.0	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการทำงาน (ปี)	11.67	12.23	12.33	13.56	12.95	12.53
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.67	10.05	10.88	10.37	10.38	10.30

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของรายได้ต่อเดือนของบุคคล ครัวเรือน และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

รายได้ / รายจ่าย ต่อเดือน	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
● รายได้บุคคล (บาท) (n)	(874)	(879)	(888)	(873)	(879)	(4,393)
ไม่มีรายได้	11.9	21.2	15.9	28.6	22.6	20.0
ไม่เกิน 2,000	2.5	3.8	4.5	2.4	5.2	3.7
2,001 – 5,000	17.7	23.5	24.0	11.7	20.4	19.5
5,001 – 10,000	34.1	30.6	29.2	26.0	31.3	30.2
10,001 – 20,000	21.2	15.1	15.7	17.6	12.3	16.4
20,001 – 50,000	9.6	4.5	9.9	12.4	7.3	8.8
มากกว่า 50,000	3.0	1.3	0.8	1.3	0.9	1.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	12,790	8,021	9,733	11,149	8,460	10,025
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	17,381	10,514	11,549	21,163	11,411	15,070
● รายได้ของครัวเรือน (บาท) (n)	(881)	(874)	(891)	(885)	(868)	(4,399)
ไม่เกิน 2,000	1.7	1.6	2.4	1.1	2.9	1.9
2,001 – 5,000	5.8	13.7	12.3	7.1	13.8	10.6
5,001 – 10,000	20.4	28.6	27.3	19.4	29.8	25.1
10,001 – 20,000	35.5	32.4	29.9	28.9	33.4	32.0
20,001 – 50,000	30.1	20.5	24.1	37.0	16.7	25.7
มากกว่า 50,000	6.5	3.2	4.0	6.5	3.4	4.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	24,275	17,645	18,712	24,857	16,840	20,481
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	26,546	16,453	16,820	23,857	16,453	20,769
● รายจ่ายของครัวเรือน (บาท) (n)	(888)	(884)	(882)	(878)	(846)	(4,378)
ไม่เกิน 2,000	2.5	7.5	8.1	2.7	4.6	5.1
2,001 – 5,000	16.9	22.6	23.7	15.0	23.0	20.2
5,001 – 10,000	35.2	36.8	36.6	37.5	38.1	36.8
10,001 – 20,000	31.2	22.7	20.6	25.9	25.3	25.1
20,001 – 50,000	12.6	8.9	10.1	17.8	7.2	11.4
มากกว่า 50,000	1.6	1.5	0.9	1.1	1.8	1.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	14,424	11,732	11,351	14,974	12,202	12,942
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	15,069	12,063	10,914	15,556	15,002	13,909

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของการมีเงินออมและการมีหนี้สินของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

การมีเงินออมและการมีหนี้สิน	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
● การมีเงินออม (n)	(899)	(898)	(897)	(888)	(897)	(4,479)
- ไม่มี	37.6	51.4	42.4	38.2	48.0	43.5
- มี	62.4	48.6	57.6	61.8	52.0	56.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● การมีหนี้สิน (n)	(898)	(899)	(898)	(900)	(893)	(4,488)
- ไม่มี	57.6	45.5	51.4	51.6	59.2	53.1
- มี	42.4	54.5	48.6	48.4	40.8	46.9
- หลักพันบาท	(4.2)	(9.6)	(4.9)	(3.9)	(6.0)	(5.7)
- หลักหมื่นบาท	(16.3)	(26.1)	(21.6)	(18.1)	(16.9)	(19.8)
- หลักแสนบาท	(18.0)	(17.5)	(20.0)	(21.5)	(16.1)	(18.6)
- หลักล้านบาท	(3.6)	(1.3)	(2.1)	(4.9)	(1.8)	(2.7)
- ไม่ระบุ	(0.3)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(0.0)	(0.1)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ประเภทของหนี้สิน (n)	(381)	(490)	(436)	(436)	(364)	(2,107)
- ผ่อนชำระเช่าซื้อบ้าน	18.9	16.9	13.3	17.9	9.9	15.5
- ผ่อนส่งรถยนต์	29.4	20.2	19.7	25.5	15.4	22.1
- อื่น ๆ เช่น ผ่อนจักรยานยนต์	62.7	66.1	74.1	64.2	72.3	67.8
หนี้บัตรเครดิต หนี้นอกระบบ						

4.2 วิธีการดำเนินชีวิตของตัวอย่าง

วิธีการดำเนินชีวิตของคนซึ่งประกอบด้วย ชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินกิจกรรมประจำวันจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพชีวิตของคนได้ โดยที่ชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินกิจกรรมประจำวันของคนจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ มากมาย ในการศึกษารุ่นนี้สิ่งที่นำมาพิจารณาเพื่อบ่งบอกถึงคุณภาพชีวิตของคน จะประกอบด้วย 1) การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยและยานพาหนะ 2) การเป็นเจ้าของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันในบ้านและนอกบ้าน 3) การพักผ่อนหย่อนใจและกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ 4) การได้รับข้อมูลข่าวสาร 5) ความต้องการและโอกาสทางการศึกษา และ 6) การมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ จะมีดังนี้

4.2.1 การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยและยานพาหนะ

การมีบ้านเป็นของตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพราะบ้านเป็นปัจจัยหลัก 1 ใน 4 ของปัจจัย 4 ในการดำเนินชีวิตและถ้าได้เป็นเจ้าของบ้านที่มีองค์ประกอบที่เหมาะสม ทั้งตัวบ้านและสภาพที่ตั้งก็จะยิ่งทำให้เจ้าของที่อยู่อาศัยมีความสุขมากขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องมีการเดินทางอยู่เกือบตลอดเวลาทั้งในงานอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ ยานพาหนะ ซึ่งถ้าเป็นคนที่มิพร้อมทั้งเป็นเจ้าของบ้านที่เหมาะสมและมียานพาหนะของตนเองเพื่อความสะดวกในการเดินทางในที่ต่าง ๆ แล้ว ชีวิตจะยังมีความสุขและมีวิธีการดำเนินชีวิตที่สะดวกสบายขึ้น ผลจากการสัมภาษณ์ประชาชนที่เป็นตัวอย่างในเรื่องของที่อยู่อาศัยและยานพาหนะ จะปรากฏผลดังนี้

ความเป็นเจ้าของบ้าน ร้อยละ 52.2 ของตัวอย่างรวมทั้งประเทศเป็นเจ้าของบ้านที่ตนเองอยู่ โดยแต่ละภาคจะมีจำนวนความเป็นเจ้าของบ้านเกินกว่าร้อยละ 50 ทุกภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีจำนวนความเป็นเจ้าของบ้านเพียงร้อยละ 42.5 ตัวอย่างที่เหลือส่วนใหญ่อาศัยในบ้านเช่า หรืออาศัยอยู่ในบ้านของบิดา มารดา/ญาติ มีตัวอย่างจำนวนเล็กน้อย (ร้อยละ 1.3) เท่านั้นที่อยู่อาศัยในบ้านพักข้าราชการ/พนักงาน สำหรับบ้านที่มีความเป็นเจ้าของแล้วนั้น ส่วนหนึ่งยังอยู่ในระยะเวลาเช่าซื้อ ซึ่งรวมทั้งประเทศผู้ที่เป็นเจ้าของบ้านและอยู่ในระยะเวลาเช่าซื้อจะมีเพียงร้อยละ 4.3 เท่านั้น ส่วนระยะเวลาผ่อนส่งบ้านที่เหลือของตัวอย่างรวมทั้งประเทศเหลืออยู่เฉลี่ยประมาณ 11.3 ปี

สำหรับที่ดินที่ปลูกบ้านตั้งอยู่ของตัวอย่างทั้งประเทศ ร้อยละ 46.6 เป็นของตนเองหรือคู่สมรส รองลงมาเป็นของบิดา มารดา/ญาติ และมีร้อยละ 19.1 ที่เช่าที่ดินปลูกบ้านอยู่ รายละเอียดของที่ดินที่ปลูกบ้านของตัวอย่างตั้งอยู่ในแต่ละภาคไม่ต่างกันมากนัก

สำหรับลักษณะบ้านของตัวอย่างรวมทั้งประเทศ เป็นบ้านเดี่ยวชั้นเดียว และสองชั้น รวมร้อยละ 65.9 และในแต่ละภาคมีจำนวนรวมมากกว่าร้อยละ 60.0 ทุกภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวนรวมเพียงร้อยละ 46.8 ลักษณะบ้านที่มีจำนวนมากรองลงมาได้แก่ ตึกแถวและห้องแถว ซึ่งมีจำนวนรวมกว่าร้อยละ 20 ที่ตัวอย่างทุกภาคอาศัยอยู่ ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนรวมเพียงร้อยละ 14.6 เท่านั้น นอกจากนี้ลักษณะบ้านแล้ว สภาพบ้านของตัวอย่างส่วนใหญ่จะทำด้วยปูนรองลงมาทำด้วยไม้และปูน และไม้อย่างเดียว สำหรับการมีบริเวณบ้าน ตัวอย่างทุกภาคมีบ้านที่มีบริเวณจำนวนมากกว่าร้อยละ 60.0 ยกเว้นตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีบ้านที่มีบริเวณเพียงร้อยละ 49.0 เท่านั้น รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.5

สำหรับการเป็นเจ้าของยานพาหนะ ตัวอย่างรวมทั้งประเทศมีรถยนต์และรถปิคอัพ รวมร้อยละ 54.3 และมีรถจักรยานยนต์ จำนวนร้อยละ 81.9 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีตัวอย่างที่เป็นเจ้าของรถยนต์ปิคอัพ และรถจักรยานยนต์มากกว่าทุกภาค รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.6

4.2.2 การเป็นเจ้าของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินวิถีชีวิตประจำวัน อาจจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้หลายกลุ่ม เช่น จัดเป็น 1) อุปกรณ์เพื่อความบันเทิง 2) อุปกรณ์เพื่อความสะดวกในบ้าน 3) อุปกรณ์สื่อสาร 4) ยานพาหนะ 5) คอมพิวเตอร์ และอื่น ๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ตัวอย่าง พบว่า

1) **อุปกรณ์เพื่อความบันเทิง** โทรทัศน์สี เป็นอุปกรณ์เพื่อความบันเทิงเป็นอันดับ 1 ที่ตัวอย่างทุกภาคมีเป็นจำนวนเกือบทั้งหมด โดยแต่ละภาคมีตัวอย่างที่มีโทรทัศน์สีตั้งแต่ร้อยละ 97.2 – 99.2 และโดยรวมทั้งประเทศมีโทรทัศน์สี จำนวนร้อยละ 98.6 อุปกรณ์เพื่อความบันเทิงมีจำนวนมากรองลงมาได้แก่ วิทยุ/วีซีดี/ดีวีดี ที่มีจำนวนกว่าร้อยละ 80 เกือบทุกภาค วิทยุแทป มีจำนวนร้อยละ 70.5 สเตอริโอ ร้อยละ 52.1 และที่เป็นอุปกรณ์ที่กำลังมีจำนวนมากขึ้นกว่าเดิม ได้แก่ กล้องถ่ายรูปดิจิทัล ซึ่งจะรวมทั้งประเทศถึงจำนวนร้อยละ 23.3

2) **อุปกรณ์เพื่อความสะดวกในบ้าน** ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องปรับอากาศ และเตาไมโครเวฟ เป็นอุปกรณ์สำคัญ 4 อย่างที่ตัวอย่างมีไว้ในบ้าน โดยตัวอย่างรวมทั้งประเทศ มีตู้เย็น จำนวนร้อยละ 93.7 เครื่องซักผ้า ร้อยละ 71.8 เครื่องปรับอากาศ ร้อยละ 29.1 และเตาไมโครเวฟ ร้อยละ 20.0 เป็นที่น่าสังเกตว่าเครื่องซักผ้าจะเป็นอุปกรณ์เพื่อความสะดวกในบ้านที่กำลังจะมีจำนวนมากขึ้น จนคาดว่าต่อไปจะมีจำนวนใกล้เคียงกับการมีตู้เย็นประจำบ้าน

ตารางที่ 4.5 ร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และตามภาค และรวมทั้งประเทศ

การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
ความเป็นเจ้าของบ้าน (n)	(900)	(899)	(900)	(900)	(897)	(4,496)
1.ของท่านหรือคู่สมรส	42.5	54.5	53.1	56.8	54.4	52.2
- อยู่ในระยะเวลาเช่าซื้อ	3.8	6.0	2.2	6.1	3.6	4.3
- ระยะเวลาผ่อนส่งที่เหลือเฉลี่ยปี)	12.0	13.3	13.1	9.4	9.5	11.3
2. ของบิดา มารดา/ญาติ	19.1	19.1	17.4	27.3	19.0	20.4
3. บ้านพักข้าราชการ/พนักงาน	1.2	0.7	1.2	2.8	0.4	1.3
4. บ้านเช่า	34.9	22.4	26.7	11.8	24.6	24.1
5. อื่นๆ	2.3	3.3	1.6	1.3	1.6	2.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ที่ดินที่บ้่านตั้งอยู่ (n)	(898)	(893)	(900)	(898)	(884)	(4,473)
1. เงินของท่านหรือคู่สมรส	35.4	42.8	49.1	55.8	49.8	46.6
2. ของบิดา มารดา/ญาติ	17.8	18.4	17.1	26.7	18.1	19.6
3. เช่าที่ดิน	29.1	24.8	18.5	6.7	16.6	19.1
4. อื่นๆ	17.7	14.0	15.3	10.8	15.5	14.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ลักษณะบ้าน (n)	(897)	(899)	(900)	(899)	(900)	(4,495)
1. บ้านเดี่ยว 2 ชั้น ขึ้นไป	24.9	28.0	30.0	48.7	19.5	30.2
2. บ้านเดี่ยวชั้นเดียว	21.9	41.9	36.7	29.3	48.8	35.7
3. ทาวน์เฮาส์	16.2	7.5	3.6	4.3	2.0	6.7
4. คอนโดมิเนียม / อพาร์ทเมนต์	3.2	0.9	0.8	0.3	0.1	1.1
5. แฟลต	1.4	1.1	0.3	0.5	0.1	0.7
6. ตึกแถว	20.7	9.7	15.4	10.6	15.1	14.3
7. ห้องแถว	10.6	10.2	13.0	4.0	14.4	10.5
8. อื่นๆ เช่น เพิงพัก บ้านสังกะสี	1.1	0.7	0.2	2.3	0.0	0.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
สภาพบ้าน						
1. วัสดุที่ใช้ (n)	(897)	(899)	(900)	(899)	(898)	(4,493)
- ไม้	17.6	27.3	25.3	11.3	20.5	20.4
- ปูน	64.8	41.6	50.6	43.4	60.1	52.1
- ไม้และปูน	17.5	31.1	24.0	45.3	19.3	27.4
- อื่นๆ เช่น สังกะสี ไม้อัด	0.1	0.0	0.1	0.0	0.1	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2. การมีบริเวณบ้าน (n)	(743)	(878)	(897)	(887)	(880)	(4,285)
- มีบริเวณ	49.0	74.7	63.2	82.4	66.5	67.7
- ไม่มีบริเวณ	51.0	25.3	36.8	17.6	33.5	32.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

3) อุปกรณ์สื่อสาร โทรศัพท์มือถือ เป็นอุปกรณ์สื่อสารที่ตัวอย่างกว่าร้อยละ 80.0 มีไว้ใช้โดยในจำนวนนี้เป็นตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 47.7) ที่มีโทรศัพท์มือถือ 2 เครื่อง และที่มีจำนวนมาก ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ตัวอย่างร้อยละ 89.2 มีโทรศัพท์มือถือสำหรับโทรศัพท์บ้าน ตัวอย่างทั้งประเทศมีจำนวนร้อยละ 56.4

4) ยานพาหนะ จักรยานยนต์เป็นยานพาหนะสามัญที่ตัวอย่างมีไว้ใช้โดยแต่ละภาคมีตัวอย่างที่มีจักรยานยนต์เกินกว่าร้อยละ 80.0 ยกเว้นกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีตัวอย่างที่มีจักรยานยนต์เพียงร้อยละ 66.6 เท่านั้น ยานพาหนะที่มีจำนวนรองลงมา ได้แก่ รถยนต์ (ปิกอัพ) ร้อยละ 36.8 และรถยนต์ (เก๋ง) ร้อยละ 17.5

5) คอมพิวเตอร์ ตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 43.6 และร้อยละ 40.0 ตามลำดับ ส่วนในภาคเหนือ มีร้อยละ 31.2 ภาคกลาง มีร้อยละ 29.0 โดยภาคใต้มีน้อยสุด ร้อยละ 19.1

รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของตัวอย่างที่มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (อย่างน้อยอย่างละ 1 หน่วย) จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (มีอย่างน้อยอย่าง 1 หน่วย)	ภาค					รวมทั้งประเทศ (n= 4,500)
	กทม. / ปริมณฑล (n = 900)	กลาง (n = 900)	เหนือ (n= 900)	ตะวันออก เฉียงเหนือ (n = 900)	ใต้ (n=900)	
1. เครื่องให้ความบันเทิง						
โทรทัศน์ (สี)	99.0	98.4	98.9	99.2	97.2	98.6
วิทยุ / เทป	73.3	70.8	72.4	67.7	68.7	70.5
สเตอริโอ	56.9	46.7	48.6	63.2	45.2	52.1
วีดีโอ / วีซีดี / ดีวีดี	83.1	74.8	74.8	87.0	81.0	80.1
กล้องถ่ายภาพวีดีโอ / วีซีดี / ดีวีดี	10.0	8.2	4.4	5.7	2.0	6.1
กล้องถ่ายรูป (ฟิล์ม)	15.7	15.1	7.3	12.3	6.9	11.5
กล้องถ่ายรูปดิจิทัล	31.8	22.4	23.2	25.6	13.3	23.3
2. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในบ้าน						
ตู้เย็น	94.2	93.7	92.1	94.9	93.4	93.7
เครื่องปรับอากาศ	42.0	25.2	25.7	38.9	13.9	29.1
เครื่องซักผ้า	69.8	65.6	73.4	78.6	71.8	71.8
เครื่องอบผ้า	4.7	4.0	5.8	2.0	4.7	4.2
เตาไมโครเวฟ	29.4	16.6	16.9	25.1	11.8	20.0
เตาอบ	5.4	5.0	2.4	4.8	3.0	4.1
เครื่องล้างจาน	1.1	0.7	0.3	0.3	0.3	0.6
เครื่องดูดฝุ่น	20.2	12.9	10.6	12.2	5.2	12.2
3. อุปกรณ์สื่อสาร						
โทรศัพท์บ้าน	59.8	47.1	51.3	80.3	43.2	56.4
โทรศัพท์มือถือ	89.9	87.6	85.2	89.2	86.2	87.9
แยกเป็นมี 1 เครื่อง	37.2	39.9	43.3	34.3	46.0	40.2
มี 2 เครื่อง	52.7	47.7	41.9	54.9	40.2	47.7
4. ยานพาหนะ						
เรือ	1.3	6.8	0.4	0.7	3.7	2.6
รถยนต์ (เก๋ง)	23.6	16.8	19.2	19.1	9.1	17.5
รถยนต์ (ปิกอัพ)	32.0	33.7	34.0	50.2	33.9	36.8
รถจักรยานยนต์	66.6	82.8	85.3	89.8	84.9	81.9
รถจักรยาน	45.3	56.8	50.3	66.8	44.0	52.6
5. คอมพิวเตอร์	43.6	29.0	31.2	40.0	19.1	32.6

4.2.3 การพักผ่อนหย่อนใจ

ตามปกติมาตรฐานทั่วไปคนเราจะใช้เวลาทำงานประมาณร้อยละ 8 ชั่วโมง เวลานอนประมาณ 6-10 ชั่วโมง เวลาที่เหลือจะใช้ในการเดินทาง รับประทานอาหาร และทำกิจกรรมที่ตนเองชอบ เช่น ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ซื่อของ เล่นกีฬา เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งการได้รับการพักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอในแต่ละวันของชีวิตประจำวันของแต่ละคนก็จะแสดงถึงการที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีทางหนึ่งด้วย สำหรับตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดของการพักผ่อนหย่อนใจ ดังนี้

1) **เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจ** โดยเฉลี่ยตัวอย่างรวมทั้งประเทศมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ (ไม่รวมเวลานอน) ประมาณ 4.30 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีเวลาที่พักผ่อน 1-5 ชั่วโมงต่อวัน เป็นจำนวนมากที่สุด และแต่ละภาคจะมีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 61.1 (กรุงเทพมหานครและปริมณฑล) จนถึงร้อยละ 86.6 (ภาคใต้) และรวมทั้งประเทศมีจำนวนร้อยละ 69.9 รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.7

2) **กิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ** การดูโทรทัศน์ นอนเล่น/นั่งเล่น ฟังวิทยุ ออกกำลังกาย และอ่านหนังสือ เป็นกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ 5 อย่างที่ตัวอย่างในแต่ละภาคใช้เป็นการพักผ่อนหย่อนใจเป็นจำนวนมาก ตามลำดับ โดยตัวอย่างรวมทั้งประเทศดูโทรทัศน์เป็นประจำ ร้อยละ 81.3 นอนเล่น/นั่งเล่น ร้อยละ 47.6 ฟังวิทยุ ร้อยละ 24.9 ออกกำลังกาย ร้อยละ 22.6 และอ่านหนังสือ ร้อยละ 19.2 สำหรับในแต่ละภาคลำดับจำนวนร้อยละของกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจเหล่านี้ก็มีจำนวนไม่ต่างกัันนัก

รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.8 – 4.9

3) **การไปทัศนารต่างจังหวัดและต่างประเทศ** ตัวอย่างรวมทั้งประเทศตอบว่าในรอบปีที่ผ่านมาเคยไปทัศนาร ร้อยละ 61.2 และจำนวนในแต่ละภาคใกล้เคียงกัน ในจำนวนที่บอกว่าเคยไปทัศนารในรอบปีที่ผ่านมาจะเป็นการไปทัศนารต่างจังหวัด ร้อยละ 90.3 ในจังหวัดที่ตนเองอยู่ ร้อยละ 25.9 และไปต่างประเทศ ร้อยละ 8.3 สำหรับต่างจังหวัดที่นิยมไปจะเป็นจังหวัดในภาคเหนือตอนบน เช่น เชียงใหม่ เชียงราย ภาคตะวันออก เช่น จังหวัดชายทะเล ชลบุรี ระยอง และจังหวัดในภาคตะวันตก เช่น กาญจนบุรี เป็นต้น ส่วนการไปทัศนารต่างประเทศ จะเป็นประเทศในเอเชีย ถึงร้อยละ 93.0 จากผลดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมการไปทัศนารเป็นกิจกรรมหลักอันหนึ่งที่ตัวอย่างนิยมใช้เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเวลาพักผ่อนหย่อนใจ (ไม่รวมเวลานอน) และตามภาคและรวมทั้งประเทศ

เวลาพักผ่อน หย่อนใจเฉลี่ย/ วัน	ภาค										รวมทั้งประเทศ	
	กรุงเทพฯ/ ปริมณฑล		กลาง		เหนือ		ตะวันออก เฉียงเหนือ		ใต้			
	วัน ธรรมดา	เสาร์/ อาทิตย์	วัน ธรรมดา	เสาร์/ อาทิตย์	วัน ธรรมดา	เสาร์/ อาทิตย์	วัน ธรรมดา	เสาร์/ อาทิตย์	วัน ธรรมดา	เสาร์/ อาทิตย์	วัน ธรรมดา	เสาร์/ อาทิตย์
(n)	(885)	(887)	(847)	(860)	(889)	(889)	(900)	(900)	(822)	(825)	(4,343)	(4,361)
ไม่เคยพักผ่อน	6.3	5.1	3.2	1.5	3.4	1.9	7.0	4.8	0.2	0.2	4.1	2.8
1 – 5 ชั่วโมง	75.4	61.1	81.0	68.0	83.1	74.4	81.4	69.6	86.6	76.9	81.4	69.9
6 – 10 ชั่วโมง	16.7	29.2	14.6	27.7	10.9	19.2	6.8	16.5	11.7	20.1	12.2	22.5
11 – 15 ชั่วโมง	1.6	4.4	1.2	2.8	2.5	4.4	4.8	9.1	1.5	2.8	2.3	4.7
16 ชั่วโมงขึ้นไป	0.0	0.2	0.0	0.0	0.1	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย(ชั่วโมง)	3.46	4.58	3.29	4.34	3.40	4.15	3.30	4.40	3.38	4.02	3.37	4.30
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	2.52	3.21	2.40	2.82	2.49	2.86	2.66	3.14	2.16	2.55	2.46	2.94

ตารางที่ 4.8 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนความถี่กิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

กิจกรรมใน การพักผ่อนหย่อนใจ	n	ร้อยละของค่าคะแนนความถี่					ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		ประจำ (4)	ค่อนข้าง บ่อย (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย เลย (1)	รวม		
1.ดูโทรทัศน์								
● รวมทั้งประเทศ	4,498	81.3	10.9	6.3	1.5	100.0	3.72	0.65
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	80.0	12.0	6.7	1.3	100.0	3.71	0.65
● ภาคกลาง	898	78.7	11.7	7.9	1.7	100.0	3.67	0.69
● ภาคเหนือ	900	81.0	10.0	7.0	2.0	100.0	3.70	0.69
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	85.0	10.5	3.7	0.8	100.0	3.80	0.53
● ภาคใต้	900	81.7	10.4	6.1	1.8	100.0	3.72	0.66
2.ฟังวิทยุ								
● รวมทั้งประเทศ	4,493	24.9	22.0	27.6	25.5	100.0	2.46	1.12
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	24.3	17.6	32.1	26.0	100.0	2.40	1.12
● ภาคกลาง	897	26.0	22.4	27.8	23.8	100.0	2.51	1.12
● ภาคเหนือ	899	27.9	20.0	24.2	27.9	100.0	2.48	1.17
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	899	17.2	27.0	31.3	24.5	100.0	2.37	1.03
● ภาคใต้	899	29.4	22.8	22.5	25.3	100.0	2.56	1.16

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

กิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจ	n	ร้อยละของค่าคะแนนความถี่					ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ประจำ (4)	ค่อนข้างบ่อย (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคยเลย (1)	รวม		
3. ฟังเพลงจากเครื่องเสียง								
● รวมทั้งประเทศ	4,491	17.4	21.9	29.9	30.8	100.0	2.26	1.08
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	19.5	24.5	32.2	23.8	100.0	2.40	1.05
● ภาคกลาง	896	19.3	20.5	29.4	30.8	100.0	2.28	1.10
● ภาคเหนือ	899	18.7	19.3	27.0	35.0	100.0	2.22	1.12
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	9.7	25.9	30.9	33.5	100.0	2.12	0.98
● ภาคใต้	897	19.8	19.2	30.0	31.0	100.0	2.28	1.10
4. ดูวิดีโอ/วีซีดี/ดีวีดี								
● รวมทั้งประเทศ	4,490	11.8	19.1	36.8	32.3	100.0	2.10	0.99
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	16.1	22.8	38.1	23.0	100.0	2.32	1.00
● ภาคกลาง	895	13.4	17.9	37.3	31.4	100.0	2.13	1.01
● ภาคเหนือ	899	10.4	17.6	32.7	39.3	100.0	1.99	0.99
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	899	6.9	19.8	39.7	33.6	100.0	2.00	0.90
● ภาคใต้	898	12.1	17.4	36.2	34.3	100.0	2.07	1.00
5. อ่านหนังสือ								
● รวมทั้งประเทศ	4,491	19.2	21.5	30.8	28.5	100.0	2.31	1.08
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	21.7	27.9	31.2	19.2	100.0	2.52	1.03
● ภาคกลาง	895	22.9	17.2	29.5	30.4	100.0	2.33	1.14
● ภาคเหนือ	899	22.6	21.1	30.7	25.6	100.0	2.41	1.10
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	899	13.0	20.7	31.7	34.6	100.0	2.12	1.03
● ภาคใต้	899	15.8	20.3	31.3	32.6	100.0	2.19	1.06
6. เล่นอินเทอร์เน็ต								
● รวมทั้งประเทศ	4,487	3.5	4.4	8.7	83.4	100.0	1.28	0.71
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	897	4.7	5.6	9.0	80.7	100.0	1.34	0.79
● ภาคกลาง	894	2.5	3.4	8.8	85.3	100.0	1.23	0.63
● ภาคเหนือ	898	2.7	4.0	8.9	84.4	100.0	1.25	0.65
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	5.7	6.4	10.8	77.1	100.0	1.41	0.84
● ภาคใต้	898	2.2	2.5	5.9	89.4	100.0	1.17	0.57
7. เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์								
● รวมทั้งประเทศ	4,484	1.7	2.7	7.5	88.1	100.0	1.18	0.55
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	896	2.0	2.9	8.3	86.8	100.0	1.20	0.58
● ภาคกลาง	895	1.7	2.4	6.6	89.3	100.0	1.17	0.54
● ภาคเหนือ	898	1.3	2.3	6.6	89.8	100.0	1.15	0.51
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	897	1.9	4.7	10.6	82.8	100.0	1.26	0.63
● ภาคใต้	898	1.3	1.3	5.7	91.7	100.0	1.12	0.46

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

กิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจ	n	ร้อยละของค่าคะแนนความถี่					ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ประจำ (4)	ค่อนข้างบ่อย (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคยเลย (1)	รวม		
8. ทำสวน/ปลูกต้นไม้								
● รวมทั้งประเทศ	4,490	13.4	16.9	26.1	43.6	100.0	2.00	1.07
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	11.0	11.0	21.6	56.4	100.0	1.77	1.03
● ภาคกลาง	895	10.7	16.4	27.3	45.6	100.0	1.92	1.02
● ภาคเหนือ	899	17.9	14.1	23.4	44.6	100.0	2.05	1.14
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	898	13.0	29.4	27.9	29.7	100.0	2.26	1.02
● ภาคใต้	899	14.2	13.8	30.3	41.7	100.0	2.01	1.06
9. ออกกำลังกาย								
● รวมทั้งประเทศ	4,488	22.6	19.7	33.5	24.2	100.0	2.41	1.09
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	898	21.8	17.3	36.4	24.5	100.0	2.36	1.08
● ภาคกลาง	894	17.7	18.0	37.6	26.7	100.0	2.27	1.04
● ภาคเหนือ	899	26.1	16.1	27.4	30.4	100.0	2.38	1.17
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	898	27.4	26.8	30.1	15.7	100.0	2.66	1.04
● ภาคใต้	899	19.8	20.0	36.3	23.9	100.0	2.36	1.05
10. ไปเดินดูสินค้า								
● รวมทั้งประเทศ	4,488	10.9	21.9	42.8	24.4	100.0	2.19	0.93
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	897	11.8	23.7	46.4	18.1	100.0	2.29	0.90
● ภาคกลาง	897	12.6	18.1	43.6	25.7	100.0	2.18	0.96
● ภาคเหนือ	900	11.9	18.7	41.2	28.2	100.0	2.14	0.96
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	896	4.9	33.3	44.6	17.2	100.0	2.26	0.80
● ภาคใต้	898	13.4	15.6	38.1	32.9	100.0	2.09	1.01
11. ไปงานเลี้ยง								
● รวมทั้งประเทศ	4,488	2.0	8.2	44.3	45.5	100.0	1.67	0.71
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	1.9	9.3	46.1	42.7	100.0	1.70	0.71
● ภาคกลาง	896	2.7	7.6	43.4	46.3	100.0	1.67	0.73
● ภาคเหนือ	899	2.0	9.6	41.3	47.1	100.0	1.66	0.73
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	895	1.1	7.1	49.8	42.0	100.0	1.67	0.66
● ภาคใต้	899	2.3	7.6	40.9	49.2	100.0	1.63	0.73
12. ไปดูภาพยนตร์								
● รวมทั้งประเทศ	4,488	0.6	3.2	14.9	81.3	100.0	1.23	0.53
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	1.1	4.3	18.6	76.0	100.0	1.31	0.61
● ภาคกลาง	896	1.1	3.3	15.1	80.5	100.0	1.25	0.57
● ภาคเหนือ	898	0.7	3.0	12.1	84.2	100.0	1.20	0.51
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	897	0.2	2.7	17.5	79.6	100.0	1.24	0.50
● ภาคใต้	898	0.1	2.8	11.0	86.1	100.0	1.17	0.45

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

กิจกรรมใน การพักผ่อนหย่อนใจ	n	ร้อยละของค่าคะแนนความถี่					ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		ประจำ (4)	ค่อนข้าง บ่อย (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย เลย (1)	รวม		
13. ไปดูกีฬา								
● รวมทั้งประเทศ	4,489	1.2	3.8	14.0	81.0	100.0	1.25	0.58
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	1.4	4.8	14.6	79.2	100.0	1.28	0.62
● ภาคกลาง	895	2.2	3.5	16.4	77.9	100.0	1.30	0.64
● ภาคเหนือ	897	0.9	3.9	13.3	81.9	100.0	1.24	0.56
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	0.4	1.6	11.6	86.4	100.0	1.16	0.44
● ภาคใต้	898	1.2	5.1	14.3	79.4	100.0	1.28	0.62
14. ไปดูคอนเสิร์ต								
● รวมทั้งประเทศ	4,486	0.2	0.8	8.0	91.0	100.0	1.10	0.35
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	897	0.4	0.9	8.6	90.1	100.0	1.12	0.39
● ภาคกลาง	893	0.1	1.2	7.2	91.5	100.0	1.10	0.35
● ภาคเหนือ	898	0.2	0.6	8.3	90.9	100.0	1.10	0.34
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	0.0	0.6	6.9	92.5	100.0	1.08	0.29
● ภาคใต้	898	0.3	0.7	8.8	90.2	100.0	1.11	0.36
15. ไปสถานริชมัย								
● รวมทั้งประเทศ	4,481	0.6	1.7	10.6	87.1	100.0	1.16	0.45
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	898	1.0	1.9	11.1	86.0	100.0	1.18	0.50
● ภาคกลาง	894	0.3	1.6	11.4	86.7	100.0	1.16	0.43
● ภาคเหนือ	897	0.8	1.8	7.7	89.7	100.0	1.14	0.45
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	896	0.4	1.3	13.1	85.2	100.0	1.17	0.44
● ภาคใต้	896	0.4	2.0	9.5	88.1	100.0	1.15	0.44
16. นอนเล่น/นั่งเล่น								
● รวมทั้งประเทศ	4,467	47.6	25.0	19.9	7.5	100.0	3.13	0.98
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	898	49.2	23.8	20.4	6.6	100.0	3.16	0.97
● ภาคกลาง	892	43.7	27.7	18.3	10.3	100.0	3.05	1.02
● ภาคเหนือ	900	51.9	19.1	23.6	5.4	100.0	3.17	0.97
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	897	61.4	22.2	10.2	6.2	100.0	3.39	0.90
● ภาคใต้	880	31.1	32.5	27.3	9.1	100.0	2.86	0.96

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนของกิจกรรมในการพักผ่อน
หย่อนใจของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

กิจกรรมใน การพักผ่อนหย่อนใจ	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. ดูโทรทัศน์	3.71	0.65	3.67	0.69	3.70	0.69	3.80	0.53	3.72	0.66	3.72	0.65
2. ฟังวิทยุ	2.40	1.12	2.51	1.12	2.48	1.17	2.37	1.03	2.56	1.16	2.46	1.12
3. ฟังเพลงจากเครื่องเสียง	2.40	1.05	2.28	1.10	2.22	1.12	2.12	0.98	2.28	1.10	2.26	1.08
4. ดูวิดีโอ / วีซีดี / ดีวีดี	2.32	1.00	2.13	1.01	1.99	0.99	2.00	0.90	2.07	1.00	2.10	0.99
5. อ่านหนังสือ	2.52	1.03	2.33	1.14	2.41	1.10	2.12	1.03	2.19	1.06	2.31	1.08
6. เล่นอินเทอร์เน็ต	1.34	0.79	1.23	0.63	1.25	0.65	1.41	0.84	1.17	0.57	1.28	0.71
7. เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์	1.20	0.58	1.17	0.54	1.15	0.51	1.26	0.63	1.12	0.46	1.18	0.55
8. ทำสวน / ปลูกต้นไม้	1.77	1.03	1.92	1.02	2.05	1.14	2.26	1.02	2.01	1.06	2.00	1.07
9. ออกกำลังกาย	2.36	1.08	2.27	1.04	2.38	1.17	2.66	1.04	2.36	1.05	2.41	1.09
10. ไปเดินดูสินค้า	2.29	0.90	2.18	0.96	2.14	0.96	2.26	0.80	2.09	1.01	2.19	0.93
11. ไปทานเลี้ยง	1.70	0.71	1.67	0.73	1.66	0.73	1.67	0.66	1.63	0.73	1.67	0.71
12. ไปดูภาพยนตร์	1.31	0.61	1.25	0.57	1.20	0.51	1.24	0.50	1.17	0.45	1.23	0.53
13. ไปดูกีฬา	1.28	0.62	1.30	0.64	1.24	0.56	1.16	0.44	1.28	0.62	1.25	0.58
14. ไปดูคอนเสิร์ต	1.12	0.39	1.10	0.35	1.10	0.34	1.08	0.29	1.11	0.36	1.10	0.35
15. ไปสถานเริงรมย์	1.18	0.50	1.16	0.43	1.14	0.45	1.17	0.44	1.15	0.44	1.16	0.45
16. นอนเล่น / นั่งเล่น	3.16	0.97	3.05	1.02	3.17	0.97	3.39	0.90	2.86	0.96	3.13	0.98

หมายเหตุ: ค่าคะแนน 4 = ประจำ 3 = ค่อนข้างบ่อย 2 = นาน ๆ ครั้ง 1 = ไม่เคยเลย

สำหรับจำนวนครั้งที่ไปทัศนจร ตัวอย่างส่วนใหญ่รวมร้อยละ 62.6 ที่ไปทัศนจร
ในจังหวัดที่ตนเองอยู่ ปีละ 1-3 ครั้ง ไปต่างจังหวัด ปีละ 1-3 ครั้ง จำนวนร้อยละ 84.4 และไป
ต่างประเทศปีละครั้ง จำนวนร้อยละ 66.3 แสดงว่ายกเว้นการไปทัศนจรต่างประเทศซึ่งมีจำนวน
คนที่ไปน้อยแล้ว ตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมไปทัศนจรนอกจังหวัดที่ตนเองอยู่ รายละเอียดปรากฏใน
ตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ร้อยละของการไปทัศนจร / ทัศนศึกษาของตัวอย่างในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามภาค และรวมทั้งประเทศ

การไปทัศนจร / ทัศนศึกษา	กทม. / ปริมณฑล	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียง เหนือ	ภาคใต้	รวมทั้ง ประเทศ
1. ในรอบปีที่ผ่านมาเคยไปทัศนจร / ทัศนศึกษาหรือไม่ (n)	(896)	(895)	(897)	(898)	(896)	(4,482)
เคยไป	64.3	61.7	56.2	63.6	60.0	61.2
ไม่เคยไป	35.7	38.3	43.8	36.4	40.0	38.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2. เคยไปทัศนจร / ทัศนศึกษา (n)	(576)	(552)	(504)	(571)	(538)	(2,741)
● ในจังหวัดที่ตนเองอยู่	7.3	30.6	18.8	52.2	19.5	25.9
● ต่างจังหวัด	97.7	91.8	90.5	79.9	91.4	90.3
● ต่างประเทศ	5.2	3.4	5.2	21.2	5.8	8.3
● ต่างจังหวัดที่ไป (n)	(563)	(507)	(456)	(456)	(492)	(2,474)
● ภาคเหนือตอนบน	12.1	16.8	38.8	17.8	13.4	19.3
● ภาคเหนือตอนล่าง	6.1	6.5	11.4	1.8	1.2	5.4
● ภาคกลาง	4.6	5.5	3.9	4.0	0.6	3.8
● ภาคตะวันออก	24.5	16.8	14.0	28.7	3.3	17.5
● ภาคตะวันตก	22.0	17.7	5.7	4.2	7.3	11.9
● กรุงเทพมหานคร	2.3	12.2	13.2	10.5	12.2	9.8
● ปริมณฑล	3.4	2.6	1.5	0.4	2.0	2.1
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน	10.8	9.7	4.6	19.1	2.8	9.4
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง	7.5	7.9	2.9	10.5	3.1	6.4
● ภาคใต้ตอนบน	5.3	3.7	3.1	2.6	30.1	9.0
● ภาคใต้ตอนล่าง	1.4	0.6	0.9	0.4	24.0	5.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การไปทัศนจาร / ทัศนศึกษา	กทม. / ปริมณฑล	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียง เหนือ	ภาคใต้	รวมทั้ง ประเทศ
● ต่างประเทศที่ไป (n)	(30)	(19)	(26)	(121)	(31)	(227)
● เอเชีย	86.7	84.2	88.5	95.0	100.0	93.0
● ยุโรป	3.3	10.5	11.5	1.7	0.0	3.5
● อเมริกา	6.7	5.3	0.0	3.3	0.0	3.1
● ออสเตรเลีย	3.3	0.0	0.0	0.0	0.0	0.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
3. จำนวนครั้งที่ไปทัศนจาร / ทัศนศึกษา						
● ในจังหวัดที่ตนเองอยู่ (n)	(42)	(167)	(94)	(256)	(102)	(661)
1 ครั้ง	26.2	9.0	28.7	39.5	17.6	26.0
2 ครั้ง	23.8	16.8	18.1	18.0	27.5	19.5
3 ครั้ง	14.3	20.4	24.5	12.1	18.6	17.1
4 ครั้ง	4.8	6.0	10.6	6.3	2.0	6.1
5 ครั้ง	16.7	13.2	5.3	4.3	10.8	8.5
6 ครั้งขึ้นไป	14.2	34.6	12.8	19.8	23.5	22.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ต่างจังหวัด (n)	(552)	(498)	(451)	(432)	(477)	(2,410)
1 ครั้ง	44.4	49.0	47.7	56.3	53.0	49.8
2 ครั้ง	22.8	23.7	24.4	24.3	22.6	23.5
3 ครั้ง	12.7	11.8	11.3	8.1	10.9	11.1
4 ครั้ง	5.6	5.8	4.9	6.0	2.7	5.0
5 ครั้ง	5.6	5.2	5.3	2.1	4.2	4.6
6 ครั้งขึ้นไป	8.9	4.5	6.4	3.2	6.6	6.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ต่างประเทศ (n)	(28)	(16)	(24)	(103)	(19)	(190)
1 ครั้ง	67.9	68.8	70.8	64.1	68.4	66.3
2 ครั้ง	21.4	18.8	12.5	14.6	5.3	14.7
3 ครั้งขึ้นไป	10.7	12.4	16.7	21.3	26.3	19.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

4) ความพึงพอใจกับเวลาและกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ โดยรวมทั้งประเทศ ตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจกับเวลาและกิจกรรมการพักผ่อนเท่ากับ 7.90 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ซึ่งจัดเป็นความพึงพอใจในระดับมาก (คะแนน 7-8) โดยภาคเหนือมีความพึงพอใจสูงสุด 8.16 คะแนน ส่วนภาคที่เหนือมีคะแนนอยู่ในระดับ 7.78 – 7.90 คะแนน ซึ่งแสดงว่าโดยรวมตัวอย่างทุกภาคมีความพึงพอใจมากกับเวลาพักผ่อนที่มีและกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจที่ได้ทำเป็นประจำ ทั้งนี้กิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ 5 อย่างที่ทำเป็นประจำจำนวนมาก ได้แก่ การดูโทรทัศน์ การนอนเล่น/นั่งเล่น การฟังวิทยุ การออกกำลังกาย และการอ่านหนังสือ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจกับเวลาและกิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ระดับความพึงพอใจ	ภาค (ร้อยละ)					รวมทั้งประเทศ (ร้อยละ) (n = 4,394)
	กทม. / ปริมณฑล (n = 872)	กลาง (n = 856)	เหนือ (n = 897)	ตะวันออก เฉียงเหนือ (n = 891)	ใต้ (n = 878)	
มากที่สุด (คะแนน 9 – 10)	28.9	27.8	38.4	24.6	30.0	30.0
มาก (คะแนน 7 - 8)	55.0	53.7	51.5	66.1	55.8	56.5
ปานกลาง (คะแนน 4 - 6)	15.3	17.0	9.7	8.8	14.1	12.9
น้อย (คะแนน 2 - 3)	0.7	1.3	0.4	0.2	0.1	0.5
น้อยที่สุด (คะแนน 0 - 1)	0.1	0.2	0.0	0.3	0.0	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	7.80	7.78	8.16	7.86	7.90	7.90
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.46	1.60	1.32	1.18	1.29	1.38

4.2.4 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

1) ความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ตัวอย่างรวมทั้งประเทศส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลส่วนใหญ่จากสื่อ 3 อย่างเป็นจำนวนมาก คือ จากสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ จำนวนสูงสุดร้อยละ 80.7 สื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 30.2 และสื่อวิทยุ ร้อยละ 22.0 ทั้งนี้ในทุก ๆ ภาคลำดับจำนวนมากร้อยละของการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อทั้งสามประเภทดังกล่าวไม่แตกต่างกันมากจากการรับรวมทั้งประเทศ อย่างไรก็ตาม การรับทราบข้อมูลข่าวสารจากบุคคลก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่มีจำนวนสูงกว่าร้อยละ 10.0 ทุกภาค ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ที่มีจำนวนการรับทราบข้อมูลเป็นประจำจากบุคคลเพียงร้อยละ 4.9 และ 8.96 ตามลำดับเท่านั้น

รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.12 - 4.13

ตารางที่ 4.12 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนความถี่ในการได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ประเภทของสื่อ	n	ร้อยละของความถี่					ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ประจำ (4)	ค่อนข้างบ่อย (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคยเลย (1)	รวม		
1. โทรทัศน์								
● รวมทั้งประเทศ	4,498	80.7	10.8	7.3	1.2	100.0	3.71	0.65
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	79.1	12.9	6.8	1.2	100.0	3.70	0.65
● ภาคกลาง	900	78.2	12.9	7.8	1.1	100.0	3.68	0.66
● ภาคเหนือ	899	82.2	8.5	8.1	1.2	100.0	3.72	0.66
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	84.4	9.2	5.5	0.9	100.0	3.77	0.58
● ภาคใต้	900	79.3	10.6	8.2	1.9	100.0	3.67	0.71
2. วิทยุ								
● รวมทั้งประเทศ	4,500	22.0	21.4	28.1	28.5	100.0	2.37	1.12
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	21.1	19.6	32.2	27.1	100.0	2.35	1.09
● ภาคกลาง	900	22.9	20.2	30.4	26.5	100.0	2.40	1.11
● ภาคเหนือ	900	28.3	20.8	23.4	27.5	100.0	2.50	1.17
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	15.7	23.6	28.5	32.2	100.0	2.23	1.07
● ภาคใต้	900	21.8	23.0	25.7	29.5	100.0	2.37	1.12

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเภทของสื่อ	n	ร้อยละของความถี่					ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		ประจำ (4)	ค่อนข้าง บ่อย (3)	นานๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย เลย (1)	รวม		
3. หนังสือพิมพ์								
● รวมทั้งประเทศ	4,492	30.2	18.8	25.3	25.7	100.0	2.53	1.17
● กรุงเทพฯและ ปริมณฑล	897	40.6	18.5	24.9	16.0	100.0	2.84	1.13
● ภาคกลาง	896	33.8	16.6	24.6	25.0	100.0	2.59	1.19
● ภาคเหนือ	900	31.7	18.3	25.6	24.4	100.0	2.57	1.17
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	899	19.6	22.3	24.4	33.7	100.0	2.28	1.13
● ภาคใต้	900	25.2	18.0	27.2	29.6	100.0	2.39	1.16
4. นิตยสาร								
● รวมทั้งประเทศ	4,450	3.7	8.3	24.5	63.5	100.0	1.52	0.80
● กรุงเทพฯและ ปริมณฑล	881	3.2	12.1	31.1	53.6	100.0	1.65	0.81
● ภาคกลาง	888	4.7	7.2	21.2	66.9	100.0	1.50	0.82
● ภาคเหนือ	895	4.6	8.1	26.5	60.8	100.0	1.57	0.83
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	896	1.5	7.6	23.1	67.8	100.0	1.43	0.70
● ภาคใต้	890	4.6	6.6	20.6	68.2	100.0	1.48	0.81
5. บุคคล								
● รวมทั้งประเทศ	4,438	11.2	23.3	24.8	40.7	100.0	2.05	1.04
● กรุงเทพฯและ ปริมณฑล	874	14.4	24.9	31.4	29.3	100.0	2.24	1.03
● ภาคกลาง	888	11.8	23.5	20.2	44.5	100.0	2.03	1.07
● ภาคเหนือ	892	16.2	20.5	25.2	38.1	100.0	2.15	1.10
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	895	4.9	26.1	26.6	42.4	100.0	1.94	0.94
● ภาคใต้	889	8.9	21.2	20.6	49.3	100.0	1.90	1.03
6. อินเทอร์เน็ต								
● รวมทั้งประเทศ	4,386	3.7	3.5	7.3	85.5	100.0	1.25	0.69
● กรุงเทพฯและ ปริมณฑล	858	5.4	4.5	8.7	81.4	100.0	1.34	0.80
● ภาคกลาง	878	3.0	3.3	7.6	86.1	100.0	1.23	0.65
● ภาคเหนือ	888	2.5	3.4	6.8	87.3	100.0	1.21	0.62
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	894	5.9	4.6	9.0	80.5	100.0	1.36	0.82
● ภาคใต้	868	1.6	2.0	4.1	92.3	100.0	1.13	0.50

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนของความถี่ในการได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ประเภทของสื่อ	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้งประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. โทรทัศน์	3.70	0.65	3.68	0.66	3.72	0.66	3.77	0.58	3.67	0.71	3.71	0.65
2. วิทยุ	2.35	1.09	2.40	1.11	2.50	1.17	2.23	1.07	2.37	1.12	2.37	1.12
3. หนังสือพิมพ์	2.84	1.13	2.59	1.19	2.57	1.17	2.28	1.13	2.39	1.16	2.53	1.17
4. นิตยสาร	1.65	0.81	1.50	0.82	1.57	0.83	1.43	0.70	1.48	0.81	1.52	0.80
5. บุคคล	2.24	1.03	2.03	1.07	2.15	1.10	1.94	0.94	1.90	1.03	2.05	1.04
6. อินเทอร์เน็ต	1.34	0.80	1.23	0.65	1.21	0.62	1.36	0.82	1.13	0.50	1.25	0.69

หมายเหตุ: ค่าคะแนน 4 = ประจำ 3 = ค่อนข้างบ่อย 2 = นาน ๆ ครั้ง 1 = ไม่เคยเลย

2) ความน่าเชื่อถือได้ของข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ตัวอย่างโดยรวมทั้งประเทศให้ความน่าเชื่อถือได้มากและมากที่สุดกับสื่อ 3 ประเภท เป็นจำนวนมาก โดยความน่าเชื่อถือได้มากและมากที่สุดรวมกันของสื่อโทรทัศน์จะมีจำนวนสูงสุด ร้อยละ 49.5 หรือเกือบครึ่งหนึ่ง สื่อวิทยุ ร้อยละ 33.6 และสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 31.2 ซึ่งในแต่ละภาคก็จะมีจำนวนน้อยของความน่าเชื่อถือได้ในลักษณะเดียวกัน โดยสื่อวิทยุอาจจะมีจำนวนมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์เล็กน้อย เนื่องจากสื่อวิทยุจะเข้าถึงตัวอย่างได้ดีและมากกว่าหนังสือพิมพ์ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.14 - 4.15

4.2.5 ความต้องการและโอกาสในการศึกษาต่อ ตัวอย่างทั้งประเทศมีเพียงร้อยละ 28.9 ที่ต้องการศึกษาต่อ โดยมีความต้องการตั้งแต่ร้อยละ 23.3 (ภาคใต้) จนถึงสูงสุด ร้อยละ 32.6 (ภาคกลาง) ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 78.3 บอกว่าไม่มีโอกาสที่จะศึกษาต่อ และทุก ๆ ภาค การไม่มีโอกาสมีจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งจากการไม่มีโอกาสจำนวนมากดังกล่าว อาจส่งผลทำให้ความต้องการในการศึกษาต่อลดลงได้ด้วย รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.14 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความน่าเชื่อถือได้ของ
ข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ประเภทของสื่อ	n	ร้อยละระดับคะแนนความน่าเชื่อถือ						ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยมาก/ ไม่ น่าเชื่อถือ (1)	รวม		
1. โทรทัศน์									
● รวมทั้งประเทศ	4,377	15.4	34.1	48.3	2.0	0.2	100.0	3.62	0.77
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	866	16.2	33.6	47.5	2.4	0.3	100.0	3.63	0.79
● ภาคกลาง	872	16.3	25.3	55.7	2.2	0.5	100.0	3.55	0.80
● ภาคเหนือ	881	23.5	31.9	41.7	2.9	0.0	100.0	3.76	0.84
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	881	7.1	49.0	42.8	0.9	0.2	100.0	3.62	0.64
● ภาคใต้	877	14.0	30.5	53.9	1.5	0.1	100.0	3.57	0.75
2. วิทยุ									
● รวมทั้งประเทศ	3,150	7.2	26.4	58.8	7.0	0.6	100.0	3.33	0.74
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	629	6.2	26.7	59.9	6.2	1.0	100.0	3.31	0.72
● ภาคกลาง	642	6.9	19.9	64.6	8.1	0.5	100.0	3.25	0.72
● ภาคเหนือ	650	13.1	24.9	50.4	10.8	0.8	100.0	3.39	0.87
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	602	4.0	34.6	56.6	4.5	0.3	100.0	3.37	0.65
● ภาคใต้	627	5.4	26.5	62.3	5.3	0.5	100.0	3.31	0.68
3. หนังสือพิมพ์									
● รวมทั้งประเทศ	3,261	7.3	23.9	61.1	6.9	0.8	100.0	3.30	0.74
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	731	7.7	25.9	59.9	6.0	0.5	100.0	3.34	0.73
● ภาคกลาง	649	5.5	19.3	67.0	7.7	0.5	100.0	3.22	0.68
● ภาคเหนือ	678	12.1	23.9	53.5	9.6	0.9	100.0	3.37	0.85
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	583	2.9	30.2	61.8	4.8	0.3	100.0	3.31	0.62
● ภาคใต้	620	7.6	20.3	64.2	6.1	1.8	100.0	3.26	0.76

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเภทของสื่อ	n	ร้อยละระดับคะแนนความน่าเชื่อถือ						ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยมาก/ ไม่น่าเชื่อถือ (1)	รวม		
4. นิตยสาร									
● รวมทั้งประเทศ	1,540	3.0	18.8	61.8	12.3	4.1	100.0	3.04	0.77
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	383	2.4	17.5	62.7	15.1	2.3	100.0	3.02	0.72
● ภาคกลาง	272	3.3	12.1	66.9	14.0	3.7	100.0	2.97	0.74
● ภาคเหนือ	338	5.3	22.5	47.6	15.7	8.9	100.0	3.00	0.98
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	282	1.8	23.4	68.1	6.4	0.3	100.0	3.20	0.59
● ภาคใต้	265	2.3	17.7	66.8	8.3	4.9	100.0	3.04	0.74
5. นิตยสาร									
● รวมทั้งประเทศ	2,544	6.6	14.2	55.5	17.2	6.5	100.0	2.97	0.91
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	582	5.5	17.0	54.5	19.4	3.6	100.0	3.01	0.85
● ภาคกลาง	471	5.1	11.2	58.2	17.2	8.3	100.0	2.88	0.90
● ภาคเหนือ	550	11.8	20.4	42.9	16.4	8.5	100.0	3.11	1.08
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	501	0.6	6.6	63.7	22.5	6.6	100.0	2.72	0.71
● ภาคใต้	440	10.0	14.5	60.7	9.3	5.5	100.0	3.14	0.92
6. อินเทอร์เน็ต									
● รวมทั้งประเทศ	585	7.0	21.9	55.6	11.1	4.4	100.0	3.16	0.87
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	144	8.3	26.4	52.8	8.3	4.2	100.0	3.26	0.89
● ภาคกลาง	108	6.5	18.5	51.8	13.9	9.3	100.0	2.99	0.98
● ภาคเหนือ	105	14.3	21.9	38.1	21.9	3.8	100.0	3.21	1.06
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	172	0.6	20.3	73.3	4.6	1.2	100.0	3.15	0.55
● ภาคใต้	56	10.7	21.4	48.2	12.5	7.2	100.0	3.16	1.02

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือได้ของข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ประเภทของสื่อ	กทม. / ปริมาณ		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้งประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. โทรทัศน์	3.63	0.79	3.55	0.80	3.76	0.84	3.62	0.64	3.57	0.75	3.62	0.77
2. วิทยุ	3.31	0.72	3.25	0.72	3.39	0.87	3.37	0.65	3.31	0.68	3.33	0.74
3. หนังสือพิมพ์	3.34	0.73	3.22	0.68	3.37	0.85	3.31	0.62	3.26	0.76	3.30	0.74
4. นิตยสาร	3.02	0.72	2.97	0.74	3.00	0.98	3.20	0.59	3.04	0.74	3.04	0.77
5. บุคคล	3.01	0.85	2.88	0.90	3.11	1.08	2.72	0.71	3.14	0.92	2.97	0.91
6. อินเทอร์เน็ต	3.26	0.89	2.99	0.98	3.21	1.06	3.15	0.55	3.16	1.02	3.16	0.87

หมายเหตุ : ค่าคะแนน 5 = ความน่าเชื่อถือได้มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง
2 = น้อย 1 = น้อยมาก / ไม่น่าเชื่อถือ

ตารางที่ 4.16 ร้อยละของความต้องการและโอกาสเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติมของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความต้องการและโอกาสเกี่ยวกับการศึกษา	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมาณ	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	
การศึกษาต่อ (n)	(898)	(899)	(897)	(900)	(900)	(4,494)
ต้องการ	30.5	32.6	27.8	30.6	23.3	28.9
ไม่ต้องการ	69.5	67.4	72.2	69.4	76.7	71.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
โอกาสที่จะศึกษาต่อ (n)	(897)	(900)	(897)	(899)	(900)	(4,493)
มีโอกาส	25.9	21.7	22.2	21.7	17.0	21.7
ไม่มีโอกาส	74.1	78.3	77.8	78.3	83.0	78.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

4.3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นหรือเลวลง เนื่องจากประชาชนจะไปใช้สิทธิต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของตนเองและส่วนรวมได้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าว มีอาทิเช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การร่วมประชาพิจารณ์ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบทางการเมือง เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวจะสะท้อนถึงความเป็นประชาธิปไตยที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ ซึ่งจะสะท้อนถึงคุณภาพชีวิตอีกด้านหนึ่งของประชาชนได้ด้วย รายละเอียดของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของตัวอย่าง จะมีดังนี้

1) การติดตามข่าวสารทางการเมือง มีตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 60 ในแต่ละภาคที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำและค่อนข้างบ่อย โดยสูงสุดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนรวมถึงร้อยละ 73.1 และน้อยสุด คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีร้อยละ 62.8 ในขณะที่รวมทั้งประเทศมีจำนวนร้อยละ 68.0 สำหรับการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทใดนั้น ปรากฏว่าสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุ เป็นสื่อ 3 ประเภทที่มีจำนวนผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อดังกล่าวมีจำนวนสูงสุดตามลำดับ โดยติดตามจากสื่อโทรทัศน์สูงกว่าร้อยละ 90 ในทุกภาค สื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าร้อยละ 50 3 ภาค และอีก 2 ภาคมีจำนวนร้อยละ 46.2 และร้อยละ 49.2 และสื่อวิทยุสูงกว่าร้อยละ 20.0 ทุกภาค

2) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองกับคนใกล้ชิด มีตัวอย่างในแต่ละภาคไม่ถึงร้อยละ 20 ที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองกับคนใกล้ชิดเป็นประจำและค่อนข้างบ่อย แต่มีจำนวนสูงประมาณร้อยละ 30.0 ที่ไม่เคยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเลย และประมาณร้อยละ 50 ที่ทำเป็นบางครั้งเท่านั้น

3) การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ตัวอย่างในแต่ละภาคไม่เกินร้อยละ 5 ที่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง และกว่าร้อยละ 95 ทุก ๆ ภาคที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ซึ่งน่าจะเป็นข้อสังเกตทางการเมืองต่อค่านิยมทางการเมืองและพรรคการเมืองเป็นอย่างยิ่ง

4) การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตัวอย่างเกินกว่าร้อยละ 80 ในทุกภาค ยกเว้น กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง โดยภาคใต้มีจำนวนสูงสุด ร้อยละ 89.6 และต่ำสุดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 78.4 เป็นที่น่าสังเกตว่ามีตัวอย่างร้อยละ 1.7 – 5.8 ในแต่ละภาคไม่เคยไปใช้สิทธิเลย

5) **ความคิดเห็นทางการเมือง** ตัวอย่างรวมทั้งประเทศมีเพียงร้อยละ 33.0 หรือประมาณ 1 ใน 3 เท่านั้นที่คิดว่าการเมืองทำให้ประเทศพัฒนาขึ้น ในขณะที่มีจำนวนร้อยละ 20.8 เห็นว่าไม่ดีขึ้น และร้อยละ 28.7 เห็นว่าเหมือนเดิม และในแต่ละภาคมีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มั่นใจว่าการเมืองปัจจุบันจะสามารถพัฒนาประเทศให้ดีขึ้นได้

สำหรับ**ปัญหาหลักของการเมือง** ตัวอย่างทุกภาคเห็นพ้องต้องกันเป็นส่วนใหญ่ (ตั้งแต่ร้อยละ 79.7 – ร้อยละ 90.0) เห็นว่าเกิดจากปัญหาของคุณภาพของนักการเมือง และเมื่อถามถึงผลของการเมืองต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง ตัวอย่างเกินกว่าร้อยละ 70 ในทุกภาคยกเว้นภาคกลางที่เห็นว่ามีผลกระทบต่อตนเองและมีตั้งแต่ร้อยละ 16.3 – 35.0 ในแต่ละภาคที่เห็นว่าไม่มีผลกระทบต่อตนเอง ส่วนความคิดเห็นว่าประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างไร ตัวอย่างเกินกว่าร้อยละ 80 ของทุกภาค เห็นว่าควรจะไปใช้สิทธิ เช่น การไปเลือกตั้ง การไปประชาพิจารณ์ เป็นต้น

รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.17-4.19

ตารางที่ 4.17 ร้อยละของการติดตามข่าวสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองของ
ตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

การติดตามข่าวสาร / แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางการเมือง	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	ใต้	
● การติดตามข่าวสารทางด้านการเมือง (n)	(900)	(899)	(900)	(898)	(898)	(4,495)
- ไม่เคยเลย	5.2	2.7	7.7	1.8	4.4	4.3
- นาน ๆ ครั้ง	32.0	26.5	27.3	25.1	27.4	27.7
- ค่อนข้างบ่อย	23.5	20.0	17.3	24.8	19.0	20.9
- ประจำ	39.3	50.8	47.7	48.3	49.2	47.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ติดตามข่าวสารการเมืองจากสื่อ (n)	(900)	(900)	(900)	(900)	(900)	(4,500)
- โทรทัศน์	93.4	95.9	91.9	97.0	93.9	94.4
- หนังสือพิมพ์	57.0	52.8	46.2	54.0	49.2	51.8
- วิทยุ	22.2	28.0	26.9	30.1	33.6	28.2
- เพื่อนบ้าน	16.1	19.2	25.8	25.0	28.9	23.0
- อินเทอร์เน็ต	5.3	5.3	4.6	6.7	3.9	5.2

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การติดตามข่าวสาร / แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นทางการเมือง	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	ใต้	
- รายงานฉบับพิเศษ	1.2	1.6	0.4	0.4	1.3	1.0
- อื่นๆ เช่น เสี่ยงตามสายหออกรายข่าว	1.4	1.3	1.4	0.7	0.6	1.1
● การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเมืองกับคนใกล้ชิด (n)	(896)	(896)	(900)	(896)	(894)	(4,482)
- ไม่เคยแลกเปลี่ยน	26.0	31.7	32.0	36.4	31.5	31.5
- เป็นบางครั้ง	54.6	51.0	48.3	48.9	49.1	50.4
- ค่อนข้างบ่อย	8.2	6.0	9.1	10.4	7.4	8.2
- ประจำ	10.9	11.1	10.6	4.3	12.0	9.8
- อื่นๆ เช่น จำไม่ได้ / ไม่ตอบ	0.3	0.2	0.0	0.0	0.0	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 4.18 ร้อยละของการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองและการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของตัวอย่าง
จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง / การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	ใต้	
● การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง (n)	(897)	(898)	(899)	(895)	(899)	(4,488)
- เป็น	3.3	2.6	2.1	1.9	4.7	2.9
- ไม่ได้เป็น	96.7	97.4	97.9	98.1	95.3	97.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เช่น เลือก สจ./ สข. / สก. / สท. หรือ สส. / สว. (n)	(899)	(897)	(900)	(900)	(897)	(4,493)
- ไม่เคยเลย	2.4	2.1	2.1	5.8	1.7	2.8
- เป็นบางครั้ง	12.9	7.6	4.5	5.7	4.7	7.1
- ค่อนข้างบ่อย	6.0	3.7	5.0	6.0	3.9	4.9
- ทุกครั้ง	78.4	86.2	87.7	82.3	89.6	84.8
- อื่นๆ เช่น อายุเพิ่มมีสิทธิ อายุมากแล้ว	0.3	0.4	0.7	0.2	0.1	0.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 4.19 ร้อยละของความคิดเห็นทางการเมืองด้านต่าง ๆ ของตัวอย่างจำแนกตามภาค และรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็นทางการเมืองด้านต่าง ๆ	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
● ความคิดเห็นว่าการเมืองสามารถทำให้						
ประเทศพัฒนา / ดีขึ้น (n)	(894)	(892)	(898)	(895)	(886)	(4,465)
- ดีขึ้น	33.7	27.0	33.1	35.3	36.0	33.0
- เหมือนเดิม	24.7	33.8	23.8	31.3	29.8	28.7
- ไม่ดีขึ้น	23.7	21.0	24.0	17.2	17.9	20.8
- ไม่ทราบ / ไม่มีความเห็น	6.7	3.7	6.6	5.5	4.9	5.5
- ไม่แน่ใจ	11.2	14.5	12.5	10.7	11.4	12.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ปัญหาหลักของการเมือง (n)	(740)	(618)	(750)	(721)	(743)	(3,572)
- ปัญหาคุณภาพของนักการเมือง	79.7	84.8	82.8	90.0	86.3	84.7
- ปัญหาการบริหารงานของรัฐบาล	7.0	5.0	6.1	3.6	4.6	5.3
- ปัญหาทางกฎหมาย	1.0	0.6	0.7	0.4	0.4	0.6
- ปัญหาทางสังคม / เศรษฐกิจ	8.4	7.0	7.3	4.3	7.8	7.0
- อื่น ๆ เช่น การทะเลาะกัน การแบ่งพรรคแบ่งพวกของนักการเมือง	3.9	2.6	3.1	1.7	0.9	2.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ความคิดเห็นว่าการเมืองมีผลต่อการดำเนิน						
ชีวิตของคน (n)	(899)	(899)	(899)	(896)	(892)	(4,485)
- มี	71.9	55.1	71.8	71.5	70.0	68.0
- ไม่มี	18.6	35.0	21.1	16.3	22.1	22.6
- ไม่แน่ใจ	5.2	7.5	3.1	8.2	6.0	6.0
- ไม่มีความเห็น / ไม่ทราบ	4.3	2.4	4.0	4.0	1.9	3.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ความคิดเห็นว่าประชาชนควรมีส่วนทาง						
การเมืองอย่างไร (n)	(743)	(668)	(798)	(797)	(827)	(3,833)
- ไปใช้สิทธิ	83.0	86.8	81.4	90.8	89.8	86.5
- ร่วมแสดงความคิดเห็น	10.9	6.0	11.7	5.3	7.3	8.2
- ร่วมตรวจสอบทางการเมือง	0.8	0.5	0.4	0.5	0.7	0.6
- ติดตามข่าวสารทางการเมือง	0.4	2.7	1.0	0.3	0.4	0.9
- ร่วมมือทุกด้าน	2.6	2.1	2.0	2.5	1.4	2.1
- อื่น ๆ เช่น ไม่ขยเสีย ไปร่วมชุมนุม	2.3	1.9	3.5	0.6	0.4	1.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

บทที่ 5

คุณภาพชีวิตของคนไทยและการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิต ในภาคต่าง ๆ และช่วงเวลาที่ผ่านมา

ในบทนี้จะนำเสนอคุณภาพชีวิตของคนไทยในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตด้านความเป็นอยู่ประจำวัน รวมทั้งเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ และในช่วงเวลาที่ผ่านมา ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ จะมี ดังนี้

5.1 คุณภาพชีวิตของคนไทย

5.1.1 คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน

คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน หมายถึง ความพึงพอใจในงาน/อาชีพในเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง ความก้าวหน้าของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนความพึงพอใจในรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

คุณภาพชีวิตด้านการทำงานในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างด้วยข้อคำถาม รวม 8 ข้อคำถาม และถามความพึงพอใจโดยรวมอีก 1 คำถาม ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมทั้งประเทศตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับคะแนนที่สูงถึง 8.14 คะแนน และแต่ละภาคจะมีคะแนนตั้งแต่ 8.01 – 8.38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 ซึ่งค่าคะแนนดังกล่าวจะอยู่ในระดับที่มีความพึงพอใจมาก (ค่าคะแนน 7-8) แสดงว่า ตัวอย่างทั้งประเทศมีความพึงพอใจกับชีวิตการทำงาน

เมื่อมาพิจารณาถึงความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานจากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ ปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 8 ข้อคำถามของแต่ละภาคจะมีตั้งแต่ 3.63 – 3.84 คะแนน จากคะแนนสูงสุด 5 คะแนน ซึ่งค่าคะแนนดังกล่าวอยู่ในระดับเห็นด้วยหรือเห็นด้วยมากกับข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ ซึ่งแสดงว่า ตัวอย่างทั้งประเทศมีความคิดเห็นในทางที่ดีต่อการทำงานและถ้าดูค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามย่อยทั้ง 8 ข้อ ของทุกภาคไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อใดมีค่าต่ำกว่า 3 คะแนน และมีบาง

ข้อมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4 คะแนน เช่น ความคิดเห็นของตัวอย่างในภาคเหนือในข้อ 7 และ ข้อ 8 ในเรื่องความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน และความสุขในงาน/อาชีพจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น 4.09 คะแนน และ 4.12 คะแนน ตามลำดับ จึงอาจสรุปได้จากความพึงพอใจในงานและทัศนคติ และความคิดเห็นที่มีต่องานว่าคุณภาพชีวิตด้านการทำงานของตัวอย่างทุกภาคอยู่ในระดับที่ดี รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.1-5.2

ตารางที่ 5.1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับของความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ใช้มากที่สุด (5)	ใช้มาก (4)	ใช้ (3)	ไม่ใช้ (2)	ไม่ใช้ที่สุด (1)	รวม		
1. ท่านอยากทำงาน / อาชีพที่ ทำอยู่ต่อไปเรื่อยๆ									
● รวมทั้งประเทศ	3,287	28.7	35.9	28.0	6.7	0.7	100.0	3.85	0.94
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	696	30.7	37.4	24.7	6.5	0.7	100.0	3.91	0.93
● ภาคกลาง	649	32.4	27.7	31.3	7.1	1.5	100.0	3.82	1.01
● ภาคเหนือ	691	33.1	34.7	23.5	8.3	0.4	100.0	3.92	0.96
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	20.7	40.6	34.3	4.4	0.0	100.0	3.78	0.82
● ภาคใต้	662	25.2	39.3	27.5	7.1	0.9	100.0	3.81	0.93
2. ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในงาน / อาชีพ หรือมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้นได้ในอนาคต									
● รวมทั้งประเทศ	3,288	16.9	28.3	29.5	23.3	2.0	100.0	3.35	1.07
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	696	19.2	28.3	25.6	24.6	2.3	100.0	3.38	1.12
● ภาคกลาง	649	14.9	27.0	33.3	21.9	2.9	100.0	3.29	1.06
● ภาคเหนือ	692	23.1	27.6	22.6	24.7	2.0	100.0	3.45	1.15
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	10.9	28.0	39.0	20.7	1.4	100.0	3.26	0.95
● ภาคใต้	662	15.1	30.7	28.7	24.0	1.5	100.0	3.34	1.05
3. ท่านรู้สึกภูมิใจในงาน / อาชีพของท่าน									
● รวมทั้งประเทศ	3,290	28.1	35.7	31.4	4.1	0.7	100.0	3.87	0.90
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	698	30.8	35.7	29.4	3.7	0.4	100.0	3.93	0.89
● ภาคกลาง	649	28.0	30.7	35.8	4.9	0.6	100.0	3.81	0.92
● ภาคเหนือ	692	35.0	34.0	26.1	3.9	1.0	100.0	3.98	0.93
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	21.6	44.1	30.9	3.2	0.2	100.0	3.84	0.80
● ภาคใต้	662	24.2	34.9	35.0	4.8	1.1	100.0	3.76	0.91

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับของความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		ใช่ มาก ที่สุด (5)	ใช่ มาก (4)	ใช่ (3)	ไม่ใช่ (2)	ไม่ใช่ ที่สุด (1)	รวม		
4. งาน / อาชีพของท่านมีความ มั่นคงพอ									
● รวมทั้งประเทศ	3,289	22.7	30.5	31.4	14.1	1.3	100.0	3.59	1.03
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	697	24.4	30.9	32.4	11.3	1.0	100.0	3.66	1.00
● ภาคกลาง	649	22.9	24.7	34.8	15.4	2.2	100.0	3.51	1.07
● ภาคเหนือ	692	24.8	32.7	26.2	15.0	1.3	100.0	3.65	1.05
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	22.4	33.3	31.1	12.5	0.7	100.0	3.64	0.99
● ภาคใต้	662	18.4	31.0	32.8	16.3	1.5	100.0	3.48	1.02
5. ท่านพึงพอใจกับรายได้ที่ได้ จากการทำงาน / อาชีพของท่าน									
● รวมทั้งประเทศ	3,290	18.9	34.4	33.9	11.8	1.0	100.0	3.58	0.96
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	698	22.2	35.1	32.0	10.3	0.4	100.0	3.68	0.95
● ภาคกลาง	649	19.1	29.6	34.4	15.1	1.8	100.0	3.49	1.02
● ภาคเหนือ	692	21.1	34.8	30.4	12.7	1.0	100.0	3.62	0.99
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	14.3	36.7	38.0	10.5	0.5	100.0	3.54	0.88
● ภาคใต้	662	17.1	35.8	35.6	10.1	1.4	100.0	3.57	0.93
6. สภาพแวดล้อมในการทำงาน / ประกอบอาชีพทำให้ท่าน กระตือรือร้นในการทำงาน									
● รวมทั้งประเทศ	3,288	20.9	38.7	34.9	5.0	0.5	100.0	3.74	0.86
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	697	25.3	35.4	32.3	6.7	0.3	100.0	3.79	0.91
● ภาคกลาง	649	17.3	32.8	42.4	6.0	1.5	100.0	3.58	0.90
● ภาคเหนือ	691	28.8	38.9	27.6	4.4	0.3	100.0	3.92	0.87
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	10.7	48.9	36.7	3.5	0.2	100.0	3.66	0.72
● ภาคใต้	662	20.7	38.4	36.6	3.9	0.4	100.0	3.75	0.84

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับของความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		ใช่ มาก ที่สุด (5)	ใช่ มาก (4)	ใช่ (3)	ไม่ใช่ (2)	ไม่ใช่ ที่สุด (1)	รวม		
7. ความสัมพันธ์ระหว่างท่าน กับเพื่อนร่วมงาน / อาชีพ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินกิจการของท่าน เป็นไปด้วยดี									
● รวมทั้งประเทศ	3,280	27.2	37.4	33.0	2.2	0.2	100.0	3.89	0.84
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	690	30.3	36.5	30.9	2.0	0.3	100.0	3.94	0.85
● ภาคกลาง	647	23.5	32.3	40.7	2.9	0.6	100.0	3.75	0.87
● ภาคเหนือ	692	37.7	35.5	24.9	1.9	0.0	100.0	4.09	0.83
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	12.5	48.4	37.2	1.9	0.0	100.0	3.72	0.70
● ภาคใต้	662	29.6	35.5	32.5	2.3	0.1	100.0	3.92	0.85
8. ท่านรู้สึกสนุกกับงาน / อาชีพ									
● รวมทั้งประเทศ	3,280	31.3	34.3	30.4	3.8	0.2	100.0	3.93	0.89
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	695	36.7	33.0	26.2	4.0	0.1	100.0	4.02	0.90
● ภาคกลาง	645	27.7	28.7	39.4	4.2	0.0	100.0	3.80	0.89
● ภาคเหนือ	689	42.0	31.9	22.9	2.9	0.3	100.0	4.12	0.88
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	14.6	48.4	32.3	4.4	0.3	100.0	3.72	0.78
● ภาคใต้	662	32.7	31.1	32.3	3.6	0.3	100.0	3.92	0.90
ค่าเฉลี่ยข้อ 1-8									
● รวมทั้งประเทศ	3,287	24.3	34.4	31.6	8.9	0.8	100.0	3.73	0.94
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	696	27.5	34.0	29.2	8.6	0.7	100.0	3.79	0.94
● ภาคกลาง	648	23.2	29.2	36.5	9.7	1.4	100.0	3.63	0.97
● ภาคเหนือ	691	30.7	33.8	25.5	9.2	0.8	100.0	3.84	0.96
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	589	16.0	41.1	34.9	7.6	0.7	100.0	3.65	0.83
● ภาคใต้	662	22.9	34.6	32.6	9.0	0.9	100.0	3.69	0.93

ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการทำงาน
ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. ท่านอยากทำงาน/อาชีพที่ ทำอยู่ต่อไปเรื่อยๆ	3.91	0.93	3.82	1.01	3.92	0.96	3.78	0.82	3.81	0.93	3.85	0.94
2. ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในงาน/ อาชีพหรือมีโอกาสขยาย กิจการ ให้ใหญ่โตขึ้นได้ในอนาคต	3.38	1.12	3.29	1.06	3.45	1.15	3.26	0.95	3.34	1.05	3.35	1.07
3. ท่านรู้สึกภูมิใจในงาน/อาชีพ ของท่าน	3.93	0.89	3.81	0.92	3.98	0.93	3.84	0.80	3.76	0.91	3.87	0.90
4. งาน/อาชีพของท่านมีความ มั่นคงพอ	3.66	1.00	3.51	1.07	3.65	1.05	3.64	0.99	3.48	1.02	3.59	1.03
5. ท่านพึงพอใจกับรายได้ที่ได้ จากการทำงาน/อาชีพของท่าน	3.68	0.95	3.49	1.02	3.62	0.99	3.54	0.88	3.57	0.93	3.58	0.96
6. สภาพแวดล้อมในการทำงาน/ ประกอบอาชีพทำให้ท่าน กระตือรือร้นในการทำงาน	3.79	0.91	3.58	0.90	3.92	0.87	3.66	0.72	3.75	0.84	3.74	0.86
7. ความสัมพันธ์ระหว่างท่าน กับเพื่อนร่วมงาน/อาชีพ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินกิจการของท่าน ดีขึ้นไปด้วยดี	3.94	0.85	3.75	0.87	4.09	0.83	3.72	0.70	3.92	0.85	3.89	0.84
8. ท่านรู้สึกสนุกกับงาน/อาชีพ	4.02	0.90	3.80	0.89	4.12	0.88	3.72	0.78	3.92	0.90	3.93	0.89
ค่าเฉลี่ย	3.79	0.94	3.63	0.97	3.84	0.96	3.65	0.83	3.69	0.93	3.73	0.94

หมายเหตุ : ค่าคะแนนระดับความคิดเห็น 5 = ใจมากที่สุด 4 = ใจมาก 3 = ใจ
2 = ไม่ใจ 1 = ไม่ใจที่สุด

ตารางที่ 5.3 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจกับชีวิตการทำงานของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ระดับความพึงพอใจ	ภาค (ร้อยละ)					รวมทั้งประเทศ (ร้อยละ) (n = 3,281)
	กทม. / ปริมาตร (n = 695)	กลาง (n = 648)	เหนือ (n = 690)	ตะวันออก เฉียงเหนือ (n = 588)	ใต้ (n = 660)	
มากที่สุด (คะแนน 9-10)	40.2	34.1	45.5	34.5	36.2	38.3
มาก (คะแนน 7-8)	48.9	51.5	46.8	57.5	53.9	51.5
ปานกลาง (คะแนน 4-6)	10.5	13.3	7.3	7.6	9.2	9.6
น้อย (คะแนน 2-3)	0.4	1.1	0.4	0.2	0.5	0.5
น้อยที่สุด (คะแนน 0-1)	0.0	0.0	0.0	0.2	0.2	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	8.15	8.01	8.38	8.06	8.09	8.14
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.45	1.52	1.37	1.15	1.35	1.39

สำหรับแม่บ้านที่อยู่บ้าน โดยมีได้ทำการค้าหรือกิจการใด ๆ เมื่อถามถึงสภาวะการทำงานบ้าน ความรู้สึกต่อการเป็นแม่บ้านและกิจกรรมนอกบ้านแล้ว ปรากฏว่าในจำนวนแม่บ้าน 762 คน หรือร้อยละ 16.93 ของตัวอย่างทั้งหมด มีแม่บ้านในแต่ละภาคที่ทำงานบ้านเองทั้งหมด จำนวนร้อยละ 65.7-80.9 และโดยรวมทั้งประเทศมีแม่บ้านที่ทำงานบ้านเอง ร้อยละ 75.5 ที่เหลือร้อยละ 15.3 ทำโดยมีผู้ช่วย มีเพียงร้อยละ 9.2 ที่ไม่ต้องทำเอง

เมื่อถามถึงความพอใจในการเป็นแม่บ้านมีตัวอย่างโดยรวมพอใจเพียงร้อยละ 39.4 ที่เบื่อและเบื่อมากมีรวมร้อยละ 14.0 ที่เหลือมีความรู้สึกเฉย ๆ และจากจำนวนแม่บ้านทั้งหมด โดยรวมมีร้อยละ 14.7 ที่มีกิจกรรมพิเศษนอกบ้าน เช่น เป็นสมาชิกชมรมแม่บ้าน สมาชิกกาชาด สมาชิกชมรมกีฬา เป็นต้น สุดท้ายเมื่อถามถึงความต้องการไปประกอบอาชีพอื่นปรากฏว่ามีเพียงร้อยละ 24.1 เท่านั้น ที่ต้องการ และที่ที่ต้องการและไปได้ จะมีเพียงร้อยละ 18.3 ที่เหลือมีความต้องการแต่คิดว่าไปไม่ได้หรือไม่ตอบ โดยสรุปโดยรวมแม่บ้านที่เป็นตัวอย่างเหล่านี้แม้ส่วนหนึ่งจะเบื่อกับงานบ้าน แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่ต้องการไปทำอาชีพอื่น รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.3-5.7

ตารางที่ 5.4 ร้อยละของการทำงานบ้านของแม่บ้าน (แม่บ้านที่อยู่บ้าน โดยมีได้ทำการค้าหรือ
กิจการใด ๆ) จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

การทำงาน	ภาค (ร้อยละ)					รวม ทั้ง ประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	ใต้	
ทุกวันนี้เป็นแม่บ้านโดย (n)	(134)	(178)	(140)	(152)	(158)	(762)
- ทำงานบ้านเองทั้งหมด	71.6	80.3	65.7	80.9	76.6	75.5
- ทำงานบ้านเองโดยมีผู้ช่วย	18.7	10.7	25.0	15.8	8.9	15.3
- ดูแลการทำงานบ้านโดยไม่ต้อง ทำเอง	9.7	9.0	9.3	3.3	14.5	9.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 5.5 ร้อยละความรู้สึกลึกของแม่บ้านต่อการเป็นแม่บ้าน จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความรู้สึก	ภาค (ร้อยละ)					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
ความรู้สึกลึก (n)	(132)	(178)	(140)	(151)	(158)	(759)
- พอใจ	42.4	36.5	43.6	38.4	37.3	39.4
- เฉย ๆ	39.4	47.8	42.8	52.3	49.4	46.6
- เบื่อ	16.7	12.9	8.6	8.6	11.4	11.6
- เบื่อมาก	1.5	2.8	5.0	0.7	1.9	2.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 5.6 ร้อยละของการมีกิจกรรมพิเศษนอกบ้านของแม่บ้านจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

กิจกรรมพิเศษ	ภาค (ร้อยละ)					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
1.การมีกิจกรรมพิเศษนอกบ้าน(๓)	(129)	(175)	(140)	(149)	(157)	(750)
ไม่มี	86.8	84.0	83.6	91.3	81.5	85.3
มี	13.2	16.0	16.4	8.7	18.5	14.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
2.ประเภทของกิจกรรมพิเศษ(๓)	(134)	(178)	(140)	(154)	(158)	(764)
● เป็นสมาชิกชมรมแม่บ้าน	5.2	3.4	6.4	3.9	8.9	5.5
● เป็นสมาชิกสมาคมเพื่อการกุศล	0.7	2.8	3.6	0.6	1.3	1.8
เช่น กายา						
● เป็นสมาชิกสมาคมสตรีและอื่นๆ	2.2	2.2	2.1	1.9	3.2	2.4
● เป็นสมาชิกชมรมกีฬา	2.2	3.4	2.9	3.2	4.4	3.3
● เป็นสมาชิกชมรมทางศาสนา	2.2	4.5	2.9	0.6	3.2	2.7
● เป็นสมาชิกชมรมอื่นๆเช่น	1.5	3.9	3.6	0.6	0.0	2.0
ชมรมปลูกต้นไม้						

ตารางที่ 5.7 ร้อยละของแม่บ้านที่ต้องการไปทำอาชีพอื่น จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความต้องการ	ภาค (ร้อยละ)					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
ความต้องการไปทำอาชีพอื่น (๓)	(131)	(171)	(139)	(143)	(156)	(740)
ไม่ต้องการ	73.3	68.4	78.4	81.1	79.5	75.9
ต้องการ	26.7	31.6	21.6	18.9	20.5	24.1
- ต้องการและไปได้ (ร้อยละ)	(22.1)	(25.1)	(12.2)	(15.4)	(15.4)	(18.3)
- ต้องการแต่ไปไม่ได้ (ร้อยละ)	(4.6)	(3.5)	(8.7)	(3.5)	(5.1)	(5.7)
- ต้องการแต่ไม่ตอบว่า						
ไปได้หรือไม่ได้ (ร้อยละ)	(0.0)	(0.0)	(0.7)	(0.0)	(0.0)	(0.1)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

5.1.2 คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว

คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว หมายถึง ความพึงพอใจเกี่ยวกับความผูกพัน การช่วยเหลือ และความรับผิดชอบต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งในด้านจิตใจและวัตถุ และนอกจากคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวดังกล่าว ในเรื่องของครอบครัวยังมีการเกี่ยวโยงถึงการพึ่งพากัน และภาวะการเลี้ยงดูคนในครอบครัวด้วยซึ่งรายละเอียดจะมีดังนี้

(1) **คุณภาพชีวิตด้านครอบครัวของตัวอย่าง** โดยรวมแล้วถือว่าตัวอย่างแทบทุกภาคมีความพึงพอใจกับชีวิตครอบครัวอยู่ในระดับที่สูงมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนตั้งแต่ 8.79-9.13 คะแนน และคะแนนของทั้งประเทศเท่ากับ 8.99 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แสดงว่าตัวอย่างมีความสุขกับชีวิตครอบครัว มีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ดี และเมื่อไปดูรายละเอียดจากข้อคำถามรายข้อ ซึ่งมีค่าคะแนนเต็มเท่ากับ 4 คะแนน เฉลี่ยรวมของทุกข้อคำถามของทุกภาคและรวมทั้งประเทศ จะมีค่าตั้งแต่ 3.63-3.72 คะแนน และค่าเฉลี่ยรายข้อของทุกข้อทุกภาคและทั้งประเทศไม่มีค่าเฉลี่ยข้อคำถามใดที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.5 คะแนน จากสองส่วนที่กล่าวมาแล้ว จึงอาจกล่าวได้ว่าตัวอย่างทั้งประเทศมีคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวที่ดี รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.8-5.10

(2) **บุคคลที่พึ่งพาได้ของตัวอย่าง** เมื่อถามถึงบุคคลที่ตัวอย่างพึ่งพาได้ 3 อันดับ เมื่อตัวอย่างเคือคร้อนปรากฏว่า ตัวอย่างทุกภาคเลือกพึ่งตนเองเป็นลำดับที่ 1 คู่สมรสเป็นลำดับที่ 2 ส่วนลำดับที่ 3 จะมีทั้งการพึ่งบิดามารดาตนเอง และเพื่อน จากผลดังกล่าวเมื่อเชื่อมโยงกับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวจะเป็นผลในทางที่ดีทางเดียวกันกล่าวคือ แสดงว่า ตัวอย่างมีความผูกพันกับครอบครัวของตนเองมาก ภาวะการพึ่งพาจึงเลือกคู่สมรสและบิดามารดา ซึ่งล้วนแต่เป็นคนในครอบครัว รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.11

(3) **ภาวะเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว** ตัวอย่างโดยรวมมีสมาชิกในครอบครัว (รวมตนเอง) 1-4 คน มีร้อยละ 66.9 ที่เหลือมีสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป จากสมาชิกในครอบครัวดังกล่าวจะมีสมาชิกในครอบครัวที่ไม่มีรายได้อาศัยพึ่งพาการเลี้ยงดูจากตัวอย่าง ซึ่งโดยรวมทั้งประเทศมีตัวอย่าง ร้อยละ 61.2 ที่ต้องมีภาวะเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว โดยส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงดูบุตร ร้อยละ 45.2 และเลี้ยงดูบิดา มารดา รวมร้อยละ 17.9 และเลี้ยงดูบุคคลอื่น ร้อยละ 11.6 รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.8 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อครอบครัว
ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็น ด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด/ ไม่เห็นด้วย (1)	รวม		
1. สมาชิกในครอบครัวของท่าน มีความรับผิดชอบต่อกัน								
● รวมทั้งประเทศ	4,477	68.8	29.2	1.9	0.1	100.0	3.67	0.52
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	60.5	37.2	2.3	0.0	100.0	3.58	0.54
● ภาคกลาง	896	60.5	37.2	2.3	0.0	100.0	3.67	0.50
● ภาคเหนือ	890	71.1	25.5	3.3	0.1	100.0	3.68	0.54
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	900	72.2	27.4	0.3	0.1	100.0	3.72	0.47
● ภาคใต้	892	72.2	25.5	2.1	0.2	100.0	3.70	0.52
2. สมาชิกในครอบครัวของท่าน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน								
● รวมทั้งประเทศ	4,478	71.1	26.8	1.8	0.3	100.0	3.69	0.52
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	65.5	31.5	2.6	0.4	100.0	3.62	0.56
● ภาคกลาง	896	65.5	31.5	2.6	0.4	100.0	3.69	0.52
● ภาคเหนือ	890	75.3	22.1	2.5	0.1	100.0	3.73	0.51
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	900	70.4	29.2	0.2	0.2	100.0	3.70	0.48
● ภาคใต้	893	73.5	24.3	2.0	0.2	100.0	3.71	0.51
3. ท่านภูมิใจในครอบครัวของท่าน								
● รวมทั้งประเทศ	4,476	76.8	20.8	2.1	0.3	100.0	3.74	0.50
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	898	75.8	21.3	2.7	0.2	100.0	3.73	0.52
● ภาคกลาง	896	75.1	21.7	2.9	0.3	100.0	3.72	0.53
● ภาคเหนือ	890	77.1	21.0	1.9	0.0	100.0	3.75	0.47
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	900	80.6	18.4	0.4	0.6	100.0	3.79	0.46
● ภาคใต้	892	75.6	21.6	2.6	0.2	100.0	3.73	0.51
4. สมาชิกในครอบครัวของ ท่านปรองดองกัน								
● รวมทั้งประเทศ	4,477	67.5	28.6	3.6	0.3	100.0	3.63	0.57
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	63.2	30.9	5.3	0.6	100.0	3.57	0.62
● ภาคกลาง	895	70.6	26.3	2.9	0.2	100.0	3.67	0.54
● ภาคเหนือ	890	68.5	26.2	5.1	0.2	100.0	3.63	0.59
● ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	900	67.6	31.3	0.9	0.2	100.0	3.66	0.51
● ภาคใต้	893	67.7	28.3	3.7	0.3	100.0	3.63	0.57

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย (1)	รวม		
5.คนในครอบครัวของท่าน								
ปรึกษาหารือร่วมกัน								
● รวมทั้งประเทศ	4,477	68.1	27.0	4.4	0.5	100.0	3.63	0.59
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	61.5	31.0	6.9	0.6	100.0	3.54	0.65
● ภาคกลาง	896	70.0	25.9	3.6	0.5	100.0	3.65	0.58
● ภาคเหนือ	890	69.0	24.2	6.6	0.2	100.0	3.62	0.62
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	69.8	29.2	0.8	0.2	100.0	3.69	0.50
● ภาคใต้	892	70.3	24.8	4.2	0.7	100.0	3.65	0.60
6.ท่านได้รับความอบอุ่น								
จากครอบครัวของท่าน								
● รวมทั้งประเทศ	4,477	73.1	23.8	2.6	0.5	100.0	3.69	0.54
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	68.1	28.1	3.2	0.6	100.0	3.64	0.57
● ภาคกลาง	896	73.7	23.3	2.3	0.7	100.0	3.70	0.55
● ภาคเหนือ	890	72.9	22.4	4.5	0.2	100.0	3.68	0.57
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	76.1	22.9	0.4	0.6	100.0	3.75	0.48
● ภาคใต้	892	74.7	22.2	2.8	0.3	100.0	3.71	0.53
7.สมาชิกในครอบครัวของ								
ท่านช่วยเหลือซึ่งกันและกัน								
● รวมทั้งประเทศ	4,476	71.2	25.3	3.2	0.3	100.0	3.67	0.55
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	66.2	28.7	5.1	0.0	100.0	3.61	0.58
● ภาคกลาง	896	72.2	25.3	2.0	0.5	100.0	3.69	0.53
● ภาคเหนือ	890	71.6	22.8	5.3	0.3	100.0	3.66	0.59
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	899	72.1	27.0	0.8	0.1	100.0	3.71	0.48
● ภาคใต้	892	73.9	22.9	2.8	0.4	100.0	3.70	0.54
8.ท่านมีความสำคัญต่อ								
ครอบครัวของท่าน								
● รวมทั้งประเทศ	4,477	74.3	23.1	2.3	0.3	100.0	3.71	0.52
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	70.7	25.5	3.8	0.0	100.0	3.67	0.55
● ภาคกลาง	896	73.6	24.3	1.7	0.4	100.0	3.71	0.52
● ภาคเหนือ	890	76.0	20.8	2.9	0.3	100.0	3.72	0.53
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	77.4	21.7	0.8	0.1	100.0	3.76	0.45
● ภาคใต้	892	74.0	23.1	2.5	0.4	100.0	3.71	0.53

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย (1)	รวม		
9.คนในครอบครัวของท่านมีความผูกพันต่อกัน								
● รวมทั้งประเทศ	4,473	74.4	22.7	2.5	0.4	100.0	3.71	0.53
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	896	71.8	24.5	3.5	0.2	100.0	3.68	0.55
● ภาคกลาง	895	73.9	23.6	2.1	0.4	100.0	3.71	0.53
● ภาคเหนือ	890	76.1	20.2	3.5	0.2	100.0	3.72	0.53
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	75.3	23.8	0.7	0.2	100.0	3.74	0.47
● ภาคใต้	892	75.1	21.4	2.7	0.8	100.0	3.71	0.56
ค่าเฉลี่ยข้อ 1-9								
● รวมทั้งประเทศ	4,476	71.7	25.3	2.7	0.3	100.0	3.68	0.54
● กรุงเทพฯ และปริมณฑล	899	67.0	28.8	3.9	0.3	100.0	3.63	0.57
● ภาคกลาง	896	70.5	26.6	2.5	0.4	100.0	3.69	0.53
● ภาคเหนือ	890	73.1	22.8	3.9	0.2	100.0	3.69	0.55
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	73.5	25.7	0.6	0.2	100.0	3.72	0.48
● ภาคใต้	892	73.0	23.8	2.8	0.4	100.0	3.69	0.54

ตารางที่ 5.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อครอบครัวของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้งประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1.สมาชิกในครอบครัวของท่านมีความรับผิดชอบต่อกัน	3.58	0.54	3.67	0.50	3.68	0.54	3.72	0.47	3.70	0.52	3.67	0.52
2.สมาชิกในครอบครัวของท่านไว้วางใจซึ่งกันและกัน	3.62	0.56	3.69	0.52	3.73	0.51	3.70	0.48	3.71	0.51	3.69	0.52
3.ท่านภูมิใจในครอบครัวของท่าน	3.73	0.52	3.72	0.53	3.75	0.47	3.79	0.46	3.73	0.51	3.74	0.50
4.สมาชิกในครอบครัวของท่านปรองดองกัน	3.57	0.62	3.67	0.54	3.63	0.59	3.66	0.51	3.63	0.57	3.63	0.57

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
5.คนในครอบครัวของท่าน ปรึกษาหารือร่วมกัน	3.54	0.65	3.65	0.58	3.62	0.62	3.69	0.50	3.65	0.60	3.63	0.59
6.ท่านได้รับความอบอุ่นจาก ครอบครัวของท่าน	3.64	0.57	3.70	0.55	3.68	0.57	3.75	0.48	3.71	0.53	3.69	0.54
7.สมาชิกในครอบครัวของท่าน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.61	0.58	3.69	0.53	3.66	0.59	3.71	0.48	3.70	0.54	3.67	0.55
8.ท่านมีความสำคัญต่อ ครอบครัวของท่าน	3.67	0.55	3.71	0.52	3.72	0.53	3.76	0.45	3.71	0.53	3.71	0.52
9.คนในครอบครัวของท่าน มีความผูกพันต่อกัน	3.68	0.55	3.71	0.53	3.72	0.53	3.74	0.47	3.71	0.56	3.71	0.53
ค่าเฉลี่ย	3.63	0.57	3.69	0.53	3.69	0.55	3.72	0.48	3.69	0.54	3.68	0.54

หมายเหตุ : ค่าคะแนนระดับความคิดเห็น 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง
2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด / ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 5.10 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจกับชีวิต
ครอบครัวของตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ระดับความพึงพอใจ	ภาค (ร้อยละ)					รวม ทั้งประเทศ (ร้อยละ) (n = 4,475)
	กทม. / ปริมณฑล (n = 897)	กลาง (n = 896)	เหนือ (n = 890)	ตะวันออก เฉียงเหนือ (n = 898)	ใต้ (n = 894)	
มากที่สุด (คะแนน 9 - 10)	62.4	67.4	72.2	66.5	69.8	67.6
มาก (คะแนน 7 - 8)	31.2	28.0	24.6	32.1	26.4	28.5
ปานกลาง (คะแนน 4 - 6)	6.0	4.4	3.0	1.4	3.5	3.7
น้อย (คะแนน 2 - 3)	0.1	0.2	0.2	0.0	0.3	0.2
น้อยที่สุด (คะแนน 0 - 1)	0.2	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	8.79	8.99	9.13	9.02	9.01	8.99
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.37	1.29	1.23	1.07	1.27	1.26

ตารางที่ 5.11 ร้อยละของบุคคลที่ตัวอย่างเมื่อเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมาที่สุดเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

บุคคลที่ทำได้	อันดับ 1						อันดับ 2						อันดับ 3					
	กทม. / ปริมาณ	ภาค กลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวมทั้งประเทศ	กทม. / ปริมาณ	ภาค กลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวมทั้งประเทศ	กทม. / ปริมาณ	ภาค กลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวมทั้งประเทศ
(n)	(900)	(900)	(900)	(900)	(900)	(4,500)	(900)	(900)	(900)	(900)	(900)	(4,500)	(900)	(900)	(900)	(900)	(900)	(4,500)
1. คู่สมรส	17.9	22.1	14.8	16.4	13.8	17.0	35.6	37.1	39.8	45.6	44.4	40.5	5.1	5.4	5.0	4.7	5.6	5.2
2. ลูก	6.7	8.1	10.3	3.0	6.8	7.0	11.0	12.1	9.6	9.4	9.2	10.3	12.6	12.8	16.8	17.4	15.7	15.0
3. บิดามารดาของตนเอง	10.0	8.0	7.6	12.2	7.4	9.0	11.1	11.8	11.4	13.1	11.9	11.9	11.3	15.8	12.7	18.9	20.6	15.8
4. บิดามารดาของคู่สมรส	0.8	0.1	0.1	0.8	0.3	0.4	0.9	0.6	1.0	0.8	0.3	0.7	1.7	1.4	1.4	1.3	1.8	1.5
5. พี่น้อง (บิดา/มารดาเดียวกัน บิดาหรือมารดาเดียวกัน)	4.0	2.7	2.4	2.0	3.2	2.9	9.8	10.9	9.7	11.0	9.3	10.1	16.9	17.0	16.6	23.0	22.3	19.2
6. ปู่ ย่า ตา ยาย	0.4	0.1	0.0	0.1	0.1	0.2	0.7	0.1	0.2	0.7	0.3	0.4	0.0	0.4	0.2	0.8	0.0	0.3
7. ลูก ป้า น้า อา	0.6	0.9	0.3	0.1	0.1	0.4	0.3	0.4	0.4	0.2	0.3	0.4	1.0	0.6	0.6	0.8	0.2	0.6
8. พี่ตนเอง	55.7	55.6	62.6	66.7	67.6	61.6	13.2	15.8	14.8	14.0	12.4	14.0	10.6	13.6	7.1	11.7	7.8	10.1
9.ญาติอื่นๆ	0.9	1.3	1.6	0.2	0.9	1.0	5.1	5.1	6.4	1.0	5.0	4.5	11.8	12.3	17.8	8.4	9.1	11.9
10. เพื่อน	2.1	0.8	1.3	0.3	1.1	1.1	5.1	2.1	4.2	2.0	3.1	3.3	12.9	9.2	14.1	4.6	6.3	9.4
11. ผู้นำศาสนา	0.4	0.0	0.0	0.1	0.0	0.1	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.2	0.3	0.4	0.4	0.2	0.3
12. เจ้าหน้าที่ของรัฐ	0.2	0.0	0.0	0.0	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0	0.0	0.1	0.1	0.8	0.2	0.3	0.1	0.0	0.3

ตารางที่ 5.12 ร้อยละของจำนวนคนในบ้านและภาระการเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวของตัวอย่าง
จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

จำนวนคนในบ้าน / ภาระการเลี้ยงดู สมาชิกในครอบครัว	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	ใต้	
● จำนวนคนในบ้านไม่รวมคนรับใช้ (n)	(892)	(887)	(900)	(894)	(891)	(4,464)
1 – 2 คน	14.5	16.8	26.7	14.6	20.5	18.6
3 - 4 คน	45.7	44.6	49.6	53.4	48.0	48.3
5 – 6 คน	26.9	27.8	19.1	24.6	24.8	24.6
มากกว่า 6 คน	12.9	10.8	4.6	7.4	6.7	8.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
● ภาระการเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ที่ไม่มีรายได้ (n)	(895)	(896)	(899)	(896)	(899)	(4,485)
- ไม่มี	34.0	34.7	43.6	44.3	37.5	38.8
- มี	66.0	65.3	56.4	55.7	62.5	61.2
● เลี้ยงดูบิดา	8.3	6.1	7.7	5.4	6.6	6.8
● เลี้ยงดูมารดา	14.6	11.4	10.2	8.8	10.4	11.1
● เลี้ยงดูบุตร	48.3	45.6	39.7	45.7	46.9	45.2
- ไม่เกิน 2 คน	(41.0)	(40.2)	(37.3)	(38.7)	(37.7)	(39.0)
- 3 คนขึ้นไป	(6.6)	(4.7)	(2.1)	(6.9)	(8.8)	(5.8)
- ไม่ระบุ	(0.7)	(0.7)	(0.3)	(0.1)	(0.4)	(0.4)
● เลี้ยงดูบุคคลอื่น ๆ	10.7	15.9	11.0	10.0	10.3	11.6
- ไม่เกิน 2 คน	(8.4)	(13.7)	(9.7)	(8.8)	(7.9)	(9.7)
- 3 คนขึ้นไป	(2.0)	(2.0)	(1.1)	(1.2)	(2.1)	(1.7)
- ไม่ระบุ	(0.3)	(0.2)	(0.2)	(0.0)	(0.3)	(0.2)

5.1.3 คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด หมายถึง อาการทางด้านร่างกายและจิตใจที่แสดงออกมา อันจะบ่งบอกถึงภาวะของสุขภาพกายและระดับความเครียดของจิตใจ

(1) การเจ็บป่วยในรอบปีที่ผ่านมา มีตัวอย่างรวมทั้งประเทศ ร้อยละ 63.7 ที่เคยเจ็บป่วยเล็กน้อย โดยมีจำนวนครั้งโดยเฉลี่ยของการเจ็บป่วยเท่ากับ 2.22 ครั้ง และสำหรับแต่ละภาค มีตัวอย่าง ร้อยละ 57.6-72.1 เคยเจ็บป่วยเล็กน้อย และมีจำนวนครั้งเฉลี่ยตั้งแต่ 1.70-2.58 ครั้ง ส่วนการเจ็บป่วยต้องเข้ารับรักษาตัวในคลินิกหรือโรงพยาบาลมีตัวอย่างที่เคยเข้ารับรักษาตัวของแต่ละภาค ตั้งแต่ร้อยละ 23.2-41.9 และโดยรวมทั้งประเทศเป็นร้อยละ 33.2 ซึ่งภาคกลางจะเป็นภาคที่มีตัวอย่างที่มีการเจ็บป่วยมากที่สุดทั้งเล็กน้อยและเข้ารับรักษาตัวในคลินิกและในโรงพยาบาล

(2) การมีโรคประจำตัว ตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 29.9-38.9 ของแต่ละภาคจะมีโรคประจำตัว โดยส่วนใหญ่ของทุกภาคเป็นโรกระบบไหลเวียนเลือด ซึ่งมีจำนวนที่เป็นตั้งแต่ร้อยละ 44.0-54.0 รองลงมาเป็นโรกระบบหายใจโดยรวมมีร้อยละ 16.9 โรคกล้ามเนื้อรวมโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม ร้อยละ 12.2 และโรกระบบย่อยอาหาร ร้อยละ 10.3 โรคที่เหลือนอกจากนี้ มีตัวอย่างที่เป็นไม่ถึงร้อยละ 10

(3) ความเครียด เมื่อถามถึงภาวะความเครียดโดยถามอาการต่าง ๆ 8 ข้อคำถามที่เกิดขึ้นเป็นประจำในระหว่าง 15 วัน ปรากฏว่า ตัวอย่างโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของการเคยมีอาการเหล่านี้ ร้อยละ 26.46 และในรายภาคมีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 20.21-35.19 ทั้งนี้ อาการส่วนใหญ่ที่เคยเป็นจะประกอบด้วย อาการนอนไม่หลับ การรู้สึกเจ็บที่หน้าปวดที่นี้โดยไม่ทราบสาเหตุ อาการมักมีเรื่องก้ำกวมใจ และอาการรู้สึกหงุดหงิดและโกรธง่าย เมื่อดูโดยรวมแล้วค่าเฉลี่ยของการเคยมีอาการต่าง ๆ มีเพียงประมาณ 1 ใน 4 และโดยส่วนใหญ่ในแต่ละอาการทั้ง 8 อาการ เคยมีอาการเหล่านี้ไม่มากนัก จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวอย่างยังมีความเครียดน้อย และเมื่อรวมกับสภาวะสุขภาพทางกายแล้ว อาจกล่าวได้ว่า คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียดของตัวอย่างยังอยู่ในระดับที่พอใช้ได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 ร้อยละของคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียดของตัวอย่าง จำแนกตามภาค และรวมทั้งประเทศ

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ และความเครียด	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
1. การเจ็บป่วยเล็กน้อยในรอบปีที่ผ่านมา (n)	(899)	(900)	(900)	(899)	(900)	(4,498)
ไม่เคย	42.4	27.9	38.7	32.3	40.4	36.3
เคย	57.6	72.1	61.3	67.7	59.6	63.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่เจ็บป่วย	2.32	2.58	2.36	1.70	2.13	2.22
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.22	3.02	3.44	2.12	2.77	2.97
2. การเจ็บป่วยต้องเข้ารับรักษาตัวในคลินิก หรือโรงพยาบาล (n)	(899)	(900)	(900)	(899)	(900)	(4,498)
ไม่เคย	69.3	58.1	65.9	76.8	64.1	66.8
เคย	30.7	41.9	34.1	23.2	35.9	33.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ต้องเข้ารับรักษาตัว	1.03	1.31	1.18	0.60	1.08	1.04
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.36	2.59	2.76	1.74	2.22	2.37
3. การมีโรคประจำตัว (n)	(900)	(900)	(900)	(899)	(900)	(4,498)
ไม่มี	64.4	63.4	61.1	70.1	63.7	64.5
มี	35.6	36.6	38.9	29.9	36.3	35.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ประเภทของโรคประจำตัวที่มี (n)	(320)	(328)	(350)	(268)	(327)	(1,593)
- โรคระบบหายใจ	17.5	16.8	14.3	16.1	20.2	16.9
- โรคระบบย่อยอาหาร	9.4	10.4	9.1	11.6	11.3	10.3
- โรคระบบประสาทและอวัยวะสัมผัส	7.2	4.6	4.3	7.1	5.8	5.7
- โรคผิวหนังและเนื้อใต้ผิวหนัง	1.5	0.3	2.6	0.7	0.0	1.1
- โรคกล้ามเนื้อรวมทั้งโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม	10.3	15.2	11.4	10.8	13.2	12.2
- โรคระบบอวัยวะสืบพันธุ์	1.9	3.7	0.9	1.1	1.2	1.8

ตารางที่ 5.13 (ต่อ)

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ และความเครียด	ภาค					รวม ทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
- โรคระบบไหลเวียนเลือด	47.2	46.9	54.0	51.1	44.0	48.7
- โรคติดเชื้อปรสิต และอื่น ๆ	5.0	2.1	3.4	1.5	4.3	3.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
4. ในระหว่าง 15 วันที่ผ่านมา เคย มีอาการ						
เหล่านี้เป็นประจำ (n)	(898)	(900)	(898)	(899)	(898)	(4,493)
1) มีปัญหาเกี่ยวกับการนอนไม่หลับ	37.5	47.9	33.9	31.6	36.0	37.4
2) รู้สึกเจ็บที่นั่นปวดที่นี่โดยไม่ทราบสาเหตุ	43.7	55.1	36.7	22.4	35.9	38.7
3) อยู่เฉย ๆ แล้วรู้สึกใจสั่นหรือหัวใจเต้น ผิดปกติธรรมดา	16.7	16.4	18.5	10.4	16.7	15.7
4) มักเบื่ออาหารหรือทานข้าวไม่ลง เมื่อมีปัญหาที่แก้ไม่ตก	22.5	24.1	18.1	15.2	19.8	19.9
5) มีอาการผิดปกติเกี่ยวกับท้อง เช่น ปวดท้อง ท้องเสีย โดยไม่ทราบสาเหตุ หรือไม่ได้เกิดจากอาหารเป็นพิษ	23.3	28.2	16.2	16.1	15.9	19.9
6) เจ็บป่วยจนมีผลกระทบต่อการทำงาน	13.1	14.2	10.9	8.0	8.6	11.0
7) มักมีเรื่องก่อกวนใจ	39.6	44.7	30.1	26.8	25.6	33.3
8) รู้สึกหงุดหงิดและโกรธง่าย	37.2	50.9	31.9	31.2	27.8	35.8
ค่าเฉลี่ยของการเคยมีอาการ	29.20	35.19	24.54	20.21	23.29	26.46
เหล่านี้เป็นประจำ						

5.1.4 คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความรู้สึกทางกายที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณใกล้บ้าน

(1) คุณภาพชีวิตและความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างโดยรวมทั้งประเทศ และในแต่ละภาคยังมีความพึงพอใจในคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับมากอยู่ โดยมีค่าคะแนนระดับความพึงพอใจ 7.66-8.55 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และภาคเหนือเป็นภาคที่ตัวอย่างมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมมากที่สุด และเมื่อดูปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกในชีวิตประจำวันของตัวอย่างจากข้อคำถาม 8 ข้อ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับไม่มีปัญหาหรือมีปัญหาน้อย และที่เป็นปัญหาค่อนข้างมากตรงกันทุกภาค ได้แก่ ปัญหาเสียงจากยานพาหนะซึ่งจะมีค่าเฉลี่ยระดับคะแนนของแต่ละภาคตั้งแต่ 1.45-1.86 คะแนน อย่างไรก็ตามค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามทั้ง 8 ข้อของแต่ละภาคและรวมทั้งประเทศมีค่าคะแนนตั้งแต่ 1.10-1.41 ซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนของการมีปัญหาน้อยและไม่มีปัญหา รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.14-16

(2) ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กระทบความรู้สึกมากที่สุด เมื่อให้ตัวอย่างเลือกปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กระทบความรู้สึกมากที่สุดอันดับ 1, 2 และ 3 ปรากฏว่า ทุกภาคเลือกปัญหาเสียงจากยานพาหนะ / เครื่องจักร / โรงงาน เป็นอันดับ 1 อันดับ 2 ได้แก่ ปัญหาควัน / ฝุ่น กลิ่นเหม็นจากยานพาหนะ / เครื่องจักร / โรงงาน และอันดับ 3 ได้แก่ ขยะส่งกลิ่นเหม็น / ทิ้งเกลื่อนกลาด รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.17

ตารางที่ 5.14 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนของปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	n	ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามระดับผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อม				ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่มีปัญหา (1)	รวม		
ปัญหาจากการจราจร							
1. เสี่ยงจากยานพาหนะ							
● รวมทั้งประเทศ	4,213	20.5	31.7	47.8	100.0	1.73	0.78
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	861	26.7	33.0	40.3	100.0	1.86	0.81
● ภาคกลาง	862	21.5	37.3	41.2	100.0	1.80	0.77
● ภาคเหนือ	809	23.3	30.0	46.7	100.0	1.77	0.80
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	865	9.8	25.8	64.4	100.0	1.45	0.67
● ภาคใต้	816	21.3	32.5	46.2	100.0	1.75	0.78
2. อากาศบริเวณบ้านมีควันดำทั้งจากรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์และอื่นๆ							
● รวมทั้งประเทศ	3,779	6.8	17.4	75.8	100.0	1.31	0.59
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	788	10.8	20.3	68.9	100.0	1.42	0.68
● ภาคกลาง	757	8.6	21.7	69.7	100.0	1.39	0.64
● ภาคเหนือ	743	4.6	15.1	80.3	100.0	1.24	0.53
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	796	6.2	15.7	78.1	100.0	1.28	0.57
● ภาคใต้	695	3.6	13.8	82.6	100.0	1.21	0.49
ปัญหาจากสภาพถนน							
3. ถนนหนทางที่จะเข้าบ้านชำรุด							
เดินลำบาก							
● รวมทั้งประเทศ	3,578	3.5	10.2	86.3	100.0	1.17	0.46
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	754	5.8	15.0	79.2	100.0	1.27	0.56
● ภาคกลาง	759	6.9	14.1	79.0	100.0	1.28	0.58
● ภาคเหนือ	675	2.2	4.8	93.0	100.0	1.09	0.36
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	713	0.5	7.6	91.9	100.0	1.09	0.30
● ภาคใต้	677	1.3	8.6	90.1	100.0	1.11	0.36

ตารางที่ 5.14 (ต่อ)

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	n	ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามระดับผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อม				ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่มีปัญหา (1)	รวม		
ปัญหาเกี่ยวกับกลิ่น							
4.แหล่งน้ำใกล้บ้านน้ำเสียส่งกลิ่นเหม็น							
● รวมทั้งประเทศ	3,672	8.2	15.9	75.9	100.0	1.32	0.62
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	807	13.4	21.6	65.0	100.0	1.48	0.72
● ภาคกลาง	772	10.6	18.1	71.3	100.0	1.39	0.67
● ภาคเหนือ	667	4.9	11.7	83.4	100.0	1.22	0.52
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	728	4.1	13.1	82.8	100.0	1.21	0.50
● ภาคใต้	698	6.6	14.0	79.4	100.0	1.27	0.58
5. สถานประกอบการใกล้บ้านปล่อยของเสีย / ส่งกลิ่นเหม็น / ทำเสียงดัง							
● รวมทั้งประเทศ	3,069	7.2	12.6	80.2	100.0	1.27	0.58
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	748	11.9	17.1	71.0	100.0	1.41	0.69
● ภาคกลาง	690	7.4	14.5	78.1	100.0	1.29	0.60
● ภาคเหนือ	566	4.6	8.3	87.1	100.0	1.17	0.49
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	452	8.2	11.1	80.7	100.0	1.27	0.60
● ภาคใต้	613	2.8	10.1	87.1	100.0	1.16	0.43
6. บริเวณรอบๆ บ้านมีกลิ่นของเศษขยะ มูลฝอย							
● รวมทั้งประเทศ	3,876	5.5	16.2	78.3	100.0	1.27	0.56
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	812	10.8	21.3	67.9	100.0	1.43	0.68
● ภาคกลาง	768	6.2	21.4	72.4	100.0	1.34	0.59
● ภาคเหนือ	756	5.0	10.9	84.1	100.0	1.21	0.52
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	817	2.7	14.1	83.2	100.0	1.19	0.46
● ภาคใต้	723	2.5	13.1	84.4	100.0	1.18	0.45

ตารางที่ 5.14 (ต่อ)

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	n	ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามระดับผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อม				ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่มีปัญหา (1)	รวม		
ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน / สถาน เรียมรมย์							
7. เสียงรบกวนจากวิทยุ / โทร / การ ทะเลาะ เบาะแว้งของชาวบ้าน							
● รวมทั้งประเทศ	4,067	3.4	17.4	79.2	100.0	1.24	0.50
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	841	4.8	20.4	74.8	100.0	1.30	0.55
● ภาคกลาง	840	4.7	22.7	72.6	100.0	1.32	0.56
● ภาคเหนือ	789	1.3	14.6	84.1	100.0	1.17	0.41
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	833	2.4	13.8	83.8	100.0	1.19	0.45
● ภาคใต้	764	3.7	14.9	81.4	100.0	1.22	0.50
8. บริเวณใกล้บ้านมีสถานเรียมรมย์ ทำให้							
เห็นภาพไม่ชัดอยู่เรื่อย							
● รวมทั้งประเทศ	2,305	1.9	6.2	91.9	100.0	1.10	0.36
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	571	2.5	6.8	90.7	100.0	1.12	0.39
● ภาคกลาง	520	1.2	7.5	91.3	100.0	1.10	0.33
● ภาคเหนือ	430	1.6	4.9	93.5	100.0	1.08	0.33
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	346	4.1	7.2	88.7	100.0	1.15	0.46
● ภาคใต้	438	0.7	4.3	95.0	100.0	1.06	0.26
ค่าเฉลี่ยข้อ 1-8							
● รวมทั้งประเทศ	3,570	7.1	16.0	76.9	100.0	1.30	0.56
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	773	10.9	19.4	69.7	100.0	1.06	0.26
● ภาคกลาง	746	8.4	19.7	71.9	100.0	1.36	0.59
● ภาคเหนือ	679	6.0	12.5	81.5	100.0	1.10	0.50
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	694	4.8	13.5	81.7	100.0	1.23	0.50
● ภาคใต้	678	5.3	13.9	80.8	100.0	1.25	0.48

ตารางที่ 5.15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึก
ในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
ปัญหาจากการจราจร												
1.เสียจากยานพาหนะ	1.86	0.81	1.80	0.77	1.77	0.80	1.45	0.67	1.75	0.78	1.73	0.78
2.อากาศบริเวณบ้านมีกลิ่นคาวทั้ง จากระถางต้นไม้ รถมอเตอร์ไซด์ และอื่นๆ	1.42	0.68	1.39	0.64	1.24	0.53	1.28	0.57	1.21	0.49	1.31	0.59
ปัญหาจากสภาพถนน												
3.ถนนหนทางที่จะเข้าบ้านทรุด ชำรุดดินล้ามาก	1.27	0.56	1.28	0.58	1.09	0.36	1.09	0.30	1.11	0.36	1.17	0.46
ปัญหาเกี่ยวกับกลิ่น												
4.แหล่งน้ำใกล้บ้านมีเสียดัง กลิ่นเหม็น	1.48	0.72	1.39	0.67	1.22	0.52	1.21	0.50	1.27	0.58	1.32	0.62
5.สถานประกอบการใกล้บ้าน ปล่อยของเสียดังกลิ่นเหม็น/ ทำเสียงดัง	1.41	0.69	1.29	0.60	1.17	0.49	1.27	0.60	1.16	0.43	1.27	0.58
6.บริเวณรอบๆบ้านมีกลิ่นของ เศษขยะมูลฝอย	1.43	0.68	1.34	0.59	1.21	0.52	1.19	0.46	1.18	0.45	1.27	0.56
ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน/สถาน เจริญ												
7.เสียงรบกวนจากวิทยุ/ทีวี/ การทะเลาะเบาะแว้งของชาวบ้าน	1.30	0.55	1.32	0.56	1.17	0.41	1.19	0.45	1.22	0.50	1.24	0.50
8.บริเวณใกล้บ้านมีสถานเจริญ ทำให้เห็นภาพไม่ค่อยเรียบร้อย	1.12	0.39	1.10	0.33	1.08	0.33	1.15	0.46	1.06	0.26	1.10	0.36
ค่าเฉลี่ย	1.41	0.64	1.36	0.59	1.24	0.50	1.23	0.50	1.25	0.48	1.30	0.56

หมายเหตุ : ค่าคะแนน 3 = มาก 2 = น้อย 1 = ไม่มีปัญหา

ตารางที่ 5.16 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมของ
ตัวอย่างจำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ระดับความพึงพอใจ	ภาค (ร้อยละ)					รวมทั้งประเทศ (ร้อยละ) (n = 4,482)
	กทม. / ปริมณฑล (n = 895)	กลาง (n = 899)	เหนือ (n = 898)	ตะวันออก เฉียงเหนือ (n = 897)	ใต้ (n = 893)	
มากที่สุด (คะแนน 9 - 10)	28.9	31.5	53.7	47.3	45.5	41.4
มาก (คะแนน 7 - 8)	50.7	51.4	39.6	48.1	43.2	46.6
ปานกลาง (คะแนน 4 - 6)	19.5	16.3	6.6	4.6	11.2	11.6
น้อย (คะแนน 2 - 3)	0.6	0.6	0.1	0.0	0.1	0.3
น้อยที่สุด (คะแนน 0 - 1)	0.3	0.2	0.0	0.0	0.0	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าเฉลี่ย	7.66	7.82	8.55	8.39	8.29	8.14
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.61	1.58	1.35	1.16	1.42	1.47

ตารางที่ 5.17 ร้อยละของปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของตัวอย่างมากที่สุดเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 และอันดับ 3 จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึก	อันดับ1						อันดับ2						อันดับ3					
	กทม./ ปริมณฑล	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาค ใต้	รวมทั้ง ประเทศ	กทม./ ปริมณฑล	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาค ใต้	รวมทั้ง ประเทศ	กทม./ ปริมณฑล	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	ภาค ใต้	รวมทั้ง ประเทศ
(๓)	(632)	(533)	(483)	(401)	(435)	(2,484)	(338)	(322)	(248)	(244)	(168)	(1,320)	(123)	(175)	(85)	(111)	(49)	(543)
1.เสียงรบกวนจากยานพาหนะ เครื่องจักร/โรงงาน	48.0	56.7	67.1	50.6	68.7	57.6	22.2	16.5	18.2	19.7	14.3	18.6	13.8	12.6	8.2	17.1	6.1	12.5
2.ควัน/ฝุ่น/กลิ่นเหม็นจาก ยานพาหนะ/เครื่องจักร/โรงงาน	10.9	9.6	9.1	10.7	5.8	9.3	22.8	30.4	35.5	38.5	26.2	30.4	22.0	25.7	37.6	18.9	24.5	25.2
3.น้ำเสีย/ท่วมขัง/กลิ่น เหม็นจากแหล่งน้ำ/โรงงาน	18.8	14.1	7.9	13.2	12.0	13.6	15.4	19.6	9.3	12.3	19.6	15.2	21.1	22.3	15.3	14.4	12.2	18.4
4.ขยะสิ่งลึ้นเหม็น/ทิ้ง เกลื่อนกราด	9.8	6.2	5.6	14.7	3.9	8.0	21.0	11.8	15.3	14.3	13.1	15.5	20.3	13.7	15.3	29.8	24.5	19.7
5.ถนนชำรุด	3.8	2.8	1.0	1.8	0.9	2.2	3.0	6.5	1.2	2.1	5.4	3.6	9.0	8.0	4.7	1.8	8.2	6.5
6.เสียงรบกวนจากวิทยุ/ เครื่องเสียง/ทีวี/เพื่อนบ้าน คนในชุมชน	4.6	6.0	6.0	4.7	6.4	5.5	10.6	9.0	15.3	6.6	20.8	11.7	4.9	8.0	11.8	15.3	20.4	10.5
7.สาธารณสุขโรคภัยไข้เจ็บ/ ขาดแคลน	0.6	0.7	0.6	1.0	0.0	0.6	1.2	3.1	4.0	1.6	0.0	2.1	0.8	6.3	5.9	0.9	0.0	3.3
8.อื่นๆส่วนสุนัขจัด	3.5	3.9	2.7	3.2	2.3	3.2	3.8	3.1	1.2	4.9	0.6	2.9	8.1	3.4	1.2	1.8	4.1	3.9
รวม	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000

5.1.5 คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน

คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน หมายถึง ความพึงพอใจต่อการได้รับการให้บริการที่ดีของภาครัฐในด้านการศึกษา คมนาคม สาธารณสุข สาธารณูปโภคต่าง ๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความพึงพอใจในด้านราคาสินค้าอุปโภค บริโภค และราคาค่าสาธารณูปโภคที่เป็นอยู่ด้วย

(1) **ความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน** ตัวอย่างรวมทั้งประเทศเห็นด้วยและเห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.8-64.4 ที่ว่าสินค้าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ค่าสาธารณูปโภคและค่ารถโดยสารประจำทางมีราคาแพง และถ้ารวมจำนวนผู้เห็นด้วยบ้างเข้าไปด้วยแล้วจะเห็นว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า สินค้าเหล่านี้มีราคาแพง และเมื่อดูทุกภาคความคิดเห็นที่เห็นด้วยบ้าง เห็นด้วย และเห็นด้วยมาก รวมกันแล้วมีจำนวนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 50 ทุกภาค แสดงว่า ตัวอย่างในทุกภาคเห็นพ้องต้องกันว่าสินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวันมีราคาแพง รายละเอียดปรากฏ ในตารางที่ 5.18-5.19

(2) **ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการของรัฐด้านต่าง ๆ** ในเรื่องบริการของรัฐทั้งด้านการบริการประชาชน ด้านการศึกษาและการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐ ตัวอย่างทุกภาคและรวมทั้งประเทศมีความเห็นด้วยมากและเห็นด้วยรวมกันว่า บริการของรัฐเหล่านี้ดี รวมแล้วมีจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 55.7-62.1 (ภาคใต้) จนถึงร้อยละ 66.0-77.2 (ภาคเหนือ) แสดงว่าส่วนใหญ่ของตัวอย่างยังเห็นว่ารัฐให้บริการที่ดี ทั้งนี้ ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นจะเป็น 3.73-3.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.20-5.21

(3) **ความคิดเห็นเกี่ยวกับความยุติธรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** เกี่ยวกับเรื่องนี้ตัวอย่างรวมทั้งประเทศที่เห็นด้วยมากและเห็นด้วยรวมกันเพียงร้อยละ 16.9-65.5 เท่านั้นที่เห็นว่าตนเอง ละแวกบ้าน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีคนคิดยาเสพติด และกฎหมายไทยมีความยุติธรรม และค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละภาคและรวมทั้งประเทศจะมีค่าตั้งแต่ 3.16-3.38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน แสดงว่าตัวอย่างไม่มีความมั่นใจในความยุติธรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ตนเองได้รับ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.22-5.23

(4) **ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจในสาธารณูปโภคและสภาพแวดล้อม** เกี่ยวกับความสะดวกของเส้นทางคมนาคม ความพอใจในสาธารณูปโภค และความพอใจกับสภาพสังคมโดยรวมของพื้นที่ที่ตัวอย่างอาศัยอยู่ปรากฏว่า ตัวอย่างทุกภาคมีความเห็นด้วยมากและเห็นด้วยใน

ทุกข้อถาม รวมแล้วไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 ทุกภาค และค่าเฉลี่ยรวมของทุกภาคและรวมทั้งประเทศ จะมีค่าคะแนนตั้งแต่ 3.92-4.18 ซึ่งอยู่ในระดับที่เห็นด้วย แสดงว่า ตัวอย่างทุกภาคมีความพอใจใน สาธารณูปโภคและสภาพสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.24-5.25

ตารางที่ 5.18 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับราคา สินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นด้วย มาก (5)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วย บ้าง (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก (1)			
1. สินค้าประเภทอาหารมี									
ราคาแพง									
● รวมทั้งประเทศ	4,499	16.5	37.5	33.0	12.1	0.9	100.0	3.57	0.93
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	15.2	39.2	29.1	14.7	1.8	100.0	3.51	0.98
● ภาคกลาง	900	25.4	31.7	31.9	9.4	1.6	100.0	3.70	1.00
● ภาคเหนือ	899	15.4	29.8	33.5	20.5	0.8	100.0	3.39	1.00
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	9.2	44.8	36.1	9.8	0.1	100.0	3.53	0.80
● ภาคใต้	900	16.9	42.2	34.3	6.4	0.2	100.0	3.69	0.83
2. สินค้าประเภทเครื่องนุ่งห่ม									
มีราคาแพง									
● รวมทั้งประเทศ	4,499	8.4	28.7	47.4	14.1	1.4	100.0	3.29	0.86
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	8.2	25.8	46.4	17.0	2.6	100.0	3.20	0.91
● ภาคกลาง	900	11.4	26.5	47.1	12.3	2.7	100.0	3.32	0.92
● ภาคเหนือ	899	7.1	20.8	49.5	21.6	1.0	100.0	3.11	0.86
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	3.8	37.8	46.9	11.4	0.1	100.0	3.34	0.73
● ภาคใต้	900	11.3	32.9	46.9	8.2	0.7	100.0	3.46	0.83
3. สินค้าประเภทยารักษาโรค									
มีราคาแพง									
● รวมทั้งประเทศ	4,479	6.9	23.9	41.3	20.8	7.1	100.0	3.03	1.00
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	892	8.3	23.9	40.8	22.6	4.4	100.0	3.09	0.98
● ภาคกลาง	900	10.4	23.1	42.6	15.1	8.8	100.0	3.11	1.07
● ภาคเหนือ	887	6.6	19.3	41.4	28.1	4.6	100.0	2.95	0.96
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	1.9	27.2	37.2	23.6	10.1	100.0	2.87	0.99
● ภาคใต้	900	7.2	25.8	44.5	14.8	7.7	100.0	3.10	1.00

ตารางที่ 5.18 (ต่อ)

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นด้วย มาก (5)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วย บ้าง (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก (1)	รวม		
4. สินค้าด้านสาธารณูปโภค									
เช่น ค่าโทรศัพท์ ไฟฟ้า									
ประปา มีราคาแพง									
● รวมทั้งประเทศ	4,500	21.2	43.2	25.3	8.8	1.5	100.0	3.74	0.94
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	25.3	40.6	22.6	9.2	2.3	100.0	3.77	1.00
● ภาคกลาง	900	23.9	36.6	27.1	10.2	2.2	100.0	3.70	1.01
● ภาคเหนือ	900	20.0	38.4	27.7	11.9	2.0	100.0	3.63	1.00
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	13.5	53.2	26.3	6.8	0.2	100.0	3.73	0.79
● ภาคใต้	900	23.2	47.0	23.0	6.1	0.7	100.0	3.86	0.87
5. ค่ารถโดยสารประจำทาง									
มีราคาเหมาะสม *									
● รวมทั้งประเทศ	4,441	10.2	28.4	43.4	13.1	4.9	100.0	2.74	0.98
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	882	10.9	31.3	41.2	11.6	5.1	100.0	2.69	0.99
● ภาคกลาง	887	11.3	23.0	47.2	14.8	3.7	100.0	2.77	0.96
● ภาคเหนือ	874	16.9	28.4	35.0	13.9	5.8	100.0	2.63	1.10
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	898	3.2	28.3	52.2	13.2	3.1	100.0	2.85	0.80
● ภาคใต้	900	8.8	31.2	41.1	12.1	6.8	100.0	2.77	1.00

หมายเหตุ : * กลับค่าคะแนนแล้ว

ตารางที่ 5.19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. สินค้าประเภทอาหารมีราคา แพง	3.51	0.98	3.70	1.00	3.39	1.00	3.53	0.80	3.69	0.83	3.57	0.93
2. สินค้าประเภทเครื่องนุ่งห่มมี ราคาแพง	3.20	0.91	3.32	0.92	3.11	0.86	3.34	0.73	3.46	0.83	3.29	0.86
3. สินค้าประเภทยารักษาโรค มีราคาแพง	3.09	0.98	3.11	1.07	2.95	0.96	2.87	0.99	3.10	1.00	3.03	1.00
4. สินค้าด้านสาธารณูปโภค เช่น ค่าโทรศัพท์ ไฟฟ้า ประปา มีราคาแพง	3.77	1.00	3.70	1.01	3.63	1.00	3.73	0.79	3.86	0.87	3.74	0.94
5. ค่ารถโดยสารประจำทางมี ราคาเหมาะสม	2.69	0.99	2.77	0.96	2.63	1.10	2.85	0.80	2.77	1.00	2.74	0.98
ค่าเฉลี่ย *	3.25	0.97	3.32	0.99	3.14	0.98	3.26	0.82	3.38	0.91	3.27	0.94

หมายเหตุ : 1. ค่าคะแนนระดับความคิดเห็น 5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยบ้าง
2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
2. * กลับค่าคะแนนข้อ 5 แล้ว

ตารางที่ 5.20 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการของรัฐด้านต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		เห็นด้วยมาก (5)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วยบ้าง (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก (1)	รวม		
1. ท่านพอใจกับการบริการ									
ประชาชน (เช่น งานทะเบียนราษฎร คูแกล									
ความสะอาดของหน่วยงานต่าง ๆ									
● รวมทั้งประเทศ	4,485	21.4	48.7	26.1	2.9	0.9	100.0	3.87	0.81
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	896	20.3	46.4	27.8	3.8	1.7	100.0	3.80	0.86
● ภาคกลาง	896	24.5	44.8	24.2	4.9	1.6	100.0	3.86	0.90
● ภาคเหนือ	896	27.5	49.7	19.6	2.3	0.9	100.0	4.00	0.80
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	897	16.9	58.3	23.9	0.8	0.1	100.0	3.91	0.67
● ภาคใต้	900	17.9	44.2	35.1	2.6	0.2	100.0	3.77	0.78
2. การศึกษาภาคบังคับทำให้คนไทยมีคุณภาพ									
● รวมทั้งประเทศ	4,498	25.5	34.7	29.9	8.6	1.3	100.0	3.74	0.98
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	25.1	37.3	27.8	8.6	1.2	100.0	3.77	0.96
● ภาคกลาง	899	25.3	28.5	32.1	10.9	3.2	100.0	3.62	1.07
● ภาคเหนือ	899	33.3	32.7	25.0	7.7	1.3	100.0	3.89	1.00
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	21.0	41.9	30.9	6.2	0.0	100.0	3.78	0.85
● ภาคใต้	900	22.7	33.0	33.9	9.5	0.9	100.0	3.67	0.96
3. โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐให้บริการที่ดี									
● รวมทั้งประเทศ	4,492	22.3	44.2	26.6	6.1	0.8	100.0	3.81	0.88
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	897	20.1	38.0	32.0	9.0	0.9	100.0	3.67	0.93
● ภาคกลาง	898	27.2	38.2	25.9	7.8	0.9	100.0	3.83	0.95
● ภาคเหนือ	897	26.9	44.7	22.3	5.1	1.0	100.0	3.91	0.88
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	15.8	60.6	21.0	2.5	0.1	100.0	3.89	0.69
● ภาคใต้	900	21.7	39.3	31.6	6.1	1.3	100.0	3.74	0.91

ตารางที่ 5.21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการของรัฐ
ด้านต่าง ๆ ของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. ท่านพอใจกับการบริการ ประชาชน (เช่น งานทะเบียน ราษฎร ดูแลความสะอาด) ของหน่วยงานต่าง ๆ	3.80	0.86	3.86	0.90	4.00	0.80	3.91	0.67	3.77	0.78	3.87	0.81
2. การศึกษาภาคบังคับทำให้ คนไทยมีคุณภาพ	3.77	0.96	3.62	1.07	3.89	1.00	3.78	0.85	3.67	0.96	3.74	0.98
3. โรงพยาบาลหรือ สถานพยาบาล ของรัฐให้บริการที่ดี	3.67	0.93	3.83	0.95	3.91	0.88	3.89	0.69	3.74	0.91	3.81	0.88
ค่าเฉลี่ย	3.75	0.92	3.77	0.97	3.93	0.89	3.86	0.74	3.73	0.88	3.81	0.89

หมายเหตุ : ค่าคะแนนระดับความคิดเห็น 5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยบ้าง
2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

ตารางที่ 5.22 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความ
ยุติธรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและ
รวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นด้วย มาก (5)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วย บ้าง (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก (1)			
1. ชีวิตของท่านและคนใน ครอบครัวมีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน									
● รวมทั้งประเทศ	4,496	18.7	37.8	32.2	8.2	3.1	100.0	3.61	0.98
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	897	13.5	39.9	32.0	10.0	4.6	100.0	3.48	1.00
● ภาคกลาง	899	21.6	36.2	27.9	11.2	3.1	100.0	3.62	1.04
● ภาคเหนือ	900	26.6	35.2	26.9	8.0	3.3	100.0	3.74	1.01
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	13.2	42.4	39.0	5.3	0.1	100.0	3.63	0.78
● ภาคใต้	900	18.7	35.3	35.2	6.5	4.3	100.0	3.58	1.00
2. ละแวกบ้านท่านมีความ ปลอดภัย ไม่มีโจรผู้ร้าย									
● รวมทั้งประเทศ	4,498	16.1	33.1	31.9	15.0	3.9	100.0	3.42	1.05
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	11.3	32.9	32.2	18.6	5.0	100.0	3.27	1.05
● ภาคกลาง	900	18.4	29.1	26.3	20.6	5.6	100.0	3.34	1.16
● ภาคเหนือ	899	23.2	32.5	27.7	13.6	3.0	100.0	3.59	1.08
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	10.5	37.8	38.3	12.1	1.3	100.0	3.44	0.88
● ภาคใต้	900	17.0	33.2	34.7	10.3	4.8	100.0	3.47	1.04
3. ละแวกบ้านท่านมีคนคิด ยาเสพติด *									
● รวมทั้งประเทศ	4,500	4.5	12.4	36.8	33.3	13.0	100.0	3.38	1.01
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	7.4	17.6	34.2	32.8	8.0	100.0	3.16	1.05
● ภาคกลาง	900	7.3	15.7	29.9	32.6	14.5	100.0	3.31	1.12
● ภาคเหนือ	900	2.8	9.1	35.5	37.3	15.3	100.0	3.53	0.95
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	0.9	10.3	52.2	25.5	11.1	100.0	3.36	0.84
● ภาคใต้	900	3.8	9.5	32.2	38.2	16.2	100.0	3.54	1.00

ตารางที่ 5.22 (ต่อ)

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย ระดับ คะแนน	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
		เห็นด้วย มาก (5)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วย บ้าง (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก (1)			
4. ทุกวันนี้บ้านเมืองปลอดภัย ไม่มีโจรผู้ร้าย									
● รวมทั้งประเทศ	4,496	7.1	16.7	31.2	31.7	13.3	100.0	2.73	1.11
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	897	7.5	18.8	30.1	32.1	11.5	100.0	2.79	1.11
● ภาคกลาง	900	10.7	18.9	28.9	30.4	11.1	100.0	2.88	1.16
● ภาคเหนือ	900	7.0	19.0	31.3	28.6	14.1	100.0	2.76	1.13
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	3.3	8.6	28.5	45.3	14.3	100.0	2.41	0.95
● ภาคใต้	899	7.1	18.1	37.5	22.0	15.3	100.0	2.80	1.12
5. กฎหมายไทยมีความ ยุติธรรม									
● รวมทั้งประเทศ	4,484	10.8	25.9	43.5	15.6	4.2	100.0	3.24	0.98
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	892	7.0	27.2	40.4	20.5	4.9	100.0	3.11	0.97
● ภาคกลาง	896	10.9	18.1	47.2	19.2	4.6	100.0	3.12	0.99
● ภาคเหนือ	897	12.0	27.8	41.2	13.5	5.5	100.0	3.27	1.02
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	14.4	31.9	45.3	7.6	0.8	100.0	3.52	0.86
● ภาคใต้	899	9.6	24.6	43.6	17.1	5.1	100.0	3.16	0.99

หมายเหตุ : * กลับค่าคะแนนแล้ว

ตารางที่ 5.23 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความยุติธรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. ชีวิตของท่านและคนใน ครอบครัวมีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	3.48	1.00	3.62	1.04	3.74	1.04	3.63	0.78	3.58	1.00	3.61	0.98
2. ตะแวงบ้านท่านมีความ ปลอดภัยไม่มีโจรผู้ร้าย	3.27	1.05	3.34	1.16	3.59	1.08	3.44	0.88	3.47	1.04	3.42	1.05
3. ตะแวงบ้านท่านมีคนคิด ยาเสพติด	3.16	1.05	3.31	1.12	3.53	0.95	3.36	0.84	3.54	1.00	3.38	1.01
4. ทุกวันนี้บ้านเมืองปลอดภัย ไม่มีโจรผู้ร้าย	2.79	1.11	2.88	1.16	2.76	1.13	2.41	0.95	2.80	1.12	2.73	1.11
5. กฎหมายไทยมีความ ยุติธรรม	3.11	0.97	3.12	0.99	3.27	1.02	3.52	0.86	3.16	0.99	3.24	0.98
ค่าเฉลี่ย *	3.16	1.04	3.25	1.09	3.38	1.04	3.27	0.86	3.31	1.03	3.28	1.03

หมายเหตุ : 1. ค่าคะแนนระดับความคิดเห็น 5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยบ้าง
2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

2. * กลับค่าคะแนนข้อ 3 แล้ว

ตารางที่ 5.24 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจในสาธารณูปโภค และสภาพสังคมของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	n	ร้อยละของระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		เห็นด้วยมาก (5)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วยบ้าง (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก (1)			
1. เส้นทางคมนาคมระหว่างอำเภอ / จังหวัดมีความสะดวก									
● รวมทั้งประเทศ	4,500	36.0	41.8	20.2	1.8	0.2	100.0	4.12	0.80
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	900	32.9	41.5	21.8	3.4	0.4	100.0	4.03	0.85
● ภาคกลาง	900	37.4	40.6	19.6	2.3	0.1	100.0	4.13	0.81
● ภาคเหนือ	900	45.2	37.2	16.4	1.2	0.0	100.0	4.26	0.77
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	31.2	51.9	16.3	0.6	0.0	100.0	4.14	0.69
● ภาคใต้	900	33.4	37.9	26.9	1.6	0.2	100.0	4.03	0.83
2. ท่านพอใจกับสาธารณูปโภคโดยรวมของพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน									
● รวมทั้งประเทศ	4,499	26.7	45.3	25.9	1.7	0.4	100.0	3.96	0.80
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	23.5	46.4	27.3	1.8	1.0	100.0	3.90	0.81
● ภาคกลาง	900	29.1	41.1	25.9	3.2	0.7	100.0	3.95	0.86
● ภาคเหนือ	900	37.7	39.6	21.1	1.3	0.3	100.0	4.13	0.81
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	18.0	58.8	22.5	0.6	0.1	100.0	3.94	0.66
● ภาคใต้	900	25.1	40.5	32.6	1.8	0.0	100.0	3.89	0.80
3. ท่านพอใจกับสภาพสังคมโดยรวมของพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน									
● รวมทั้งประเทศ	4,496	26.1	44.6	26.8	2.1	0.4	100.0	3.94	0.80
● กรุงเทพฯและปริมณฑล	899	22.3	43.4	30.7	2.8	0.8	100.0	3.84	0.83
● ภาคกลาง	897	26.3	40.8	30.2	2.0	0.7	100.0	3.90	0.84
● ภาคเหนือ	900	38.8	39.4	19.7	1.7	0.4	100.0	4.14	0.82
● ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	900	17.1	58.8	21.9	2.1	0.1	100.0	3.91	0.69
● ภาคใต้	900	26.0	40.7	31.3	2.0	0.0	100.0	3.91	0.80

ตารางที่ 5.25 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจใน
สาธารณูปโภคและสภาพสังคมของตัวอย่าง จำแนกตามภาคและรวมทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	กทม. / ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาค เหนือ		ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคใต้		รวมทั้ง ประเทศ	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1.เส้นทางคมนาคมระหว่าง อำเภอ/จังหวัดมีความสะดวก	4.03	0.85	4.13	0.81	4.26	0.77	4.14	0.69	4.03	0.83	4.12	0.80
2.ท่านพอใจกับสาธารณูปโภค โดยรวมของพื้นที่ที่ท่านอาศัย อยู่ในปัจจุบัน	3.90	0.81	3.95	0.86	4.13	0.81	3.94	0.66	3.89	0.80	3.96	0.80
3.ท่านพอใจกับสภาพสังคม โดยรวมของพื้นที่ที่ท่าน อาศัยอยู่ในปัจจุบัน	3.84	0.83	3.90	0.84	4.14	0.82	3.91	0.69	3.91	0.80	3.94	0.80
ค่าเฉลี่ย	3.92	0.83	3.99	0.84	4.18	0.80	4.00	0.68	3.94	0.81	4.01	0.80

หมายเหตุ : ค่าคะแนนระดับความคิดเห็น 5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = เห็นด้วยบ้าง
2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

5.2 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ และเปรียบเทียบ ชีวิตปัจจุบันกับชีวิตที่ผ่านมา

การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ และทั้งประเทศ จะเปรียบเทียบจากค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับคะแนนความคิดเห็น ทั้งที่เป็นรายชื่อและเป็นค่าเฉลี่ยรวมโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน

เมื่อเปรียบเทียบจากค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตัวอย่างในแต่ละภาค ปรากฏว่า ตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อ ตั้งแต่ 3.90 คะแนนขึ้นไปรวม 4 ข้อ (คะแนน 3.91, 3.93, 3.94, 4.02) ภาคเหนือมีค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อ ตั้งแต่ 3.90 คะแนน รวม 5 ข้อ (คะแนน 3.92, 3.98, 3.92, 4.09, 4.12) ภาคใต้มีค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อ ตั้งแต่ 3.90 คะแนน รวม 2 ข้อ (คะแนน 3.92, 3.92) ภาคที่เหลือคือภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยรายชื่อสูงถึง 3.90 คะแนนทั้งสองภาค และเมื่อดูจากค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทุกข้อของทั้ง 3 ภาค ก็จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2 ภาคที่เหลือ โดยกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.79 คะแนน ภาคเหนือ 3.84 คะแนน และภาคใต้ 3.69 คะแนน จากผลของความคิดเห็นดังกล่าว อาจสรุปได้ว่าตัวอย่างในภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านการทำงานที่ดีที่สุด รองลงมาเป็นกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.2

5.2.2 คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นรายชื่อคำถามที่มีต่อครอบครัวของตัวอย่างทั้ง 5 ภาค ปรากฏว่าจากคะแนนเต็ม 4 คะแนนนั้น ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นรายชื่อคำถามและรายภาคแต่ละข้อจะมีค่าคะแนนมากกว่า 3.5 คะแนน และส่วนใหญ่จะมีคะแนนน้อยกว่า 3.75 คะแนน โดยมีค่าคะแนนดีตั้งแต่ 3.75 คะแนน อยู่เพียง 3 ข้อคำถาม และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 9 ข้อของแต่ละภาค จะปรากฏว่ามีค่าคะแนนตั้งแต่ 3.63 – 3.72 คะแนน โดยค่าคะแนนรวมทั้งประเทศเป็น 3.68 แสดงว่าคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวของตัวอย่างทุกภาคค่อนข้างดีใกล้เคียงกัน รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.9

5.2.3 คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด

ตัวอย่างรวมทั้งประเทศเคยมีการเจ็บป่วยเล็กน้อยในรอบปี ร้อยละ 63.7 และเจ็บป่วยเข้าคลินิกหรือโรงพยาบาล ร้อยละ 33.2 โดยภาคกลางจะเป็นภาคที่มีตัวอย่างที่มีการเจ็บป่วยเล็กน้อยและเข้ารับรักษาตัวในสถานพยาบาลมากกว่าทุก ๆ ภาค

สำหรับการมีโรคประจำตัวที่มีจำนวนมาก ได้แก่ โรคระบบไหลเวียนเลือด และโรคระบบหายใจ โดยภาคเหนือเป็นโรคระบบไหลเวียนเลือดมากกว่าภาคอื่น ๆ และภาคใต้เป็นโรคระบบหายใจมากกว่าภาคอื่น

ส่วนความเครียดของตัวอย่างที่วัดจากอาการต่าง ๆ ในรอบ 15 วัน ปรากฏว่า ทุกภาคมีค่าเฉลี่ยของการมีอาการต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน ยกเว้นภาคกลางที่สูงกว่าภาคอื่น ๆ แต่ก็ไม่มากนัก

5.2.4 คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกในชีวิตประจำวันของตัวอย่าง ทั้ง 4 ภาค ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาน้อย ยกเว้นปัญหาจากเสียงยานพาหนะที่พอจะเป็นปัญหาบ้างในทุกภาค (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.45-1.86 จากคะแนนเต็ม 3) เมื่อพิจารณารายภาคจะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแต่ละข้อของตัวอย่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเกือบทุกข้อสูงกว่าภาคอื่น แสดงว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอาจมีผลกระทบต่อตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลบ้าง รวมทั้งมีแนวโน้มว่าจะมีปัญหามากขึ้นตามความเจริญของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สำหรับปัญหาสิ่งแวดล้อมในภาคอื่น ถือว่ายังมีน้อยอยู่ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างโดยรวมทั้งประเทศยังมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก (คะแนน 7.66-8.55 จาก 10 คะแนน) อยู่ โดยภาคเหนือมีความพึงพอใจมากที่สุด รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.15

5.2.5 คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาสินค้า บริการของรัฐ ความยุติธรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความพอใจในสาธารณูปโภค และสภาพสังคมของตัวอย่างทั้ง 5 ภาค ค่าคะแนนในแต่ละความคิดเห็นและแต่ละภาคมีค่าใกล้เคียงกันไม่ต่างกันมาก โดยความ

คิดเห็นเกี่ยวกับความพอใจในสาธารณูปโภคและสภาพสังคม จะมีค่าคะแนนของแต่ละภาคสูงกว่าคะแนนของความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เหลือ แสดงว่าคุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของตัวอย่างอยู่ในระดับพอใจได้ ยกเว้นความพอใจในสาธารณูปโภคและสภาพสังคมจะมีค่าสูงกว่ารายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.19, 5.21, 5.23, และ 5.25

5.2.6 ชีวิตปัจจุบันเปรียบเทียบกับห้าปีที่ผ่านมา

เมื่อเปรียบเทียบชีวิตปัจจุบันกับ 5 ปีที่ผ่านมา ตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งของแต่ละภาค เห็นว่าไม่มีความแตกต่างกันหรือยังคงเหมือนเดิม ส่วนที่เห็นว่าชีวิตเลวลงจะมีประมาณร้อยละ 12.9 – 20.7 โดยตัวอย่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เห็นว่าชีวิตเลวลงกว่าเดิมมีจำนวนมากกว่าทุกภาค

สำหรับตัวอย่างแต่ละภาคที่เห็นว่าชีวิตปัจจุบันดีขึ้น มีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 26.5 – 34.4 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน แตกต่างกันไม่มากนัก และเหตุผลที่ตัวอย่างเห็นว่าชีวิตดีขึ้นหรือเลวลงมีสาเหตุมาจากเรื่องของเศรษฐกิจทั้งสิ้น รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.26

ตารางที่ 5.26 ร้อยละของความคิดเห็นของตัวอย่างในการเปรียบเทียบชีวิตปัจจุบันกับห้าปีที่ผ่านมา
จำแนกตามภาคและทั้งประเทศ

ความคิดเห็น	ภาค					รวมทั้งประเทศ
	กทม. / ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียง เหนือ	ใต้	
ชีวิตปัจจุบันกับห้าปีที่ผ่านมา (n)	(899)	(900)	(900)	(900)	(897)	(4,496)
เลวลง	16.5	12.9	16.8	20.7	18.2	17.0
เหมือนเดิม	50.8	52.7	50.5	50.2	55.3	51.9
ดีขึ้น	32.7	34.4	32.7	29.1	26.5	31.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
เหตุผลที่ชีวิตเลวลง (n)	(143)	(112)	(148)	(182)	(154)	(739)
- เศรษฐกิจไม่ดี	83.9	80.3	84.4	86.3	72.0	81.6
- สุขภาพของตนเอง / คนในครอบครัว ไม่ดี	5.6	14.3	8.1	11.0	23.3	12.5
- ปัญหาภายในครอบครัว	3.5	4.5	2.7	1.1	2.6	2.7
- ปัญหาสังคม / สาธารณูปโภค	2.8	0.0	1.4	1.1	0.7	1.2
- ปัญหาการเมือง / การบริหารงาน ของรัฐ	0.7	0.0	0.7	0.0	0.7	0.4
- อื่น ๆ	3.5	0.9	2.7	0.5	0.7	1.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
เหตุผลที่ชีวิตดีขึ้น (n)	(288)	(288)	(292)	(249)	(235)	(1,352)
- เศรษฐกิจดี	66.0	76.4	57.5	61.1	79.1	67.7
- สุขภาพตนเอง / คนในครอบครัวดี	0.7	1.7	2.1	3.2	1.7	1.8
- สถานภาพตนเอง / ครอบครัวดี	24.0	12.5	32.2	28.9	15.3	22.7
- สภาพสังคม / ความเป็นอยู่ / สาธารณูปโภคดี	8.0	7.3	6.5	3.2	3.0	5.8
- การเมือง / นโยบาย / ภาครัฐ ดูแลให้บริการดี	0.3	0.4	0.3	0.0	0.9	0.4
- อื่น ๆ	1.0	1.7	1.4	3.6	0.0	1.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

บทที่ 6 ระบบฐานข้อมูลดัชนีคุณภาพชีวิต <http://qol.nida.ac.th>

ระบบฐานข้อมูลดัชนีคุณภาพชีวิต ประกอบด้วยข้อมูลผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตและฐานข้อมูลผลการสำรวจภาคสนาม ที่ถูกจัดเก็บรวบรวมไว้อย่างต่อเนื่องเป็นประจำ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในด้านการรวบรวม การจัดเก็บ การวิเคราะห์ และการเผยแพร่สู่สาธารณะ ทั้งนี้ การเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิต จะมีลักษณะที่สะดวกในการเข้าถึงของผู้ใช้ รวมถึงความหลากหลายในการแสดงผลข้อมูลที่มีมิติหลายด้าน ด้วยเทคโนโลยี Online Analytical Processing (OLAP) ที่จะนำข้อมูลมาจัดระบบและแสดงผลให้ตามที่ใช้ต้องการ

ส่วนข้อมูลผลการสำรวจนั้น นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจ ที่ต้องการนำข้อมูลที่มีอยู่ไปวิเคราะห์ในแง่มุมที่ตนเองต้องการเพิ่มเติม สามารถระบุลักษณะข้อมูลที่จะคัดลอกออกไป เช่น ปีที่สำรวจ จังหวัดที่สำรวจ ข้อมูลครบครัน เป็นต้น โดยให้มีความง่ายในการระบุเงื่อนไขของข้อมูลที่ต้องการ และระบบสามารถสร้างผลลัพธ์ได้หลายรูปแบบเพื่อความสะดวกในการนำไปใช้งาน

โครงสร้างระบบ

1. คอมพิวเตอร์แม่ข่ายเว็บเซิร์ฟเวอร์สำหรับเพื่อรองรับการเข้าถึงระบบฐานข้อมูลและการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย ผลการวิจัยในรูปแบบรายงานการวิจัยที่สรุปผลแล้ว
2. ข้อมูลผลการสำรวจในลักษณะข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยหรือผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ต่อไป

3. ข้อมูลดัชนีคุณภาพชีวิตที่รวบรวมข้อมูลไว้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นระบบคลังข้อมูล เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถเรียกใช้ได้อย่างง่าย สะดวก ผ่านคอมพิวเตอร์แม่ข่ายเว็บเซิร์ฟเวอร์

รายละเอียดโครงสร้างข้อมูล มีดังนี้

1. โครงสร้างเว็บไซต์โครงการ (สำหรับผู้ใช้งานทั่วไป)

เป็นส่วนที่ติดต่อกับผู้ใช้งานต่าง ๆ อาทิ นักวิจัย ผู้ที่สนใจทั่วไป ในการที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต รวมทั้งการเรียกใช้ข้อมูลต่าง ๆ

ความเป็นมาของโครงการ

- ข่าวกิจกรรมและกิจกรรม
- บทความเผยแพร่
- ผลงานวิจัยดัชนีคุณภาพชีวิตรายปี
-
-
- เพิ่มเติม
-
-
- คำนวณโหลดข้อมูล
 - รายงานการวิจัย
 - ข้อมูลการลงรหัสและแบบสอบถาม
- ฐานข้อมูลดัชนีคุณภาพชีวิตออนไลน์
- เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- ติดต่อโครงการ

2. โครงสร้างโปรแกรมใช้งาน สำหรับเจ้าหน้าที่

เพื่อให้เจ้าหน้าที่โครงการสามารถปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย

- Login เข้าใช้ระบบ

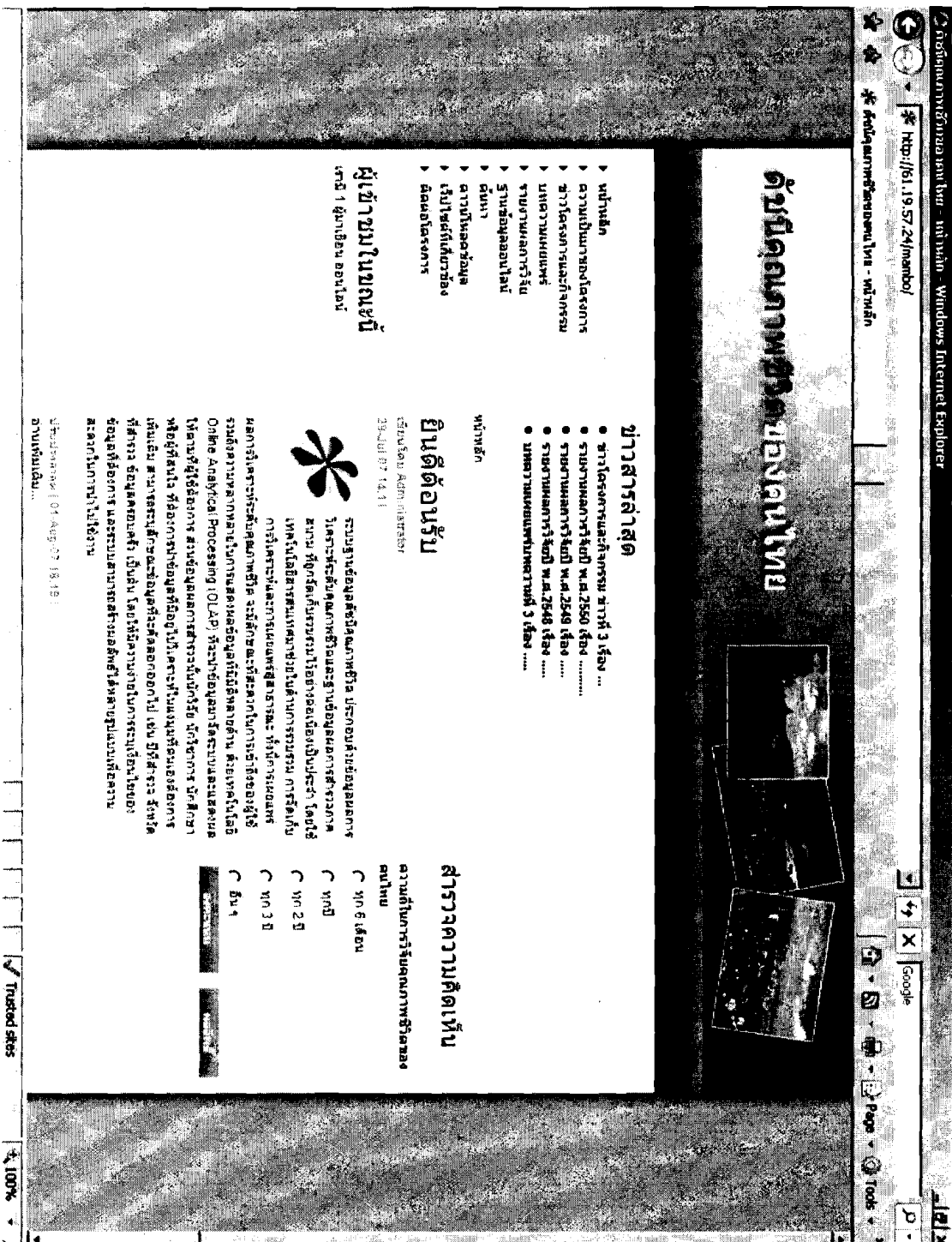
- การปรับปรุงข่าว โครงการและกิจการ
- การ upload บทความเผยแพร่
- การ upload ผลงานวิจัยคุณภาพชีวิต
- การ upload รายงานการวิจัยและข้อมูลการลงรหัสและแบบสอบถาม
- การ import ข้อมูลเข้าสู่ฐานข้อมูลดัชนีคุณภาพชีวิตออนไลน์
- การปรับปรุงข้อมูลอื่น ๆ

3. การดำเนินการจัดทำเว็บไซต์ดัชนีคุณภาพชีวิตของคนไทย

เมื่อได้จัดทำเว็บไซต์ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตามตัวอย่างในหน้าต่อไป หลังจากการดำเนินการด้านรายงานการวิจัยและข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะได้บรรจุข้อมูลลงในเว็บไซต์เพื่อใช้งานต่อไป

ตัวอย่างเว็บไซต์โครงการวิจัยดัชนีคุณภาพชีวิตคนไทย - Prototype

เว็บไซต์โครงการวิจัยดัชนีคุณภาพชีวิตคนไทย – Prototype

ศักยภาพชีวิตของคนไทย

- ▶ หน้าหลัก
- ▶ ความหมายของโครงการ
- ▶ ข่าวโครงการและกิจกรรม
- ▶ บทความเผยแพร่
- ▶ รายงานผลการวิจัย
- ▶ ฐานข้อมูลออนไลน์
- ▶ ติดต่อ
- ▶ ความร่วมมือ
- ▶ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- ▶ ติดต่อโครงการ

ผู้เข้าชมในขณะนี้

ขณะนี้ 1 ผู้เข้าชม ออนไลน์

ข่าวสารล่าสุด

- ข่าวโครงการและกิจกรรม ข่าวที่ 3 เรื่อง ...
- รายงานผลการวิจัย พ.ศ. 2550 เรื่อง
- รายงานผลการวิจัย พ.ศ. 2549 เรื่อง
- รายงานผลการวิจัย พ.ศ. 2548 เรื่อง
- บทความเผยแพร่ฉบับที่ 3 เรื่อง

ยินดีต้อนรับ

เว็บไซต์โดย Admin Internet 29-Aug-07 14:11

ระบบฐานข้อมูลศักยภาพชีวิต ประกอบด้วยข้อมูลผลการ
 วิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตและฐานข้อมูลผลการสำรวจภาค
 ศึกษาน ที่จัดเก็บรวบรวมไว้เพื่อจัดเป็นประวัติ โดยได้ใช้
 เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการรวบรวม การสืบค้น
 การวิเคราะห์และการเผยแพร่สู่สาธารณะ ทั้งการเผยแพร่
 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิต ระดับคุณภาพชีวิตตามระดับสมรรถ
 รมต่อความหลากหลายในการผสมผสานข้อมูลที่มีหลากหลายด้าน ด้วยเทคโนโลยี
 Online Analytical Processing (OLAP) ที่นำข้อมูลมาจัดระบบและนำเสนอ
 ใช้งานที่ผู้ใช้สามารถ ส่วนข้อมูลผลการสำรวจระดับจังหวัด จัดรายการ นักศึกษา
 หรือผู้ที่สนใจ ที่ต้องการข้อมูลที่มีอยู่ในโครงการในมุมมองอื่นของสื่อการ
 เก็บข้อมูล สามารถสืบค้นข้อมูลที่จะแสดงผลออกมาได้ เช่น ผู้สำรวจ ผู้พบ
 ที่สำรวจ ข้อมูลคุณภาพชีวิต เป็นต้น โดยให้มีความสามารถในการเชื่อมโยง
 ข้อมูลที่สื่อการ และระบบสามารถสร้างผลสืบค้นตามรูปแบบที่เฉพาะ
 เฉพาะในการนำไปใช้งาน

สำรวจความคิดเห็น

ความเห็นในการวิจัยคุณภาพชีวิตของ
 คนไทย

ทุก 6 เดือน

ทุกปี

ทุก 2 ปี

ทุก 3 ปี

อื่น ๆ

Trusted sites

100%

ดัชนีคุณภาพชีวิตคนไทย

หน้าหลัก > การสำรวจความคิดเห็น

- > หน้าหลัก
- > การประเมินผลโครงการ
- > การสำรวจความคิดเห็น
- > บทความพิเศษ
- > รายงานผลการวิจัย
- > ฐานข้อมูลออนไลน์
- > ค้นหา
- > การติดต่อข้อมูล
- > เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- > ติดต่อโครงการ

หน้าหลัก > การสำรวจความคิดเห็น

หน้าหลัก > การสำรวจความคิดเห็น

[กลับ]

File: http://61.19.57.24/mambo/index.php?option=com_content&task=category§ionid=6&id=2&Itemid=38
Error: E: http://www.mambothailand.com

Trusted sites

100%

Internet Explorer - Windows Internet Explorer

http://61.19.57.24/mambo/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&Itemid=7&id=22&Itemid=39

ดัชนีคุณภาพชีวิตของคนไทย

หน้าหลัก

- ▶ ความฝันทางสื่อในสังคม
- ▶ ข่าวสารการทูตและกิจการ
- ▶ บทความพิเศษ
- ▶ รายงานผลการวิจัย
- ▶ 5 วิชาคุณภาพคนไทย
- ▶ คู่มือ
- ▶ การประเมินผล
- ▶ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- ▶ ติดต่อโครงการ

หน้าหลัก > บทความพิเศษ

ชื่อ	วันที่	ผู้จัดทำ	ผู้ดูแล
คู่มือ	29-Jul-07 14:49	มหาวิทยาลัยบูรพา 3 เรื่อง	Administrator 4
	29-Jul-07 14:49	มหาวิทยาลัยบูรพา 2 เรื่อง	Administrator 4
	29-Jul-07 14:49	มหาวิทยาลัยบูรพา 1 เรื่อง	Administrator 4

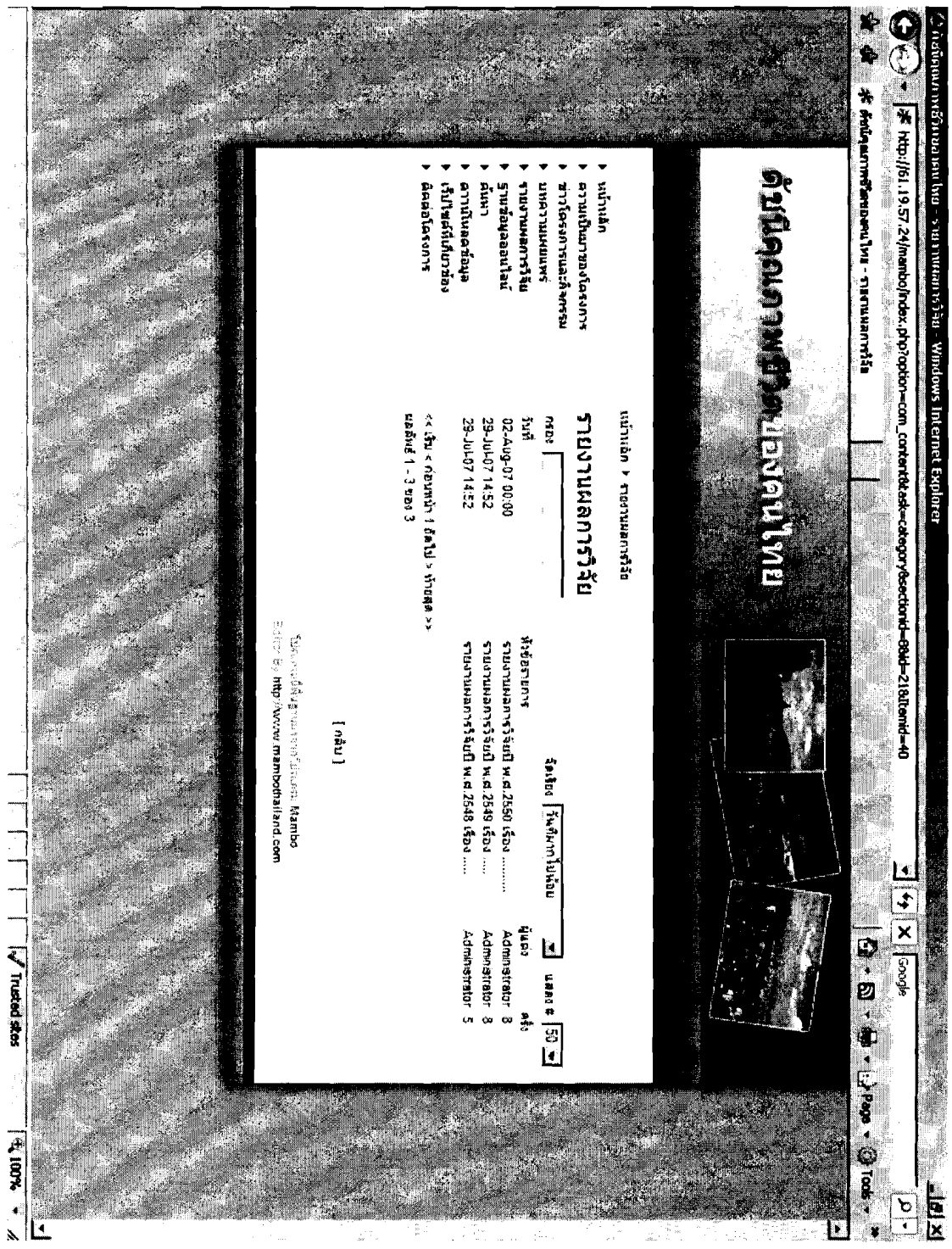
<< เริ่ม < ก่อนหน้า 1 หน้า > ทั้งหมด >>

หน้า 1 - 3 ของ 3

[กลับ]

Copyright © 2007 Mambo
 Errors - http://www.mamboportal.com

Trusted sites 100%

ฐานข้อมูลออนไลน์

คลังข้อมูลคุณภาพชีวิต - Windows Internet Explorer

http://61.19.57.24/qol/

ค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิต

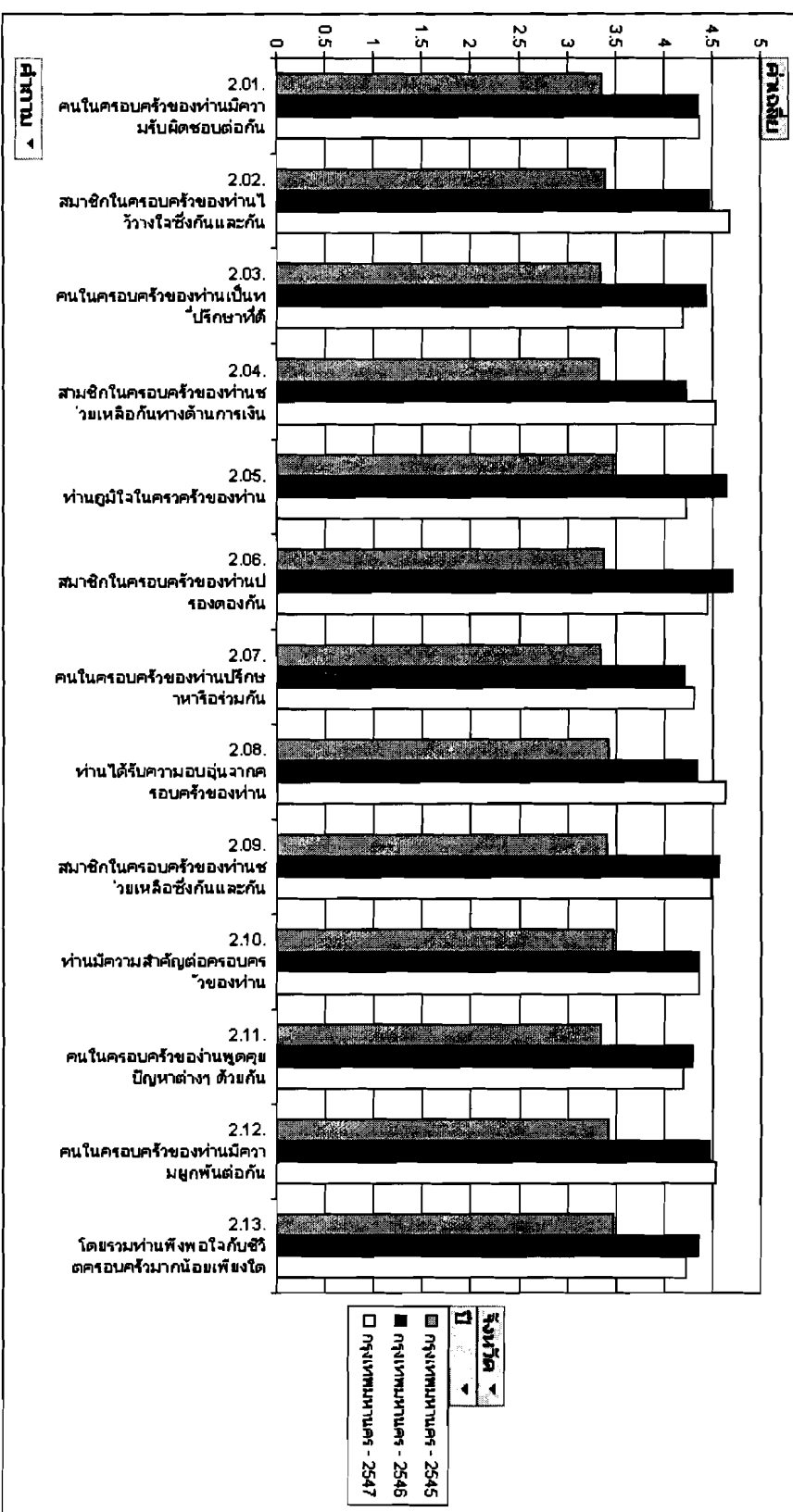
กลุ่มค่าเฉลี่ย	จังหวัด = 0								
	กรุงเทพมหานคร			เชียงใหม่			นนทบุรี		
	2545	2546	2547	2545	2546	2547	2545	2546	2547
ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1.01. ท่านบอกทำงานที่ทำอยู่ต่อไปหรือไม่	4.76	4.67	4.37	4.76	4.34	4.45	4.87	4.35	4.19
1.02. ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพ หรือจะมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้นได้ในอนาคต	4.16	4.15	4.53	4.57	4.78	4.31	4.56	4.26	4.53
1.03. ท่านรู้สึกภูมิใจในงาน/อาชีพของท่าน	4.83	4.77	4.23	4.43	4.23	4.63	4.76	4.37	4.45
1.04. งาน/อาชีพของท่านมีความมั่นคงพอ	4.43	4.45	4.34	4.56	4.56	4.48	4.57	4.68	4.31
1.05. ท่านพึงพอใจกับรายได้ที่ได้จากการทำงาน/อาชีพของท่าน	4.23	4.31	4.78	4.87	4.35	4.35	4.43	4.67	4.63
1.06. สภาพแวดล้อมในการทำงาน/ประกอบอาชีพทำให้ท่านกระตือรือร้นในการทำงาน	4.49	4.63	4.23	4.56	4.26	4.19	4.56	4.15	4.48
1.07. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของท่านเป็นไปด้วยดี	4.68	4.84	4.56	4.82	4.37	4.53	4.87	4.77	4.35
1.08. ท่านรู้สึกสนุกกับงาน	4.73	4.72	4.35	4.48	4.68	4.23	4.56	4.45	4.19
1.09. โดยรวมท่านพึงพอใจกับชีวิตการทำงานมากน้อยเพียงใด	4.79	4.77	4.26	4.35	4.56	4.19	4.82	4.45	4.49
2.01. คนในครอบครัวของท่านมีความรับผิดชอบต่อกัน	3.36	4.35	4.37	3.36	4.35	4.53	4.48	4.31	4.68
2.02. สมาชิกในครอบครัวของท่านไว้ใจซึ่งกันและกัน	3.4	4.47	4.68	3.4	4.26	4.45	4.35	4.63	4.73
2.03. คนในครอบครัวของท่านเป็นทีมเวิร์กที่ดี	3.35	4.44	4.19	3.35	4.37	4.73	4.19	4.48	4.79
2.04. สมาชิกในครอบครัวของท่านช่วยเหลือกันทางด้านการเงิน	3.33	4.23	4.53	3.33	4.68	4.79	4.53	4.35	3.36
2.05. ท่านภูมิใจในครอบครัวของท่าน	3.47	4.65	4.23	3.47	4.67	3.36	4.23	4.19	4.34
2.06. สมาชิกในครอบครัวของท่านแบ่งเบอกัน	3.37	4.71	4.45	3.37	4.15	4.34	4.34	4.53	4.78
2.07. คนในครอบครัวของท่านปรึกษาหารือร่วมกัน	3.35	4.22	4.31	4.43	4.77	4.78	4.78	4.23	4.23
2.08. ท่านได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวของท่าน	3.42	4.34	4.63	4.23	4.45	4.23	4.23	4.34	4.56
2.09. สมาชิกในครอบครัวของท่านช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.41	4.56	4.48	4.49	4.45	4.56	4.56	4.78	4.35
2.10. ท่านมีความสำคัญต่อครอบครัวของท่าน	3.47	4.38	4.35	4.68	4.31	4.35	4.35	4.23	4.26
2.11. คนในครอบครัวของท่านพูดคุยปัญหาต่างๆ ด้วยกัน	3.35	4.29	4.19	4.73	4.63	4.26	4.26	4.56	4.19
2.12. คนในครอบครัวของท่านมีความผูกพันต่อกัน	3.43	4.47	4.53	4.79	4.48	4.19	4.37	4.35	4.53
2.13. โดยรวมท่านพึงพอใจกับชีวิตครอบครัวมากน้อยเพียงใด	3.47	4.36	4.23	3.36	4.35	4.53	4.68	4.26	4.23

Done Trusted sites 100%

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตครอบครัว

เปลี่ยนเขตข้อมูล ให้เหมือนกับส่วนแผนภูมิอื่น

แผนภูมิลายหน้า

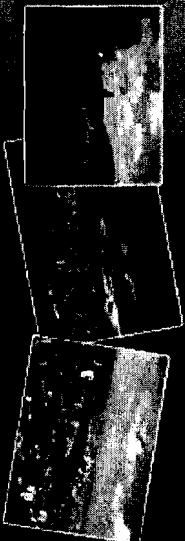

Done

Trusted sites

100%

ดัชนีคุณภาพชีวิตคนไทย

หน้าหลัก > ภาวะโรคหลอดเลือด

ภาวะโรคหลอดเลือด

เขียนโดย Administrator

04 Aug 07 17:58

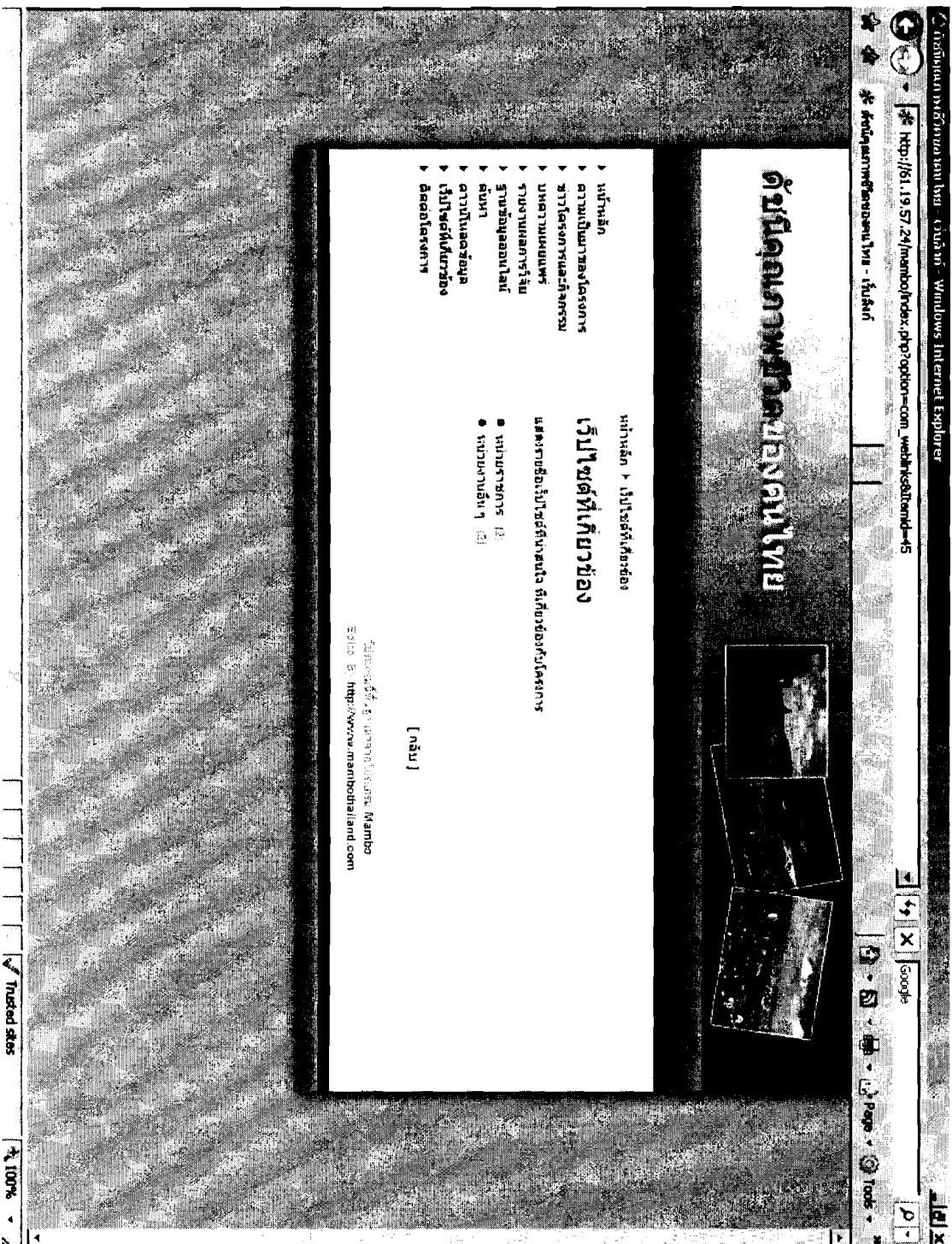
วิธีการดาวน์โหลดและข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและข้อมูลการลงทะเบียน และ เรียนโปรแกรมสำหรับให้
เลือก download ตามนี้ ภาค 3 4 5 6 7 8 9 10

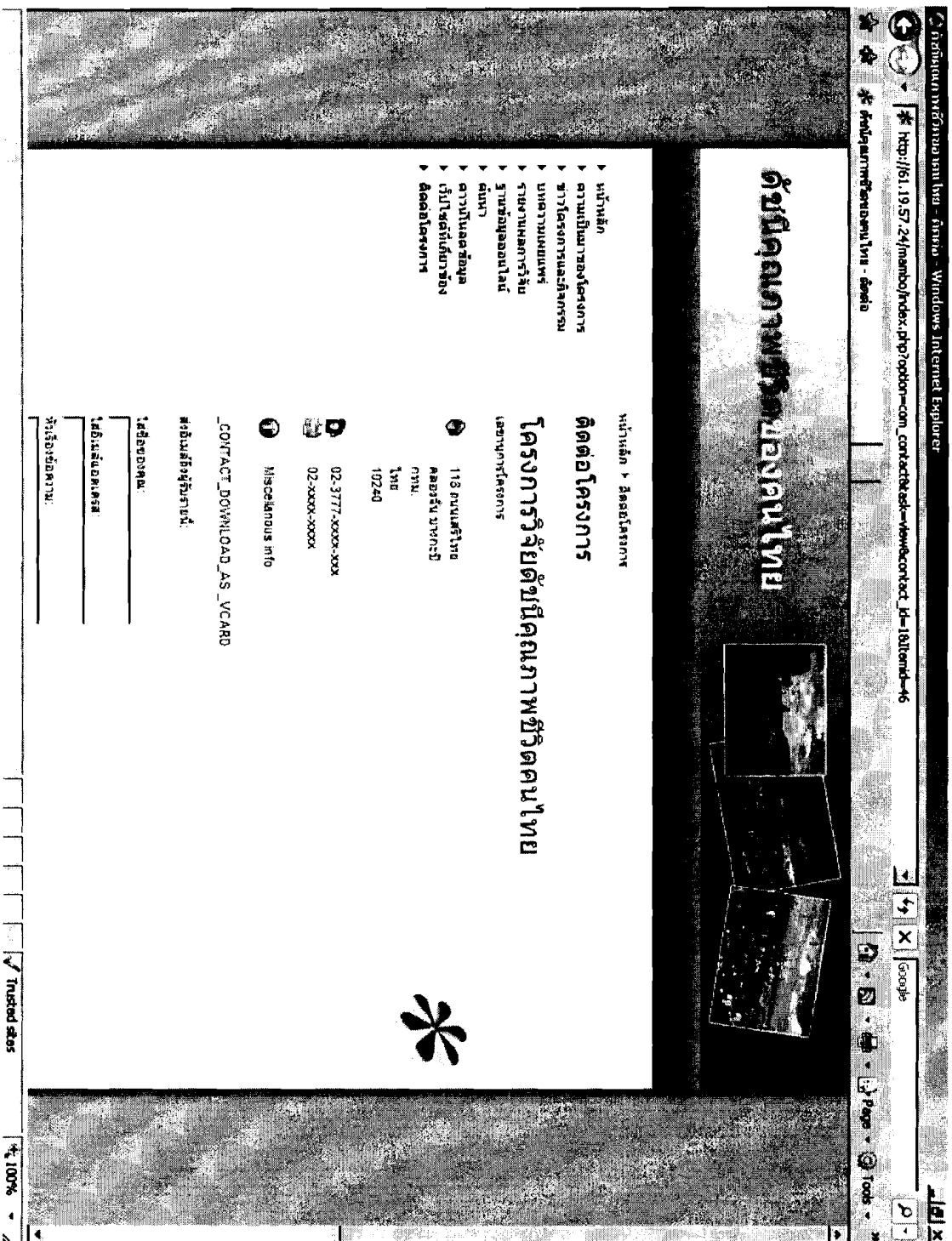
มีเรื่องน่าสนใจ | 01 Aug 07 18:03

- > หน้าหลัก
- > ความจำเป็นของโครงการ
- > ชาวโครงการและกิจกรรม
- > บทความเผยแพร่
- > รายงานผลการวิจัย
- > ฐานข้อมูลออนไลน์
- > ค้นหา
- > ภาวะโรคหลอดเลือด
- > เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- > ติดต่อโครงการ

[กลับ]

© 2007, สงวนลิขสิทธิ์. Mambo
Edition 5.1 - <http://www.mambohatland.com>

บทที่ 7

สรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของคนไทย เป็นโครงการวิจัยที่ดำเนินการเพื่อศึกษาและสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทย ซึ่งเป็นโครงการวิจัยที่เป็นแนวทางการวิจัยที่สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้ดำเนินการติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาานพอสมควร สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยคุณภาพชีวิตของคนไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินการติดต่อกัน 3 ปี (ปีงบประมาณ 2550 – 2552) และในปีต่อไปจะเป็นการสำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยในเขตชนบท ซึ่งผลของการสำรวจแต่ละครั้งจะได้นำมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนไทย เพื่อที่ผู้สนใจจะได้นำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ได้ต่อไป

7.1 สรุปผลของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจคุณภาพชีวิตของคนไทยเป็นรายปี 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ และเปรียบเทียบกับคุณภาพชีวิตในช่วงเวลาที่ผ่านมา และ 3) เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลคุณภาพชีวิตของคนไทย

วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาในรูปของวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ศึกษา คือ ประชาชนอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในจังหวัดที่เป็นตัวอย่าง ตัวอย่างประชาชนมีจำนวน 4,500 ราย ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างมีระบบจาก 15 จังหวัด ใน 4 ภาค และกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ภาคละ 3 จังหวัด รวม 15 จังหวัด ๆ ละ 300 ราย

จังหวัดที่เป็นตัวอย่างประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นครปฐม พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ชลบุรี เชียงใหม่ พิษณุโลก อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี หนองคาย นครราชสีมา นครศรีธรรมราช สตูล และชุมพร

ผลการศึกษามีดังนี้

1) ลักษณะทั่วไปและวิถีชีวิตของตัวอย่าง ตัวอย่างเป็นหญิง ร้อยละ 61.1 ชาย ร้อยละ 38.9 อายุเฉลี่ยรวมทุกภาค 45.14 ปี ระดับการศึกษา ร้อยละ 53.2 มีระดับการศึกษาตั้งแต่

ประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป สมรสแล้ว ร้อยละ 82.2 เป็นหัวหน้าครอบครัว/คู่สมรส ร้อยละ 70.8 ส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.6 อาศัยอยู่ในจังหวัดที่ตนเองอยู่มากกว่า 10 ปี ตัวอย่างร้อยละ 73.3 เป็นผู้มีงานทำโดยมีอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 4.5 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 6.5 ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 6.8 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ร้อยละ 38.3 รับจ้าง/กรรมกร ร้อยละ 14.5 ระยะเวลาที่ทำงานมาแล้วเฉลี่ย 12.53 ปี รายได้บุคคลเฉลี่ย 15,070.-บาท/คน/ปี รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยปีละ 20,481.-บาท รายจ่ายครัวเรือนเฉลี่ยปีละ 12,942.-บาท ตัวอย่างมีเงินออม ร้อยละ 56.5 มีหนี้สิน ร้อยละ 46.9 หนี้สินส่วนใหญ่ไม่เกินหลักล้านบาท ตัวอย่างมีบ้านของตนเอง ร้อยละ 52.2 และส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว ร้อยละ 65.9 และเป็นบ้านที่มีบริเวณ ร้อยละ 67.7

ตัวอย่าง ร้อยละ 98.6 มีโทรทัศน์ ร้อยละ 93.7 มีตู้เย็น และร้อยละ 87.9 มีโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 81.9 มีรถจักรยานยนต์ และร้อยละ 32.6 มีคอมพิวเตอร์ ตัวอย่างมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจเฉลี่ย 4.30 ชั่วโมงต่อวัน การพักผ่อนหย่อนใจที่เป็นประจำ 5 อย่าง คือ ดูโทรทัศน์ นอนเล่น/นั่งเล่น ฟังวิทยุ ออกกำลังกาย และอ่านหนังสือ ตัวอย่างร้อยละ 61.2 พักผ่อนหย่อนใจโดยการไปทัศนอาจร/ทัศนศึกษา ส่วนใหญ่ไปในประเทศ การรับข่าวสารและความเชื่อถือได้ของข่าวสาร ตัวอย่างส่วนใหญ่รับข่าวสารและเชื่อถือสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์เป็นหลัก ตัวอย่างเพียงร้อยละ 47.1 ติดตามข่าวสารการเมืองเป็นประจำ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองค่อนข้างน้อย เป็นสมาชิกพรรคการเมืองเพียงร้อยละ 2.9 แต่ไปใช้สิทธิ์ทางการเมืองทุกครั้ง ร้อยละ 84.8 ตัวอย่างคิดว่าปัญหาหลักของการเมือง คือ คุณภาพของนักการเมือง (ร้อยละ 84.7) และคิดว่าการเมืองมีผลต่อชีวิตของตนถึง ร้อยละ 68.0

2) คุณภาพชีวิตของคนไทย

- **คุณภาพชีวิตด้านการทำงาน** ตัวอย่างมีความพึงพอใจกับชีวิตการทำงานอยู่ในระดับมาก (คะแนน 8.01-8.38 จากคะแนนเต็ม 10) แสดงว่าคุณภาพชีวิตของคนไทยในด้านนี้อยู่ในระดับดี
- **คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว** ตัวอย่างมีความพึงพอใจกับชีวิตครอบครัวอยู่ในระดับสูงมากใกล้เคียงมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 8.99 จาก 10 คะแนน และแต่ละภาคมีคะแนนสูงใกล้เคียงกัน (คะแนน 8.79-9.13) แสดงว่าคุณภาพชีวิตของคนไทยด้านนี้อยู่ในระดับค่อนข้างดีมาก
- **คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม** ตัวอย่างมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 8.14 จาก 10 คะแนน) โดย

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าอีก 3 ภาค (คะแนนเฉลี่ย 7.66 และ 7.82 คะแนน ตามลำดับ) ส่วน 3 ภาคที่เหลือมีคะแนนเฉลี่ย 8.29-8.55 คะแนน แสดงว่า คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อยู่ในระดับดีและดีกว่าของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคกลาง

- **คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด** ตัวอย่างร้อยละ 36.3 ไม่เคยเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ และร้อยละ 66.8 ไม่เคยเจ็บป่วยเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลหรือคลินิก และค่าเฉลี่ยของการมีอาการผิดปกติทางจิตใจมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 20.21-35.19 แสดงว่า คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียดของคนไทยอยู่ในระดับไม่ดีนัก
- **คุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ปัจจุบัน** ตัวอย่างร้อยละ 51.9 เห็นว่าชีวิตปัจจุบันกับเมื่อ 5 ปีที่ผ่านมาเหมือนเดิมมีเพียง ร้อยละ 17.0 เห็นว่าเลวลง และร้อยละ 31.1 เห็นว่า ดีขึ้น และความคิดเห็นของตัวอย่างในแต่ละภาคใกล้เคียงกัน

7.2 ข้อเสนอแนะ

1) รัฐควรปรับปรุงภาวะเศรษฐกิจและการเมืองให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพราะตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ชีวิตดีขึ้นหรือเลวลงเป็นผลมาจากทางด้านเศรษฐกิจและผลสะท้อนจากการเมือง

2) ในด้านสิ่งแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน ตัวอย่างยังมีปัญหาสิ่งแวดล้อมทางเสียงจากยานพาหนะเกือบทุกภาคและความพึงพอใจในบริการของรัฐ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความยุติธรรมยังอยู่ในระดับไม่ดีนัก รัฐน่าจะได้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วย

3) รัฐน่าจะมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพชีวิตขั้นต่ำของคนไทย เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการดูแลคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นไปและสอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

2541. รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย ปี 2541. กรุงเทพฯ : เพิ่มเสริมกิจ

กระทรวงสาธารณสุขและคณะกรรมการประสานงานโครงการป้อนรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชน
ในชาติ (คปส.)

2529. การนำ อบรม. มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2540. แนวทางการวางระบบดัชนีชี้วัดเพื่อประเมินผลนโยบายกระจายความเจริญสู่
ภูมิภาค. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์

คณะกรรมการแผนพัฒนาระดับภูมิภาคและท้องถิ่นและศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2534. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2534-2539). กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด

ราชกิจจานุเบกษา (ฉบับกฤษฎีกา)

2540. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. 311, 55ก (11 ตุลาคม
2540)

วันเพ็ญ วอกลาง, สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และมนตรี เกิดมีมูล

2545. รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานครในยุคเศรษฐกิจ
ถดถอย. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัย

ศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ

2529. แผนพัฒนาชนบทในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (2530-2534)

กรุงเทพฯ : หจก. อรุณการพิมพ์

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2541. รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการสร้างและพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพและ
การพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม

- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2540. **งานโครงการและประมาณการวงเงินของ 8 กระทรวงหลักและ 2 หน่วยงาน
เสริมภายใต้ระบบ กนท. ปี 2540-2544.** กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์ จำกัด
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2540. **เครื่องชี้วัดความอยู่ดีมีสุขและการวิเคราะห์เชิงนโยบาย** (เอกสาร โรเนียว)
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศูนย์ประสานงานการพัฒนาชนบท
แห่งชาติ โครงการรณรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ
2528. **คู่มือและแบบสำรวจความจำเป็นพื้นฐาน (อปฐ).** กรุงเทพฯ
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศูนย์ประสานงานการพัฒนาชนบท
แห่งชาติ. โครงการรณรงค์คุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ
2537. **เครื่องชี้วัดและสังคม 2537.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรื
2532. **สมุดรายงานสถิติภาค ภาคเหนือ.** กรุงเทพฯ
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2541 ก. **รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ :
สำนักวิจัย
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2541 ข. **รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.**
กรุงเทพฯ : สำนักวิจัย
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2541 ค. **รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคเหนือ.** กรุงเทพฯ :
สำนักวิจัย
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2541 ง. **รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคใต้.** กรุงเทพฯ :
สำนักวิจัย
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2541 จ. **รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนในเขตเมืองภาคกลาง.** กรุงเทพฯ :
สำนักวิจัย

สิทธิเดช นิลสัมฤทธิ์ และคณะ

2549. รายงานการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของคนไทย : ผลจากการดำเนินการของรัฐ ภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัย

สุพรรณณี ไชยอำพร และสนิท สมัครการ

2534. **รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทย.**

กรุงเทพฯ : คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ภาษาอังกฤษ

Andrews, Frank, M. and Stephen B. Withney.

1976. *Social Indicators of Well-Being*. New York : Plenum Press.

Bradburn and David Caplovitz.

1965. *Report on Happiness*. Chicago: Aldine.

Day, Ralph L.

1978. “Beyond Social Indicators : Quality of Life at the Individual Level”. In *Marketing and the Quality of Life*. Fred D. Reynolds and Hiram C. Barksdale, eds., Chicago : American Marketing Association, 11-8.

Glenn, Norval D.

1985. “The Contribution of Marriage to the Psychological Well-Being of Males and Females”, *Journal of Marriage and the Family*. August, 594-600.

Gurin, G, J. Veroff and S. Feld

1960. *Americans View Their Mental Health*. New York : Basic Books.

Haring-Hidore, Marilyn et.al.

1985. “Marital Status and Subjective Well-Being : A Research Analysis”, *Journal of Marriage and the Family*, 947-53.

Liu, Ben-Chieh.

1974. “Quality of life Indicators : A Preliminary Investigation.” *Social Indicators Research*. 187-208.

Liu, Ben-Chieh.

1975a. “Quality of Life : Concept, Measure and Results.” *The American Journal of Economic and Sociology*, 34(1), 1-13.

Liu, Ben-Chieh.

1975b. *Quality of Life Indicators in U.S. Metropolitan Areas, 1970 : A Comprehensive Assessment*. Washington D.C.

Liu, Ben-Chieh.

1970c. *Quality of Life Indicators in U.S. Metropolitan Areas*. New York Praeger.

Orose Leelakulthanit.

1989. *Measuring Life Satisfaction in Thailand : A Marketing : Perspective*. Ph.D. Dissertation, School of Business, Indiana University

Rice, R.W., J.P. Near and R.G. Hunt.

1980. “The Job-Satisfaction/Life Satisfaction Relationship : A Review of Empirical Research.” *Basic and Applied Social Psychology*.

Rossi, Robert J. and Kevin J. Gilmartin,

1980. *The Handbook of Social Indicators*. New York : Gariand STTPM Press.

Wilson, W.

1967. Correlated Avowed Happiness.” *Psychological Bulletin*. 67, 294-304.

Zantra, A.

1983. “Social Resources and the Quality of Life,” *American Journal of Community Psychology*, 11, 275—90.

Zantra A. and Ann Hemple.

1984. “Subjective Well-Being and Physical Health : A Narrative Literature Review with Suggestions for Future Research,” *International Journal of Aging and Human Development*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข รายละเอียดการสุ่มตัวอย่าง

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์

หมายเลขแบบสอบถาม

หมู่ที่ ชื่อหมู่บ้าน.....

ตำบล.....

อำเภอ.....

จังหวัด.....

แบบสัมภาษณ์ โครงการวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตของคนไทย”

เริ่มเวลา

บ้านเลขที่

บันทึกโดยพนักงานสัมภาษณ์ (การสังเกต)

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. ลักษณะบ้าน

1. บ้านเดี่ยว 2 ชั้นขึ้นไป

2. บ้านเดี่ยวชั้นเดียว

3. ทาวน์เฮ้าส์

4. คอนโดมิเนียม / อพาร์ทเมนต์

5. แฟลต

6. ตึกแถว

7. ห้องแถว

8. อื่น ๆ (ระบุ)

3. สภาพบ้าน

1. วัสดุที่ใช้

1. ไม้

2. ปูน

3. ไม้และปูน

4. อื่น ๆ ระบุ.....

2. บริเวณบ้าน

1. มีบริเวณ

2. ไม่มีบริเวณ

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการอยู่ในจังหวัดที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน

1.1 ท่านเกิดที่จังหวัดนี้หรือไม่

1. ใช่

2. ไม่ใช่ จังหวัดที่เกิดคือจังหวัดอะไร (ระบุ)

1.2 ท่านอยู่ในจังหวัดนี้มากี่ปีแล้ว ปี

2. สิ่งแวดล้อม

2.1 ท่านคิดว่าในชีวิตประจำวัน สิ่งต่อไปนี้ เป็นปัญหาหรือมีผลกระทบต่อความรู้สึกของท่านมากน้อยเพียงใด (สังเกตเบื้องต้น ถ้าข้อใดไม่เข้าข่ายไม่ต้องถาม ให้บันทึกลงไปเลย)

ข้อความ	มาก	น้อย	ไม่มีปัญหา	ไม่เข้าข่าย
1. เสียงจากยานพาหนะ
2. เสียงรบกวนจากวิทยุ/ทีวี/การทะเลาะเบาะแว้งของชาวบ้าน
3. แหล่งน้ำใกล้บ้านเน่าเสีย ส่งกลิ่นเหม็น
4. สถานประกอบการใกล้บ้านปล่อยของเสีย/ส่งกลิ่นเหม็น/ทำเสียงดัง
5. บริเวณรอบ ๆ บ้านมีกลิ่นของเศษขยะมูลฝอย
6. ถนนหนทางที่จะเข้าบ้านทรุด ชำรุด เดินลำบาก
7. อากาศบริเวณบ้านมีควันดำ ทั้งจากรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ และอื่น ๆ
8. บริเวณใกล้บ้านมีสถานเรียงรมย์ทำให้เห็นภาพไม่ดีอยู่เรื่อย
9. อื่น ๆ (ระบุ)

2.2 ท่านคิดว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของท่านมากที่สุด (โปรดระบุ 3 อันดับ)

อันดับ 1

อันดับ 2

อันดับ 3

2.3 โดยรวมท่านมีความพึงพอใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดนี้มากน้อยเพียงใด

(คะแนน 0-10)

3. ชีวิตประจำวัน

3.1 ท่านได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด และท่านคิดว่ามีความน่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด

โดยให้คะแนน	5 = เชื่อถือได้มากที่สุด	4 = เชื่อถือได้มาก
	3 = เชื่อถือได้ปานกลาง	2 = เชื่อถือได้น้อย
	1 = เชื่อถือได้น้อยมาก/ไม่น่าเชื่อถือ	

ข้อความ	ประจำ	ค่อนข้างบ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย	คะแนนความน่าเชื่อถือได้
1. โทรทัศน์
2. วิทยุ
3. หนังสือพิมพ์ (จำนวน ฉบับ)
4. นิตยสาร
5. บุคคล
6. อินเทอร์เน็ต
7. อื่น ๆ (ระบุ)

3.2 ความต้องการหรือโอกาสเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติม

1. ท่านต้องการศึกษาต่อหรือหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่

1. ต้องการ

2. ไม่ต้องการ

2. ท่านมีโอกาสที่จะศึกษาต่อหรือหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่

1. มีโอกาส

2. ไม่มีโอกาส

3.3 ท่านมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจ (ไม่รวมเวลานอน) โดยเฉลี่ย/วัน

1. วันปกติ ชั่วโมง

2. วันเสาร์ – อาทิตย์/วันหยุด ชั่วโมง

3.4 ในการพักผ่อนหย่อนใจ ท่านทำกิจกรรมอะไรบ้าง

กิจกรรม	ประจำ	ค่อนข้างบ่อย	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย
1. ดูโทรทัศน์
2. ฟังวิทยุ
3. ฟังเพลงจากเครื่องเสียง
4. ดูวิดีโอ/วีซีดี/ดีวีดี
5. อ่านหนังสือ
6. เล่นอินเทอร์เน็ต
7. เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์
8. ทำสวน/ปลูกต้นไม้
9. ออกกำลังกาย
10. ไปเดินดูสินค้า
11. ไปงานเลี้ยง (สังสรรค์)
12. ไปดูภาพยนตร์
13. ไปดูกีฬา
14. ไปดูคอนเสิร์ต
15. ไปสถานเริงรมย์
16. นอนเล่น/นั่งเล่น
17. อื่น ๆ (ระบุ)
.....				

3.5 ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านเคยไปทัศนอาจร/ทัศนศึกษาบ้างหรือไม่

1. เคยไป 2. ไม่เคยไป (ข้ามไปถามข้อ 3.6)
1. ในจังหวัดที่อยู่ จำนวน ครั้ง
2. ต่างจังหวัด (ระบุจังหวัด) จำนวน ครั้ง
3. ต่างประเทศ (ระบุประเทศ) จำนวน ครั้ง

3.6 โดยรวมท่านพึงพอใจกับเวลาและกิจกรรมในการพักผ่อนหย่อนใจมากน้อยเพียงใด (คะแนน 0-10)

3.7 โปรดแสดงความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

5 = เห็นด้วยมาก	4 = เห็นด้วย	3 = เห็นด้วยบ้าง
2 = ไม่เห็นด้วย	1 = ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	

	คะแนน
1. สินค้าประเภทอาหารมีราคาแพง
2. สินค้าประเภทเครื่องนุ่งห่มมีราคาแพง
3. สินค้าประเภทยารักษาโรคมีราคาแพง
4. สินค้าทางด้านสาธารณูปโภค เช่น ค่าโทรศัพท์ ไฟฟ้า ประปา มีราคาแพง
5. ค่ารถโดยสารประจำทางมีราคาเหมาะสม
6. ท่านพอใจกับการบริการประชาชน (เช่น งานทะเบียนราษฎร ดูแลความสะดวก) ของหน่วยงานต่าง ๆ
7. ชีวิตของท่านและคนในครอบครัวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. ละแวกบ้านของท่านมีความปลอดภัย ไม่มีโจรผู้ร้าย
9. ละแวกบ้านของท่านมีคนติดยาเสพติด
10. ทุกวันนี้บ้านเมืองปลอดภัย ไม่มีโจรผู้ร้าย
11. กฎหมายไทยมีความยุติธรรม
12. การศึกษาภาคบังคับทำให้คนไทยมีคุณภาพ
13. โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐให้บริการที่ดี
14. เส้นทางคมนาคมระหว่างอำเภอ/จังหวัด มีความสะดวก
15. ท่านพอใจกับสาธารณูปโภคโดยรวมของพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน
16. ท่านพอใจกับสภาพสังคมโดยรวมของพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน
17. โดยรวมท่านพอใจกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันมากน้อยเพียงใด (คะแนน 0-10)

3.8 จากห้าปีที่ผ่านมา ท่านมีชีวิตที่ดีขึ้นหรือไม่

- 1. เลวลง เนื่องจาก
- 2. เหมือนเดิม
- 3. ดีขึ้น เนื่องจาก

4. คุณภาพชีวิตด้านการงาน

4.1 ปัจจุบันท่านทำงานที่มีรายได้อยู่หรือไม่

1. ทำงาน

2. ไม่ได้ทำงาน

ท่านทำงานอาชีพอะไร

1. เกษตรกรรม

5. ค้าขาย

2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

6. รับจ้าง/กรรมกร

3. ลูกจ้างเอกชน

7. แม่บ้าน

4. ประกอบธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็ก

8. อื่น ๆ (ระบุ)

ระยะเวลาในการทำงาน ปี

4.2 โปรดแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานในปัจจุบันของท่าน (นิสิต/นักศึกษา/ผู้เกษียณอายุ/แม่บ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง/ผู้ไม่มีงานทำ ไม่ต้องสัมภาษณ์)

กรุณาให้คะแนนจาก 1 ถึง 5 โดยที่ 5 = ใ้มากที่สุด 4 = ใ้มาก 3 = ใ้ 2 = ใ้ไม่ใ้ 1 = ใ้ไม่ใ้ที่สุด

	คะแนน
1. ท่านอยากทำงาน/อาชีพที่ทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ
2. ท่านมีโอกาสก้าวหน้าในงาน/อาชีพ หรือจะมีโอกาสขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้นได้ในอนาคต
3. ท่านรู้สึกภูมิใจในงาน/อาชีพของท่าน
4. งาน/อาชีพของท่านมีความมั่นคงพอ
5. ท่านพึงพอใจกับรายได้ที่ได้จากการทำงาน/อาชีพของท่าน
6. สภาพแวดล้อมในการทำงาน/ประกอบอาชีพ ทำให้ท่านกระตือรือร้นในการทำงาน
7. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงาน/อาชีพ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของท่านเป็นไปด้วยดี
8. ท่านรู้สึกสนุกกับงาน/อาชีพ
9. โดยรวมท่านพึงพอใจกับชีวิตการทำงานมากน้อยเพียงใด (คะแนน 0-10)

4.3 คำถามข้อ 1-4 ข้างล่างนี้ สำหรับแม่บ้านที่ไม่ได้รับจ้าง (เน้นอาชีพแม่บ้านที่อยู่บ้าน โดยมีได้ทำการค้าหรือกิจการใด ๆ)

1. ทุกวันนี้ท่านเป็นแม่บ้าน โดย

1. ทำงานบ้านเองทั้งหมด

2. ทำงานบ้านเองโดยมีผู้ช่วย

3. ดูแลการทำงานบ้านโดยไม่ได้ทำเองเลย

2. ท่านรู้สึกอย่างไรกับการเป็นแม่บ้าน

1. พอใจ

2. เฉย ๆ

3. เบื่อ

4. เบื่อมาก

3. ท่านมีกิจกรรมพิเศษนอกบ้านหรือไม่ อะไรบ้าง

1. ไม่มี

2. มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ↴

1. เป็นสมาชิกชมรมแม่บ้าน

2. เป็นสมาชิกสมาคมเพื่อการกุศล เช่น กาชาด

3. เป็นสมาชิกสมาคมสตรีและอื่น ๆ

4. เป็นสมาชิกชมรมกีฬา

5. เป็นสมาชิกชมรมทางศาสนา

6. เป็นสมาชิกชมรมอื่น ๆ เช่น ชมรมปลูกต้นไม้

4. ถ้าท่านเลือกได้ ท่านต้องการไปทำอาชีพอื่นหรือไม่

1. ไม่ต้องการ

2. ต้องการ ↴

1. ไปได้ จะไปประกอบอาชีพ.....

2. ไปไม่ได้ เพราะ

5. คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด

5.1 ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านเจ็บป่วยเล็กน้อยบ้างหรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย ประมาณ ครั้ง

5.2 ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านเจ็บป่วยต้องเข้ารักษาตัวอยู่ที่คลินิก หรือโรงพยาบาล บ้างหรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย ประมาณ ครั้ง

5.3 ท่านมีโรคประจำตัวหรือไม่

1. ไม่มี

2. มี (ระบุโรค)

5.4 ระหว่าง 15 วันที่ผ่านมา ท่านเคยมีอาการเหล่านี้เป็นประจำหรือไม่

<u>อาการ</u>	<u>เคย</u>	<u>ไม่เคย</u>
1. มีปัญหาเกี่ยวกับการนอนไม่หลับ
2. รู้สึกเจ็บที่นั่น ปวดที่นี่ โดยไม่ทราบสาเหตุ
3. อยู่เฉย ๆ แล้วรู้สึกใจสั่น หรือหัวใจผิดปกติธรรมดา
4. มักเบื่ออาหาร หรือทานข้าวไม่ลง เมื่อมีปัญหาที่ท่านแก้ไขไม่ตก
5. มีอาการผิดปกติเกี่ยวกับท้อง เช่น ปวดท้อง ท้องเสีย โดยไม่ทราบสาเหตุ หรือไม่ได้เกิดจากอาหารเป็นพิษ
6. เจ็บป่วยจนมีผลกระทบต่อการทำงานของ ท่าน
7. มักมีเรื่องกลุ้มใจ
8. รู้สึกหงุดหงิด และ โกรธง่าย

6. ลักษณะทั่วไปของครอบครัวของท่าน

6.1 บ้านที่อยู่เป็นของใคร

1. ของท่าน หรือคู่สมรส

กำลังอยู่ในระยะเวลาเช่าซื้อหรือไม่

1. อยู่ เหลือระยะเวลาที่ผ่อน ปี

2. ไม่อยู่

2. ของบิดา มารดา/ญาติ

3. บ้านพักข้าราชการ/พนักงาน

4. บ้านเช่า

5. อื่น ๆ (ระบุ)

6.2 บ้านที่ท่านอยู่ อยู่ในที่ดินของใคร

1. ของท่าน หรือคู่สมรส

2. ของบิดา มารดา/ญาติ

3.เช่าที่ดิน

4. อื่น ๆ (ระบุ)

6.3 จำนวนคนในบ้านทั้งหมด คน (ไม่รวมคนรับใช้)

6.4 ท่านอยู่ในฐานะใดของครอบครัว

1. หัวหน้าครอบครัว

2. คู่สมรส

3. บุตร

4. ผู้อาศัย

6.5 สถานภาพสมรส

- 1. โสด
- 2. สมรส อยู่ด้วยกัน
- 3. สมรส ไม่ได้อยู่ด้วยกัน
- 4. หย่าร้าง/แยกกันอยู่
- 5. ม่าย

6.6 ถ้าท่านเดือดร้อนท่านพึ่งใครมากที่สุด (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับแรก 1 = สำคัญมากที่สุด)

- 1. คู่สมรส
- 8. พึ่งตนเอง
- 2. ลูก
- 9.ญาติอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้
- 3. บิดา/มารดาของท่าน
- 10. เพื่อน
- 4. บิดา/มารดาของคู่สมรส
- 11. ผู้นำศาสนา
- 5. พี่น้อง (บิดาและมารดาเดียวกัน, บิดหรือมารดาเดียวกัน)
- 12. เจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 6. ปู่ ย่า ตา ยาย
- 13. อื่น ๆ (ระบุ).....
- 7. ลุง ป้า น้า อา

7. คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว

โปรดแสดงความคิดเห็นต่อครอบครัวของท่าน

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด/ ไม่เห็นด้วย
1. คนในครอบครัวของท่านมีความรับผิดชอบต่อกัน
2. สมาชิกในครอบครัวของท่านไว้ใจซึ่งกันและกัน
3. ท่านภูมิใจในครอบครัวของท่าน
4. สมาชิกในครอบครัวของท่านปรองดองกัน
5. คนในครอบครัวของท่านปรึกษาหารือร่วมกัน
6. ท่านได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวของท่าน
7. สมาชิกในครอบครัวของท่านช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
8. ท่านมีความสำคัญต่อครอบครัวของท่าน
9. คนในครอบครัวของท่านมีความผูกพันต่อกัน
10. โดยรวมท่านพึงพอใจกับชีวิตครอบครัวมากน้อยเพียงใด (คะแนน 0-10)				

8. การมีส่วนร่วมทางการเมือง

1. ท่านติดตามข่าวสารทางการเมืองหรือไม่

1. ไม่เคยเลย 2. นาน ๆ ครั้ง

3. ค่อนข้างบ่อย 4. ประจำ

2. ถ้าท่านติดตามข่าวสารการเมือง ท่านติดตามจากสื่อชนิดใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. หนังสือพิมพ์ 2. เพื่อนบ้าน 3. โทรทัศน์

4. รายงานฉบับพิเศษ 5. วิทยุ 6. อินเทอร์เน็ต

7. อื่น ๆ (ระบุ)

3. ท่านแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองกับคนใกล้ชิดมากน้อยเพียงใด

1. ไม่เคยแลกเปลี่ยน 2. เป็นบางครั้ง 3. ค่อนข้างบ่อย

4. ประจำ 5. อื่น ๆ (ระบุ)

4. ปัจจุบันท่านเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือไม่

1. เป็น 2. ไม่ได้เป็น

5. ท่านเคยไปใช้สิทธิเลือกตั้ง (เช่น เลือก สจ./สข./สก./สท. หรือ สส./สว.) มากน้อยเพียงใด

1. ไม่เคยเลย 2. เป็นบางครั้ง 3. ค่อนข้างบ่อย

4. ทุกครั้ง 5. อื่น ๆ (ระบุ)

6. ท่านคิดว่าการเมืองสามารถทำให้ประเทศพัฒนา/ดีขึ้น หรือไม่

1. ดีขึ้น 2. เหมือนเดิม 3. ไม่ดีขึ้น

4. ไม่ทราบ/ไม่มีความเห็น 5. ไม่แน่ใจ

7. ท่านคิดว่าปัญหาหลักของการเมืองมีอะไรบ้าง

.....
.....

8. ท่านคิดว่าการเมืองมีผลต่อการดำเนินชีวิตของท่าน หรือไม่

1. มี 2. ไม่มี 3. ไม่แน่ใจ 4. ไม่มีความเห็น/ไม่ทราบ

9. ท่านคิดว่าประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างไร (ระบุ)

.....
.....

ส่วนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำลงในช่องว่าง

1. อายุ ปี

2. การศึกษา

1. ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 2. ประถมศึกษาปีที่ 6 3. มัธยมศึกษาปีที่ 3
 4. มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช. 5. อนุปริญญา หรือ ปวส. 6. ปริญญาตรี
 7. สูงกว่าปริญญาตรี

3. รายได้ของท่านเฉลี่ยต่อเดือน บาท

4. รายได้ครัวเรือนต่อเดือน บาท

5. รายจ่ายของครอบครัวของท่านเฉลี่ยต่อเดือน บาท

6. ท่านมีเงินออม (เหลือจากค่าใช้จ่าย) หรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

7. ท่านมีหนี้สินหรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

☐ 1. หลักพัน	☐ 2. หลักหมื่น
☐ 3. หลักแสน	☐ 4. หลักล้าน

8. หนี้สินในปัจจุบันของท่านมีอะไรบ้าง

1. ผ่อนชำระเช่าซื้อบ้าน 2. ผ่อนส่งรถยนต์
 3. อื่น ๆ (ระบุ)

9. ท่านมีภาระต้องเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวที่ไม่มีรายได้หรือไม่

1. ไม่มี 2. มี

☐ 1. บิดา	☐ 2. มารดา
☐ 3. บุตร คน	อายุ ปี
☐ 4. อื่น ๆ (ระบุ)	จำนวน คน

10. สิ่งต่อไปนี้ท่านมีหรือไม่

	<u>จำนวน</u>		<u>จำนวน</u>
1. โทรทัศน์ (สี)	13. โทรศัพท์บ้าน
2. วิทยุ, เทป	14. โทรศัพท์มือถือ
3. สเตอริโอ	15. คอมพิวเตอร์
4. วีดีโอ/วีซีดี/ดีวีดี	16. กล้องถ่ายวีดีโอ/วีซีดี/ดีวีดี
5. ตู้เย็น	17. กล้องถ่ายรูป (ฟิล์ม)
6. เครื่องปรับอากาศ	18. กล้องถ่ายรูปดิจิทัล
7. เครื่องซักผ้า	19. เรือ
8. เครื่องอบผ้า	20. รถเก๋ง
9. เต้าไมโครเวฟ	21. รถปิคอัพ
10. เตอบ	22. รถจักรยานยนต์
11. เครื่องล้างจาน	23. รถจักรยาน
12. เครื่องดูดฝุ่น	24. อื่น ๆ (ระบุ)

สัมภาษณ์เสร็จเวลา

ผู้สัมภาษณ์

วันที่สัมภาษณ์

ผู้ตรวจแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

รายละเอียดการสุ่มตัวอย่าง

รายละเอียดการสุ่มตัวอย่าง

1. กรุงเทพมหานคร

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเหน็บ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
1	กรุงเทพฯ		มีนบุรี		แสนแสบ	005	05	10
2	กรุงเทพฯ		ลาดกระบัง		ลาดกระบัง	007	02	10
3	กรุงเทพฯ		ประเวศ		หนองบอน	010	01	10
4	กรุงเทพฯ		บางนา		บางนา	020	01	10
5	กรุงเทพฯ		คลองสามวา		สามวาตะวันตก	004	01	10
6	กรุงเทพฯ		บางขุนเทียน		ท่าข้าม	013	02	10
7	กรุงเทพฯ		ราษฎร์บูรณะ		ราษฎร์บูรณะ	019	01	10
8	กรุงเทพฯ		หนองแขม		หนองค้างพลู	020	01	10
9	กรุงเทพฯ		ทวีวัฒนา		ทวีวัฒนา	005	02	10
10	กรุงเทพฯ		จอมทอง		จอมทอง	005	02	10
11	กรุงเทพฯ		สวนหลวง		สวนหลวง	001	02	10
12	กรุงเทพฯ		พระโขนง		บางจาก	034	01	10
13	กรุงเทพฯ		ลาดพร้าว		ลาดพร้าว	004	02	10
14	กรุงเทพฯ		สายไหม		คลองถนน	014	01	10
15	กรุงเทพฯ		คันนายาว		คันนายาว	009	02	10
16	กรุงเทพฯ		ทุ่งครุ		ทุ่งครุ	006	01	10
17	กรุงเทพฯ		บางบอน		บางบอน	003	01	10
18	กรุงเทพฯ		คลองตัน		บางระมาด	006	01	10
19	กรุงเทพฯ		บางกอกใหญ่		วัดท่าพระ	004	01	10
20	กรุงเทพฯ		บางแค		หลักสอง	009	02	10
21	กรุงเทพฯ		วัฒนา		คลองตันเหนือ	003	02	10
22	กรุงเทพฯ		คลองเตย		พระโขนง	004	01	10
23	กรุงเทพฯ		ปทุมวัน		รองเมือง	014	01	10
24	กรุงเทพฯ		ราชเทวี		ทุ่งพญาไท	015	01	10
25	กรุงเทพฯ		ป้อมปราบ		วัดโสมนัส	003	01	10
26	กรุงเทพฯ		สาทร		ทุ่งมหาเมฆ	005	01	10
27	กรุงเทพฯ		บางคอแหลม		บางคอแหลม	016	02	10
28	กรุงเทพฯ		คลองสาน		บางลำพูล่าง	007	02	10
29	กรุงเทพฯ		ยานนาวา		บางโพธิ์พวง	016	01	10
30	กรุงเทพฯ		ธนบุรี		บางยี่เรือ	008	02	10
							รวม	300

2. สมุทรปราการ

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
	เทศบาลเมือง							
1	เมืองสมุทรปราการ		เมือง		ปากน้ำ	001	02	10
2						005	01	10
3						015	02	10
4						020	01	10
5						030	02	10
6						034	03	10
7	เมืองพระประแดง		พระประแดง		พระประแดง	002	03	10
8						002	01	10
9						003	02	10
10						004	01	10
11						005	02	10
	เทศบาลตำบล							
12	ลัดหลวง		พระประแดง		บางพึ่ง	010	01	10
13						018	02	10
14						021	03	10
15					บางจาก	011	02	10
16	คลองด่าน		บางบ่อ		คลองด่าน	004	02	10
17	ด่านสำโรง				สำโรงเหนือ	046	03	10
18	สำโรงเหนือ				สำโรงเหนือ	005	03	10
19	บางเมือง				บางเมืองใหม่	012	02	10
20					บางเมือง	016	02	10
21					เทพารักษ์	007	01	10
22	พระสมุทรเจดีย์				ปากคลองบางปลากด	008	01	10
23	บางเสาธง				บางเสาธง	017	03	10
24	สำโรงใต้				สำโรง	021	03	10
25					สำโรงกลาง	001	02	10
26					สำโรงใต้	015	01	10
27					บางหญ้าแพรก	009	02	10
28	บางปู		เมือง		ท้ายบ้าน	018	01	10
29					ท้ายบ้านใหม่	022	02	10
30					บางปูใหม่	001	01	10
							รวม	300

3. จังหวัด นครปฐม

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเหนือบ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
	เทศบาลเมือง							
1	เทศบาลนคร		เมือง		พระปฐมเจดีย์	001	02	20
2						003	03	20
3						006	01	20
4						014	02	20
5						016	03	20
6						019	02	20
7						022	01	20
8						006	03	20
9						004	01	20
	เทศบาลตำบล							
10	ธรรมศาลา		เมือง		ธรรมศาลา	001	01	20
11	โพรงมะเดื่อ		เมือง		โพรงมะเดื่อ	001	03	20
12	คอนยายหอม		เมือง		คอนยายหอม	003	01	20
13	บางเลน		บางเลน		บางเลน	001	02	20
14	อ้อมใหญ่		สามพราน		อ้อมใหญ่	014	02	20
15	สามพราน		สามพราน		ท่าตลาด	007	03	20
							รวม	300

4. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตแจ้งนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
	เทศบาลเมือง							
1	พระนครศรีอยุธยา		พระนครศรีอยุธยา		ประตูชัย	001	02	20
2						006	02	20
3						010	03	20
4						015	02	20
5					ท่าवासูกกรี	002	02	20
6					หอรัตนชัย	002	01	20
7					หัวรอ	005	02	20
	เทศบาลตำบล							
8	พระอินทร์ราชา		บางปะอิน		เชียงรากน้อย	002	03	20
9	มหาพรหมณ์		บางบาล		มหาพรหมณ์	001	02	20
10	นครหลวง		นครหลวง		บางระกำ	001	01	20
11	อโยธยา		พระนครศรีอยุธยา		ไผ่ลิง	009	03	20
12	ลาดชะโด		ผักไห่		หนองน้ำใหญ่	004	01	20
13	ลำตาเสา		วังน้อย		ลำตาเสา	006	02	20
14	บ้านสร้าง		บางปะอิน		บ้านสร้าง	003	01	20
15	ท่าเรือ		ท่าเรือ		ท่าเรือ	005	01	20
							รวม	300

5. จังหวัด ราชบุรี

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล/หมู่บ้าน	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเหนือบ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
	เทศบาลเมือง							
1	ราชบุรี		เมือง			002	01	20
2						016	01	20
3						022	03	20
4	บ้านโป่ง		บ้านโป่ง			001	03	20
5						009	01	20
6	โพธาราม		โพธาราม			001	03	20
	เทศบาลตำบล							
7	บ้านเลือก		โพธาราม		บ้านเลือก	003	03	20
8	ศรีดอนไผ่		ดำเนินสะดวก		ศรีสุราษฎร์	001	01	20
9	ชัยป่าหวาย		สวนผึ้ง		ป่าหวาย	001	01	20
10	ท่าผา		บ้านโป่ง		ท่าผา	006	01	20
11					ปากแรด	002	03	20
12	หลักเมือง		เมือง		พงสวาย	005	02	20
13	ห้วยชินสีห์		เมือง		อ่างทอง	001	01	20
14	โพหัก		บางแพ		โพหัก	004	03	20
15	บางแพ		บางแพ		บางแพ	003	03	20
							รวม	300

6. จังหวัด ชลบุรี

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนกนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
	เทศบาลเมือง							
1	ชลบุรี		เมือง		บ้านโจด	005	03	10
2					บางปลาสร้อย	002	03	10
3						013	02	10
4	พัทยา		พัทยา		นาเกลือ	001	03	10
5					หนองปรือ	003	02	10
6					หนองปลาไหล	001	02	10
7					บางละมุง	001	01	10
8					พนัสนิคม	002	02	10
9					บ้านบึง	006	01	10
10					แสนสุข	008	02	10
11						017	03	10
12						028	03	10
	เทศบาลตำบล							
13	อ่าวอุดม		ศรีราชา		สุรศักดิ์	023	03	10
14					หนองขาม	009	02	10
15						010	02	10
16	บางพระ		ศรีราชา		บางพระ	005	03	10
17	แหลมฉบัง		ศรีราชา		ทุ่งสุขลา	018	01	10
18			บางละมุง		บางละมุง	003	02	10
19	บางละมุง		บางละมุง		บางละมุง	013	03	10
20	ห้วยใหญ่		บางละมุง		ห้วยใหญ่	002	01	10
21						012	02	10
22	สัตหีบ		สัตหีบ		สัตหีบ	001	02	10
23						015	02	10
24	บางเสร่		สัตหีบ		บางเสร่	005	02	10
25	หนองตำลึง		เมือง		หนองตำลึง	003	03	10
26	บางทราย		เมือง		บางทราย	009	02	10
27	อ่างศิลา		เมือง		ห้วยกะปิ	003	03	10
28					อ่างศิลา	004	01	10
29	บ้านสวน		เมือง		บ้านสวน	017	03	10
30						045	02	10
							aau	300

7 จังหวัดพิษณุโลก

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนกนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
เทศบาลเมือง								
1	เทศบาลเมือง	01	เมืองพิษณุโลก	01	ในเมือง	02	01	10
2						004	02	10
3						006	02	10
4						010	01	10
5						013	02	10
6						020	03	10
7						023	02	10
8						026	01	10
9						028	01	10
10						031	03	10
11						035	03	10
12						037	01	10
13						041	03	10
14						043	03	10
15						047	03	10
16						053	02	10
17						058	03	10
18						059	02	10
19						061	01	10
20						063	02	10
เทศบาลตำบล								
1	นครไทย		นครไทย		นครไทย	001	03	10
2						005	01	10
3	ป่าแดง		ชาติตระการ		ป่าแดง	004	01	10
4	บางระกำ		บางระกำ		บางระกำ	003	02	10
5	บางกระทุ่ม		บางกระทุ่ม		บางกระทุ่ม	001	03	10
6	เนินกุ่ม				เนินกุ่ม	003	01	10
7					วัดตายน	002	01	10
8	วัดโบสถ์		วัดโบสถ์		วัดโบสถ์	001	02	10
9					ท้อแท้	001	01	10
10	เนินมะปราง		เนินมะปราง		เนินมะปราง	001	01	10
							รวม	300

8. จังหวัด อุดรดิตถ์

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	dime	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนกนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
เทศบาลเมือง								
1	เทศบาลเมือง	01	เมืองอุดรดิตถ์	01	ท่าอิฐ	002	02	10
2						003	01	10
3						005	03	10
4						006	03	10
5						007	01	10
6						009	03	10
7						010	01	10
8						011	03	10
9						013	02	10
10						014	01	10
11						015	01	10
12						016	02	10
13						017	02	10
14						018	01	10
15						019	02	10
16						020	03	10
17						021	02	10
เทศบาลตำบล								
1	วังกระพือ		เมือง		วังกระพือ	002	03	10
2	บ้านค่านาขาม				บ้านค่านาขาม	002	03	10
3	ตรอน		ตรอน		วังแดง	001	02	10
4	ท่าปลา		ท่าปลา		ท่าปลา	001	03	10
5	ร่วมจิตร				ร่วมจิตร	002	01	10
6	น้ำปาด		น้ำปาด		แสนคอ	002	02	10
7	บ้านโคก		บ้านโคก		บ้านโคก	002	01	10
8	ในเมือง		พิชัย		ในเมือง	002	01	10
9	ท่าสัก				ท่าสัก	001	01	10
10	ศรีนพมาศ		ลับแล		ศรีนพมาศ	003	01	10
11	หัวดง				แม่พลู	003	01	10
12	ทุ่งยั้ง				ทุ่งยั้ง	002	01	10
13	ทองแสนขัน		ทองแสนขัน		บ่อทอง	002	02	10
							รวม	300

9. จังหวัดเชียงใหม่

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตแจ้งนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
1	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ศรีภูมิ	004	03	10
2	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ศรีภูมิ	010	01	10
3	เทศบาลเมือง				ศรีภูมิ	021	01	10
4	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		หายยา	001	02	10
5	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		หายยา	007	01	10
6	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		หายยา	011	03	10
7	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างคลาน	002	02	10
8	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างคลาน	006	01	10
9	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างคลาน	017	03	10
10	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		วัดเกต	005	03	10
11	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		วัดเกต	015	01	10
12	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		วัดเกต	023	02	10
13	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างเผือก	002	03	10
14	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างเผือก	007	03	10
15	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างเผือก	019	02	10
16	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ช้างเผือก	028	02	10
17	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		สุเทพ	017	03	10
18	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		สุเทพ	021	01	10
19	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		qrnw	030	01	10
20	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		หนองหอย	007	01	10
21	เทศบาลเมือง		เมืองเชียงใหม่		ป่าตัน	002	01	10
	เทศบาลตำบล							
1	ช้างเผือก		เมือง		ช้างเผือก	038	01	10
2	สันมหาพน		แม่แตง		สันมหาพน	001	03	10
3	เมืองแกนพัฒนา		แม่แตง		อินทนิล	005	01	10
4	บ้านกลาง		สันป่าตอง		มะขุมหวาน	001	03	10
5	สันทรายหลวง		สันทราย		สันทรายน้อย	001	01	10
6	แม่โจ้		สันทราย		หนองหาร	005	01	10
7	แม่อาขย		แม่อาขย		มะลิกา	003	02	10
8	ท่ามะเคือ		คอยเต่า		มีดกา	001	01	10
9	ไชยปราการ		ไชยปราการ		ศรีดงเย็น	001	02	10
							รวม	300

10. จังหวัด นครราชสีมา

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตถนน	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
เทศบาลเมือง								
1	เมือง	01	เมือง	01	ในเมือง	001	02	10
2						004	02	10
3						009	03	10
4						012	03	10
5						024	02	10
6						028	03	10
7						034	02	10
8						038	01	10
9				02	โพธิ์กลาง	004	02	10
10				03	หนองกระบก	003	03	10
11						013	01	10
12				07	ปรุใหญ่	006	03	10
13				08	หมื่นไวย	004	03	10
14				10	หนองไผ่ล้อม	005	01	10
15						012	02	10
16				12	บ้านเกาะ	005	03	10
17						015	02	10
18						018	01	10
เทศบาลตำบล								
1	จอหอ		เมือง		จอหอ	001	01	10
2	ไทยโยคไชยวาล		ครบุรี		ครบุรี	001	03	10
3	เสิงสาง		เสิงสาง		เสิงสาง	004	02	10
4	โชคชัย		โชคชัย		โชคชัย	002	01	10
5	ค่านขุนทด		ค่านขุนทด		ค่านขุนทด	003	01	10
6	โนนสูง		โนนสูง		โนนสูง	005	02	10
7	ประทาย		ประทาย		ประทาย	002	03	10
8	เมืองปัก		ปักธงชัย		ปักธงชัย	001	01	10
9	ชุมพวง		ชุมพวง		ชุมพวง	003	01	10
10	ขามทะเลสอ		ขามทะเลสอ		ขามทะเลสอ	002	02	10
11	สีคิ้ว		สีคิ้ว		มิตรภาพ	001	03	10
12	ปากช่อง		ปากช่อง		ปากช่อง	002	01	10
							รวม	300

11. จังหวัด อุบลราชธานี

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนกนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
เทศบาลเมือง								
1	เมือง	01	เมือง	01	ในเมือง	001	01	10
2						004	02	10
3						005	02	10
4						007	01	10
5						010	02	10
6						011	03	10
7						015	03	10
8						017	02	10
9						021	03	10
10						022	01	10
11						026	03	10
12						030	01	10
13						034	03	10
14						038	01	10
15						039	03	10
16						040	01	10
17						046	02	10
18						049	02	10
19						052	03	10
20						056	02	10
เทศบาลตำบล								
1	ศรีเชียงใหม่		ศรีเชียงใหม่		นาคำ	002	02	10
2	เขื่องใน		เขื่องใน		เขื่องใน	001	03	10
3	เมืองเดช		เดชอุดม		เมืองเดช	003	03	10
4	นาสว่าง				นาสว่าง	001	01	10
5	นาจะหลวย		นาจะหลวย		นาจะหลวย	002	01	10
6	ตระกาศพืชผล		ตระกาศพืชผล		บุहु	001	02	10
7	ม่วงสามสิบ		ม่วงสามสิบ		ม่วงสามสิบ	002	03	10
8	วารินชำราบ		วารินชำราบ		วารินชำราบ	006	03	10
9	พิบูลมังสาหาร		พิบูลมังสาหาร		พิบูลมังสาหาร	003	03	10
10	อ่างศิลา				อ่างศิลา	001	02	10
							รวม	300

12. จังหวัดหนองคาย

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนกนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
เทศบาลเมือง								
1	เมือง	01	เมือง	01	ในเมือง	001	01	10
2						002	02	10
3						003	01	10
4						005	03	10
5						007	03	10
6						008	02	10
7						010	02	10
8						011	01	10
9				02	มีชัย	013	01	10
10						001	02	10
11						003	03	10
12						005	02	10
13				03	โพธิ์ชัย	002	01	10
14						003	01	10
15						004	03	10
16						006	03	10
17				07	หาดคำ	001	02	10
18						002	01	10
19					หนองกอมเกาะ	001	02	10
20				16	หนองกอมเกาะ	002	02	10
เทศบาลตำบล								
1	เวียงคุก		เมือง		เวียงคุก	002	02	10
2	ท่าบ่อ		ท่าบ่อ		ท่าบ่อ	004	01	10
3	บึงกาฬ		บึงกาฬ		วิเศษ	001	03	10
4	พรเจริญ		พรเจริญ		พรเจริญ	001	02	10
5	โซ่พิสัย		โซ่พิสัย		โซ่พิสัย	003	01	10
6	ศรีเชียงใหม่		ศรีเชียงใหม่		พานพร้าว	001	02	10
7	ศรีพนา		เซกา		เซกา	001	03	10
8	ปากคาด		ปากคาด		ปากคาด	001	03	10
9	บึงโขงหลง		บึงโขงหลง		บึงโขงหลง	002	03	10
					โพธิ์หมากแข้ง			
10	ศรีวิสัย		ศรีวิสัย		ศรีวิสัย	002	03	10
							รวม	300

13. จังหวัดชุมพร

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตแจ้งนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
1	เทศบาลเมืองชุมพร		เมือง		ท่าตะเภา	011	02	20
2	เทศบาลเมืองชุมพร		เมือง		ตากแดด	001	01	20
3	เทศบาลเมืองชุมพร		เมือง		บางหมาก	003	03	20
4	เทศบาลตำบลปากน้ำ		เมือง		ปากน้ำ	007	01	20
5	เทศบาลตำบลวังใหม่		เมือง		วังใหม่	003	02	20
6	เทศบาลตำบลท่ายาง		เมือง		ท่ายาง			20
7	เทศบาลเมืองหลังสวน		หลังสวน		ชั้นเงิน	003	02	20
8	เทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน		หลังสวน		ปากน้ำหลังสวน			20
9	เทศบาลตำบลท่าแซะ		ท่าแซะ		ท่าแซะ			20
10	เทศบาลตำบลปะทิว		ปะทิว		ทะเลทรัพย์	001	01	20
11	เทศบาลตำบลอำมฤต		ปะทิว		มาบอำมฤต			20
12	เทศบาลตำบลนาโพธิ์		สวี		นาโพธิ์	001	01	20
13	เทศบาลตำบลทุ่งตะโก		ทุ่งตะโก		ทุ่งตะโก			20
14	เทศบาลตำบลละแม		ละแม		ละแม	001	01	20
15	เทศบาลตำบลพะโต๊ะ		พะโต๊ะ		พะโต๊ะ			20
							รวม	300

14. จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตแจ้งนับ (ED)	ชุมชนอาคาร (BK)	
เทศบาลนครศรีธรรมราช								
1	เทศบาลนครศรีธรรมราช		เมือง		ท่าวัง	003	03	20
2					โพธิ์เสด็จ	005	01	20
3					คลัง	012	01	20
4					ในเมือง	002	01	20
5						009	02	20
6	ทุ่งสง				ปากแพรก	006	01	20
7						013	03	20
8					ปากพนัง	008	01	20
เทศบาลตำบลนครศรีธรรมราช								
1	ปากนคร		เมือง		ปากนคร	002	02	20
2	พรหมโลก		พรหมคีรี		พรหมโลก	002	02	20
3	ไม้เรียง		ฉวาง		ไม้เรียง	001	01	20
4	ชะอวด		ชะอวด		ท่าประจ๊ะ	001	02	20
5	ร่อนพิบูลย์		ร่อนพิบูลย์		ร่อนพิบูลย์	004	01	20
6	สิชล		สิชล		สิชล	003	03	20
7	ขนอม		ขนอม		ขนอม	003	02	20
							รวม	300

15. จังหวัดสตูล

ลำดับ	พื้นที่เทศบาล	รหัส	อำเภอ	รหัส	ตำบล	เขตสำรวจ		จำนวนคน
						เขตเอนกนับ	ชุมชนอาคาร	
						(ED)	(BK)	
1	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	001	01	20
2	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	003	01	20
3	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	005	01	20
4	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	007	02	20
5	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	009	02	20
6	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	011	02	20
7	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	013	01	20
8	เทศบาลเมืองสตูล		เมือง		พิมาน	015	02	20
เทศบาลตำบลสตูล								
1	เทศบาลตำบลสตูล		เมืองสตูล		คลอง	001	01	20
2	เทศบาลตำบลสตูล		เมืองสตูล		เจ๊ะบิลัง	001	01	20
3	เทศบาลตำบลสตูล		ควนโดน		ควนโดน	001	01	20
4	เทศบาลตำบลสตูล		ควนโดน		ย่านซื่อ	001	01	20
5	เทศบาลตำบลสตูล		ละงู		กำแพง	001	01	20
6	เทศบาลตำบลสตูล		ละงู		กำแพง	003	01	20
7	เทศบาลตำบลสตูล		ทุ่งหว้า		ทุ่งหว้า	002	02	20
							รวม	300

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
118 ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทร. 02 375 8972 โทรสาร 02 374 2759

E-mail: rcadmin@nida.ac.th
<http://rc.nida.ac.th>